

สารนิพนธ์

เรื่อง ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน

โดย

นางสาว ณิชฐณิชา บุญรอด

รหัสนักศึกษา 05610799

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของอักษรศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อสารนิพนธ์	ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน
ผู้เขียน	นางสาวณัฏฐณิชา บุญรอด
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อริศรา จิระศิริโชติ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกรุงปักกิ่ง และเพื่อศึกษาองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน โดยศึกษาจากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ บทความ เอกสาร แผนที่ สารนิพนธ์ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน มีปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 3 ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านที่ตั้ง ปัจจัยทางด้านภูมิประเทศ และปัจจัยทางด้านภูมิอากาศ ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยนี้ ส่งผลให้กรุงปักกิ่งมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามจำนวนมาก ทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ สถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และจากการศึกษาองค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ผลการศึกษาพบว่า มีทั้งหมด 6 ประการ หรือ 6A's ได้แก่ 1. สิ่งดึงดูดใจ (attraction) เช่น แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้าง สถาปัตยกรรมขึ้น 2. การเข้าถึง (accessibility) เช่น ระบบการคมนาคม สถานีขนส่งผู้โดยสาร และยานพาหนะ 3. สิ่งอำนวยความสะดวก (amenities) เช่น ที่พักแรม ภัตตาคารหรือร้านอาหาร 4. โปรแกรมนำเสนอการท่องเที่ยว (available package) 5. ร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง 6. บริการเสริมอื่น ๆ (ancillary services) เช่น ธนาคาร โรงพยาบาล ไปรษณีย์ และโทรคมนาคม

คำสำคัญ : ปัจจัยทางภูมิศาสตร์, อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, ปักกิ่ง, ประเทศจีน

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน” เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์อริศา จิระศิริโชติ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดี จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

ณัฐธินิชา บุญรอด

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญรูปภาพ	จ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์	3
1.4 ขอบเขตการศึกษา	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	5
2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	5
2.1.1.1 ความหมายการท่องเที่ยว	5
2.1.1.2 วัตถุประสงค์การท่องเที่ยว	6
2.1.1.3 ประเภททรัพยากรการท่องเที่ยว	8
2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	8
2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว	10
2.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	15
3.2 วิธีการรวบรวมข้อมูล	15
3.3 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	15
3.4 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา	16
3.5 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์	16

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ	
4.1 ปัจจัยทางด้านที่ตั้ง	18
4.2 ปัจจัยทางด้านภูมิประเทศ	19
4.3 ปัจจัยทางด้านภูมิอากาศ	20
4.4 สรุปท้ายบท	23
บทที่ 5 องค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ	
5.1 สิ่งดึงดูดใจ	24
5.2 การเข้าถึง	38
5.3 สิ่งอำนวยความสะดวก	45
5.4 โปรแกรมนำเสนอการท่องเที่ยว	61
5.5 ร้านขายของที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง	64
5.6 บริการเสริมอื่น ๆ	68
บทที่ 6 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา	
6.1 สรุปผลการศึกษา	71
6.2 อภิปรายผลการศึกษา	73
6.3 ข้อเสนอแนะ	74
6.4 ข้อจำกัดในการศึกษา	75
บรรณานุกรม	76
ประวัติผู้ศึกษา	86
แบบโอนลิชสิทธิ์สารนิพนธ์	87

สารบัญรูปร่างภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1.1 แผนที่กรุงปักกิ่ง	3
ภาพที่ 4.1 แผนที่แสดงพื้นที่กรุงปักกิ่งกับเมืองและมณฑลที่อยู่ติดต่อกัน	18
ภาพที่ 4.2 แผนที่แสดงบริเวณรอบประเทศจีน	19
ภาพที่ 4.3 แผนที่แสดงภูมิประเทศกรุงปักกิ่ง	20
ภาพที่ 4.4 แผนที่แสดงแม่น้ำสายหลักในปักกิ่ง	20
ภาพที่ 4.5 กราฟแสดงสภาพภูมิอากาศของปักกิ่ง	21
ภาพที่ 4.6 กราฟแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีของปักกิ่ง	21
ภาพที่ 4.7 กราฟแสดงปริมาณหยาดน้ำฟ้าและอุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีของปักกิ่ง	22
ภาพที่ 4.8 กราฟแสดงจำนวนเฉลี่ยรายเดือนของชั่วโมงที่แสงแดดส่องต่อวันของปักกิ่ง	22
ภาพที่ 5.1 กำแพงเมืองจีนด้านป่าดำหลัง	25
ภาพที่ 5.2 กำแพงเมืองจีนด้านจูหยงกวน	25
ภาพที่ 5.3 กำแพงเมืองจีนด้านซือหม่าไท่	25
ภาพที่ 5.4 กำแพงเมืองจีนด้านมู่เถียนยู	25
ภาพที่ 5.5 พระราชวังต้องห้าม	26
ภาพที่ 5.6 พระราชวังฤดูร้อน	26
ภาพที่ 5.7 จัตุรัสเทียนอันเหมิน	27
ภาพที่ 5.8 อนุสาวรีย์วีรชน	28
ภาพที่ 5.9 ตึกอนุสรณ์สถานประธานเหมา	28
ภาพที่ 5.10 ประตูเฉียนเหมิน	28
ภาพที่ 5.11 หอสักการะฟ้าเทียนถาน	29
ภาพที่ 5.12 หอกลอง	29
ภาพที่ 5.13 หอระฆัง	29
ภาพที่ 5.14 หอดูดาวโบราณปักกิ่ง	30
ภาพที่ 5.15 เขตศิลปะ 798	31
ภาพที่ 5.16 เขตศิลปะ 798	31
ภาพที่ 5.17 พิพิธภัณฑ์ศิลปะอิฐแดง	32
ภาพที่ 5.18 วัดลามะ	33
ภาพที่ 5.19 หอระฆังวัดลามะ	33
ภาพที่ 5.20 มหาตำหนักยงเหอกง	33
ภาพที่ 5.21 วิหารว่านฝูเก้อ	34
ภาพที่ 5.22 รูปแกะสลักของพระศรีอริยเมตไตรย	34

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 5.23 สนามกีฬาแห่งชาติปักกิ่ง	35
ภาพที่ 5.24 ศูนย์ศิลปะการแสดงแห่งชาติ	36
ภาพที่ 5.25 Chaoyang Park	36
ภาพที่ 5.26 สวนสาธารณะเป่ย์ไห่	37
ภาพที่ 5.27 เซียงซาน	37
ภาพที่ 5.28 ถนนฉางอัน	40
ภาพที่ 5.29 แผนที่แสดงถนนวงแหวนรอบกรุงปักกิ่ง	40
ภาพที่ 5.30 ทางด่วนของปักกิ่ง	41
ภาพที่ 5.31 แผนที่แสดงเส้นทางระบบรางของกรุงปักกิ่ง	42
ภาพที่ 5.32 แผนที่แสดงเส้นทางรถไฟใต้ดินของกรุงปักกิ่ง	42
ภาพที่ 5.33 ทำอากาศยานนานาชาติปักกิ่งต้าซิง	44
ภาพที่ 5.34 แผนที่แสดงที่ตั้งทำอากาศยานนานาชาติปักกิ่งต้าซิง	45
ภาพที่ 5.35 The St. Regis Beijing	46
ภาพที่ 5.36 แผนที่โรงแรม The St. Regis Beijing	46
ภาพที่ 5.37 Hilton Beijing Wangfujing	47
ภาพที่ 5.38 แผนที่โรงแรม Hilton Beijing Wangfujing	47
ภาพที่ 5.39 Ascott Raffles City Beijing	48
ภาพที่ 5.40 แผนที่โรงแรม Ascott Raffles City Beijing	48
ภาพที่ 5.41 Gehua New Century Hotel	49
ภาพที่ 5.42 แผนที่โรงแรม Gehua New Century Hotel	49
ภาพที่ 5.43 Hotel Kapok – Forbidden City	50
ภาพที่ 5.44 แผนที่โรงแรม Hotel Kapok – Forbidden City	50
ภาพที่ 5.45 เบ็ดปักกิ่ง	51
ภาพที่ 5.46 ร้านฉวนจู้เต๋อ	51
ภาพที่ 5.47 แผนที่ร้านฉวนจู้เต๋อ	51
ภาพที่ 5.48 ร้านต้าต่ง	52
ภาพที่ 5.49 แผนที่ร้านต้าต่ง	52
ภาพที่ 5.50 ร้านซื้อจี้หมินฝู	52
ภาพที่ 5.51 แผนที่ร้านซื้อจี้หมินฝู	53
ภาพที่ 5.52 ต้มซ่า	53
ภาพที่ 5.53 ภัตตาคารจินติงเซวียน	54

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 5.54 แผนที่ภัตตาคารจินตึงเซวียน	54
ภาพที่ 5.55 บรรยากาศการทำเสี่ยวหลงเปาร้านตีนไต้หวัน	54
ภาพที่ 5.56 แผนที่ร้านตีนไต้หวันในปักกิ่ง	55
ภาพที่ 5.57 หม้อไฟปักกิ่ง	55
ภาพที่ 5.58 ร้าน Hongyuan Nan Men Hot Pot	56
ภาพที่ 5.59 แผนที่ร้าน Hongyuan Nan Men Hot Pot	56
ภาพที่ 5.60 ร้าน Dong Lai Shun	56
ภาพที่ 5.61 แผนที่ร้าน Dong Lai Shun	57
ภาพที่ 5.62 เกี้ยวซ่า	57
ภาพที่ 5.63 ร้าน Mr. Shi's Dumplings	58
ภาพที่ 5.64 แผนที่ร้าน Mr. Shi's Dumplings	58
ภาพที่ 5.65 ร้าน Bao Yuan Dumplings	58
ภาพที่ 5.66 แผนที่ร้าน Bao Yuan Dumplings	59
ภาพที่ 5.67 ถังหูลู่	59
ภาพที่ 5.68 ขนมหมาหัว	60
ภาพที่ 5.69 หวังฝูจิ้ง	60
ภาพที่ 5.70 ถนนคนเดินเฉียนเหมิน	60
ภาพที่ 5.71 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่งของเว็บไซต์ Mushroom Travel	61
ภาพที่ 5.72 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่งของเพจ หนีงปัก พาเที่ยว	61
ภาพที่ 5.73 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่งของเพจ Hash Corner	62
ภาพที่ 5.74 โปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งของบริษัท Tour Krub	62
ภาพที่ 5.75 โปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งของบริษัท Tour Express	63
ภาพที่ 5.76 โปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งของบริษัท Good Luck Tours	63
ภาพที่ 5.77 กำไลหยก	64
ภาพที่ 5.78 ไข่มุก	64
ภาพที่ 5.79 แผนที่ตลาดหงเฉียว	65
ภาพที่ 5.80 กระเป๋าตังค์ผ้าไหมจีน	65
ภาพที่ 5.81 เครื่องประดับมงคลจีน	66
ภาพที่ 5.82 ตะเกียบจีน	66
ภาพที่ 5.83 ชาจีน	67
ภาพที่ 5.84 ครีมน้ำผึ้ง	67

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 5.85 แผนที่หวังฝูจิ่ง	68
ภาพที่ 5.86 แผนที่ตลาดถนนคนเดินเฉียนเหมิน	68
ภาพที่ 5.87 บรรยากาศการประชุม “World Leisure Conference” ในปี พ.ศ. 2563	69
ภาพที่ 5.88 งานเปิดตัว “Global Distribution Partnership Program of Beijing Tourism”	69

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศจีน มีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า สาธารณรัฐประชาชนจีน (People's Republic of China) เป็นรัฐเอกราชในเอเชียตะวันออก ตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของมหาสมุทรแปซิฟิก จากผลสำรวจสำมะโนประชากรระดับชาติครั้งล่าสุด ที่เริ่มจัดทำเมื่อปี พ.ศ. 2563 สำนักงานสถิติแห่งชาติจีน (NBS) ระบุว่า จีนแผ่นดินใหญ่มีประชากรถึง 1.41178 พันล้านคน เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 0.53 ต่อปี ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา (สำนักข่าวซินหัว, 2564) จีนเป็นรัฐพรรคการเมืองเดียวปกครองโดยพรรคคอมมิวนิสต์ มีพรมแดนติดต่อกับประเทศต่าง ๆ โดยรอบ 14 ประเทศ คือ เกาหลีเหนือ รัสเซีย มองโกเลีย คาซัคสถาน เคนนีชสถาน ทาจิกิสถาน อัฟกานิสถาน ปากีสถาน อินเดีย เนปาล ภูฏาน เมียนมา ลาว และเวียดนาม ทิศตะวันออกและทิศใต้ติดกับทะเลเหลือง ทะเลจีนตะวันออก และทะเลจีนใต้ (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, 2563) ประเทศจีนแบ่งการปกครองออกเป็น 22 มณฑล (ไม่รวมพื้นที่พิพาทไต้หวัน) 5 เขตปกครองตนเอง 4 เทศบาลนคร (ปักกิ่ง เทียนจิน เซี่ยงไฮ้ และฉงชิ่ง) และ 2 เขตบริหารพิเศษ ได้แก่ ฮองกง และมาเก๊า มีเมืองหลวงคือ มหานครปักกิ่ง (北京)

ปัจจุบันปักกิ่งเป็นเขตการปกครองพิเศษแบบมหานคร 1 ใน 4 แห่งของจีน ซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากับมณฑล หลังจากปักกิ่งได้รับการจัดตั้งเป็นเมืองหลวงของสาธารณรัฐประชาชนจีนในปี พ.ศ. 2492 ในศตวรรษที่ 20 ปักกิ่งได้พัฒนาอย่างรวดเร็วจนน่าเหลือเชื่อ มหานครปักกิ่งเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานนับตั้งแต่สมัยราชวงศ์หยวนสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมาปักกิ่งถูกยกสถานะเป็นเมืองสำคัญระดับโลก เป็นศูนย์กลางทางการปกครอง การค้า การลงทุน การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศจีน ในแต่ละปีมีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาติดต่อทางการค้า การท่องเที่ยว และการศึกษาเป็นจำนวนมาก ทำให้ประชาชนชาวปักกิ่งมีสภาพความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากตะวันตกมากขึ้นด้วย (สำนักงานการต่างประเทศ กรุงเทพมหานคร, 2564)

ประเทศจีนยังมีแหล่งท่องเที่ยวอนุรักษ์ที่เป็นมรดกโลกรวมทั้งสิ้น 56 แห่งทั่วประเทศ โดยจำแนกเป็นสถานที่อนุรักษ์ทางวัฒนธรรมโบราณ 38 แห่ง สถานที่อนุรักษ์ทางธรรมชาติ 14 แห่ง สถานที่อนุรักษ์ทั้งทางวัฒนธรรมโบราณและธรรมชาติ 4 แห่ง (วิกิพีเดีย, 2564) ทำให้ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลกมากที่สุดในโลก ทั้งนี้มีการจัดอันดับเมืองในประเทศจีนที่ทำรายได้จากการท่องเที่ยวได้มากที่สุด โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติจีน ในช่วงปี พ.ศ. 2560 - พ.ศ. 2562 เมืองปักกิ่ง ฉงชิ่ง และเซี่ยงไฮ้ เป็นเมืองสามอันดับแรกของจีนที่ทำรายได้ด้านการท่องเที่ยวมากที่สุด (รมฉัตร จันทรานุกูล, 2563) โดยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของปักกิ่งมีตัวเลขการเดินทางมาเยือนของนักท่องเที่ยวรวมอยู่ที่ 322 ล้านครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6

เมื่อเทียบปีต่อปี ขณะที่รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 และ 6.22 แสนล้านบาท หรือราว 2.87 ล้านล้านบาท ในปี พ.ศ. 2562 ทั้งนี้กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของจีนยังเปิดเผยอีกว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศจีนกวาดรายได้รวม 6.63 ล้านล้านบาท หรือราว 29 ล้านล้านบาท โดยรายได้ต่อปีเติบโตขึ้นร้อยละ 11.1 (สำนักข่าวซินหัว, 2563)

ในด้านของตัวเลขการเติบโตของนักท่องเที่ยวในประเทศจีนมีอัตราการเติบโตต่อปีประมาณ 10% จากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติจีน กล่าวถึงตัวเลขคนจีนที่ท่องเที่ยวในประเทศปี พ.ศ. 2562 มี 6,000 ล้านคน และนักท่องเที่ยวจากต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศจีนมีจำนวน 300 ล้านคน ถือว่าความต่างของตัวเลขของนักท่องเที่ยวในประเทศกับนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศของจีนต่างกันอยู่มาก โดยภาคการท่องเที่ยวสร้างคุณูปการให้แก่จีดีพีจีนแต่ละปีประมาณ 11% สร้างงานสร้างอาชีพทั้งทางตรงและทางอ้อม 80 ล้านอัตรา สำหรับตัวเลขของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวในประเทศจีนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา ตัวเลขค่อนข้างคงที่ นักท่องเที่ยวต่างประเทศของจีนอยู่ที่ประมาณ 250 - 300 ล้านคนในแต่ละปี นักท่องเที่ยวต่างชาติหลักของจีนประมาณ 75.9% มาจากประเทศในทวีปเอเชีย 7.7% มาจากทวีปละตินอเมริกา 13.2% มาจากทวีปยุโรป และอีก 1.4% มาจากทวีปแอฟริกา ช่วงอายุของนักท่องเที่ยวต่างชาติในจีน 50% คือกลุ่มคนอายุ 25 - 44 ปี รองลงมาคือกลุ่มคนอายุ 45 - 64 ปี คิดเป็นสัดส่วน 28.1% การจัดอันดับประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศจีนมากที่สุด 10 อันดับแรก ได้แก่ ประเทศเมียนมา เวียดนาม เกาหลีใต้ รัสเซีย ญี่ปุ่น อเมริกา มองโกเลีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ ส่วนไทยอยู่ในอันดับที่ 12 จากประเทศที่มาท่องเที่ยวในจีน (รมฉัตร จันทรานุกูล, 2563)

การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการของจีนยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น เนื่องจากการบริหารจัดการและมาตรฐานยังไม่เป็นระบบเดียวกัน แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงหลายแห่งของจีนให้สัมปทานแก่เอกชนเข้ามาบริหารจัดการ ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งมีการเก็บเงินค่าเข้าและค่าบริการอื่น ๆ ภายในที่แพงเกินจริง โดยรวมแล้วต้นทุนของการท่องเที่ยวในจีน โดยเฉพาะบัตรค่าเข้าสถานที่ท่องเที่ยวราคาสูงกว่าไทยพอสมควร และสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องเสียเงินเพื่อเข้าไปที่นั่น ไม่มีการแบ่งคนจีนหรือชาวต่างชาติเก็บเงินเท่ากันหมด ต่างกับที่เมืองไทยที่คนไทยยังเข้าได้ฟรีในหลายสถานที่ท่องเที่ยว ประเทศจีน ณ ปัจจุบันเน้นการท่องเที่ยวของประชาชนในประเทศ ส่วนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจีนก็ให้ความสำคัญเช่นกัน แต่การโฆษณาเชิญชวนให้ไปท่องเที่ยวที่จีนในต่างประเทศยังน้อยอยู่มาก อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจีนในด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนยังมีความท้าทายหลายอย่าง แต่จีนก็มีศักยภาพอยู่มากเพราะความได้เปรียบของประเทศที่มีขนาดใหญ่ และมีทรัพยากรที่หลากหลาย (รมฉัตร จันทรานุกูล, 2563)

จากความน่าสนใจดังกล่าว ผู้วิจัยใคร่ศึกษา “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน” เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ประกอบการอาหาร วัฒนธรรม ตลอดจนสภาพทางภูมิศาสตร์ ซึ่งผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจจะศึกษา หรือผู้ที่เดินทางไปท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ใดบ้างที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน

1.2.2 องค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน มีอะไรบ้าง

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน

1.3.2 เพื่อศึกษาองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน มีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1.4.1 ด้านพื้นที่

กรุงปักกิ่ง ประเทศจีนแบ่งเขตปกครองออกเป็น 14 เขต 2 อำเภอ ได้แก่ เขตตงเฉิง เขตซีเฉิง เขตไห่เตี้ยน เขตเฉาหยาง เขตเฟิงถั้ย เขตเหมินโถ้วโถ้ว เขตสือจิ้งซาน เขตฝางซาน เขตทงโจว เขตสึนอี้ เขตซางผิง เขตต้าซิง เขตหวยโหลว เขตผิงกู่ อำเภอเหยียนชิ่ง และอำเภอมีหยุน

ภาพที่ 1.1 แผนที่กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน

ที่มา : China Discovery (2021)

1.4.2 ด้านเวลา

การศึกษาในครั้งนี้มีระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564 - มีนาคม พ.ศ. 2565 รวมเป็นเวลาทั้งหมด 9 เดือน

1.4.3 ด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ มีขอบเขตด้านเนื้อหา คือ การศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และข้อมูลโดยทั่วไปของกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน รวมไปถึงสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ประกอบการอาหาร และวัฒนธรรมในปักกิ่ง

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติทั้งหมด ตั้งแต่ลักษณะภูมิประเทศ รวมไปถึงขนาด รูปร่าง และที่ตั้งของประเทศ ภูมิอากาศ และทรัพยากรธรรมชาติ ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะมีผลสำคัญต่อการท่องเที่ยว

ลักษณะภูมิประเทศ หมายถึง ลักษณะของแผ่นดินที่อาจมีลักษณะสูง ๆ ต่ำ ๆ เป็นภูเขา ที่ราบ ที่ราบสูง แม่น้ำ หนอง บึง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศแต่ละแบบต่างมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยว

ภูมิอากาศ หมายถึง สภาวะอากาศของทวีป ประเทศ เมือง หรือท้องถิ่นแห่งใดแห่งหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เป็นลักษณะอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลายาวนาน จึงจัดได้ว่าเป็นตัวแทนของลักษณะอากาศเฉลี่ยของภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ในบางครั้งเรียกว่า “ภูมิอากาศประจำถิ่น” ข้อมูลภูมิอากาศได้มาจากการตรวจอากาศประจำวันและนำข้อมูลที่ได้มาบันทึกติดต่อกันเป็นเวลานาน แล้วจึงนำมาหาค่าเฉลี่ยอีกครั้งหนึ่ง โดยข้อมูลที่จัดเก็บ ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น ปริมาณน้ำฝน เมฆ และลม ร่วมกับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ อันได้แก่ ทิศนวิสัย แสงแดด พายุหมุน เป็นต้น

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง อุตสาหกรรมที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร โดยมีคำตอบแทน องค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในที่นี้ประกอบด้วย สิ่งดึงดูดใจ การเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมนำเสนอการท่องเที่ยว กิจกรรม และบริการเสริมอื่น ๆ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน
- 1.6.2 ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน
- 1.6.3 ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่กำลังศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผู้ที่สนใจเดินทางไปท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบแนวความคิดในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.1.1.1 ความหมายการท่องเที่ยว

องค์การสหประชาชาติ (2506) ได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ขึ้นที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี และได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “การท่องเที่ยว” ไว้ว่า “การเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจ เยี่ยมญาติ หรือการไปร่วมประชุมแต่มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพเป็นหลักฐานหรือไม่พำนักอยู่เป็นการถาวร”

องค์การท่องเที่ยวโลก (2506) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว ไว้ว่า การเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามภายใต้เงื่อนไขสากล 3 ประการ ดังนี้

1. เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่มีมิใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้

ไพฑูรย์ พงศบุตร และวิลาสวงศ์ พงศบุตร (2542) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางไปเยือนสถานที่ต่างถิ่นซึ่งมิใช่เป็นที่พำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้น และเป็นการไปเยือนชั่วคราวโดยมิใช่เพื่อเป็นการประกอบอาชีพหารายได้

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อผ่อนคลายความเครียด แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่า การเดินทางนั้น เป็นการเดินทางเพียงชั่วคราว ผู้เดินทางจะต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง

สรุปแนวความคิดต่าง ๆ และความหมายของการท่องเที่ยว คือ การเดินทางจากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง หรือการเดินทางจากถิ่นพำนักอาศัยประจำไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยวมิใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้ เช่น การเดินทางเพื่อการพักผ่อน การเดินทางเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬา การเดินทางเพื่อการศึกษา การเดินทางเพื่อประชุมสัมมนา การเดินทางเพื่อเยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง หรือเพื่อน และการเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

2.1.1.2 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวจะต้องมีการเดินทางโดยสมัครใจเป็นการชั่วคราว โดยมีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ใดก็ได้ที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้ ซึ่งวัตถุประสงค์หรือความหมายของการท่องเที่ยวที่ Douglas Foster (1985) ได้เขียนหนังสือ “Travel and Tourism Management” ว่าความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเดินทางสามารถแบ่งออกได้ 9 อย่าง คือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด (Holidays-Mass Popular Individual)

เป็นการเดินทางในวันหยุดเพื่อพักผ่อนโดยไม่ทำอะไร เป็นการขจัดความเมื่อยล้าทางร่างกายและจิตใจจากการทำงานให้หมดไป และเรียกพลกำลังให้กลับคืนมาสำหรับเริ่มต้นทำงานในวันใหม่ บางคนอาจจะไปพักผ่อนเพราะป่วยไข้ มักจะถือเอาภาวะอากาศเป็นเกณฑ์ตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ใด เช่น สถานที่ชายทะเลที่มีลมพัด หรือสถานที่บนเขาที่อากาศหนาวเย็น ทั้งนี้วัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลิน และการพักผ่อนจะแตกต่างกันในรายละเอียด และเป็นตัวระบุกิจกรรมหรือแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการ ดังตัวอย่างประกอบ

วัตถุประสงค์	ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยว
1. ต้องการหลีกเลี่ยงชีวิตประจำวัน	- สวนสาธารณะ - อุทยานแห่งชาติ - น้ำตก - สปา - ชายทะเล
2. ต้องการหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่	- กิจกรรมกลางแจ้ง - ทัศนศึกษาหมู่บ้านชาวเขา - สวนสนุกเฉพาะทาง
3. หลีกหนีอากาศหนาว	- ชายทะเล - กิจกรรมดำน้ำ

2. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (Cultural Religion)

เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือศาสนาของประเทศต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เช่น การศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ชมศิลปะในหอศิลป์ ชมการแสดงดนตรีหรือละครของประเทศต่าง ๆ นมัสการศูนย์ศาสนาที่สำคัญ และร่วมปฏิบัติศาสนกิจ เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Educational)

เป็นการเดินทางเพื่อทำการวิจัย สอนหนังสือ เข้าศึกษา หรือดูงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งมักจะพักอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานานนับเดือน เช่น ไปทำการวิจัยด้านสังคมวิทยาที่ประเทศอินเดีย ไปดูงานที่ยุโรป ไปบรรยายวิชาการท่องเที่ยวที่ประเทศสิงคโปร์ ไปฝึกอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับวิชาการโรงแรมที่ประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

4. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาและความบันเทิง (Sport and Recreation)

เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปชมการแข่งขันกีฬา หรือเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา เช่น การชมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก การเข้าร่วมแข่งกีฬาเซต การไปเล่นสกีในฤดูหนาว หรือเป็นการเดินทางเพื่อความสนุกบันเทิงใจ เช่น การเปลี่ยนบรรยากาศไปยังสถานที่เงียบสงบ การชมทิวทัศน์ที่สวยงาม การไปชมการแสดงโอเปร่า การไปชมการแสดงโขน เป็นต้น

5. การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ (Historical & Special Interests)

เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทหินพิมาย โครงกระดูกมนุษย์โบราณ เป็นต้น

6. การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก (Hobbies)

เป็นการเดินทางเพื่อทำงานอดิเรก เช่น ไปวาดรูปบนภูเขา ไปขี่ม้าที่ชายหาด หรือไปเล่นสกีในสถานที่ที่มีหิมะ เป็นต้น

7. การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตร (Visiting Friend/Relation)

เป็นการเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติมิตรอันเป็นการสร้างสัมพันธภาพให้ดียิ่งขึ้น เช่น ไปเยี่ยมเพื่อนที่ประเทศอังกฤษ ไปเยี่ยมลูกที่ประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

8. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business)

แม้ว่าการเดินทางเกี่ยวข้องกับธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการทำงาน แต่ก็จัดเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่ง เนื่องจากการเดินทางในลักษณะนี้จะสร้างรายได้ให้กับจุดหมายปลายทางที่นักธุรกิจไปเยือนและนักธุรกิจนั้นก็ไม่ได้ประสงค์ที่จะไปอยู่ ณ สถานที่นั้นเพื่อที่จะทำงานหารายได้อย่างเดียว แต่ยังบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ ซึ่งหมายถึงการเข้าพักในโรงแรม การใช้บริการห้องประชุม และการซื้อของที่ระลึกต่าง ๆ

9. การท่องเที่ยวเพื่อประชุมสัมมนา (Conference Congress)

เป็นการเดินทางเพื่อเข้าร่วมการประชุมสัมมนา โดยปกติการจัดรายการประชุมสัมมนาผู้จัดมักมีรายการนำเที่ยวอย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาเป็นนักท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบ และเมืองใดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวมักจะได้รับเลือกให้เป็นที่ประชุมสัมมนา

2.1.1.3 ประเภททรัพยากรการท่องเที่ยว

จำแนกตามลักษณะของทรัพยากรการท่องเที่ยว

สามารถจำแนกได้ 3 ประเภท (Chickyshare, 2557) ได้แก่

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (natural tourism resources) หมายถึง ทรัพยากรด้านกายภาพและชีวภาพ ได้แก่ พื้นที่ป่า สัตว์ป่า น้ำตก ถ้ำ ชายหาด เกาะ แก่ง ปะการัง เป็นต้น
2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และการศึกษาธรรมชาติ (Archeological and Historical Resource) หมายถึง พื้นที่ หลักฐาน และร่องรอยทางกายภาพที่หลงเหลืออยู่ เช่น อุทยานฯ พระพุทธรูป เครื่องปั้นดินเผาโบราณ ฯลฯ
3. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม รวมถึงสิ่งที่ตกทอดตามประเพณีโบราณมาสู่ชนรุ่นหลัง เช่น ศิลปะการแสดง การแต่งกายแบบโบราณ ภาษาพื้นเมือง ความเชื่อเรื่องวิญญาณ เป็นต้น

จำแนกตามพื้นที่และลักษณะของทรัพยากร

สามารถจำแนกได้ 3 ประเภท ได้แก่

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เน้นผู้ใช้ประโยชน์ (user-oriented areas) ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ใกล้ชุมชน การเข้าถึง เพื่อประกอบกิจกรรมท่องเที่ยวสะดวก ส่วนใหญ่จะสร้างขึ้นเพื่อรองรับกิจกรรมเฉพาะอย่าง เช่น สวนสาธารณะในเขตเมือง สนามเด็กเล่น สนามกีฬา สวนสนุก เป็นต้น
2. ทรัพยากรท่องเที่ยวกึ่งธรรมชาติ (intermediate areas) ตั้งอยู่ห่างไกลจากชุมชนมากกว่าประเภทแรก แต่มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่เปิดโอกาสให้เดินทางเข้าถึงได้สะดวก เช่น รีสอร์ท อุทยาน และวนอุทยาน เป็นต้น
3. ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เน้นธรรมชาติ (resource-based- areas) เช่น การดูนก (bird watching) การเดินป่า (trekking) เป็นต้น

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 มาตรา 4 ได้ให้ความหมาย “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร โดยมีค่าตอบแทนและหมายรวมถึง

1. ธุรกิจนำเที่ยว
2. ธุรกิจโรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยว
3. ธุรกิจภัตตาคาร สถานบริการ และสถานที่ตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยว
4. ธุรกิจการขายของที่ระลึก หรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว
5. ธุรกิจการกีฬาสำหรับนักท่องเที่ยว
6. การดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง งานออกร้าน โฆษณาเผยแพร่ หรือการดำเนินงานอื่นใดโดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำ หรือส่งเสริมให้มีการเดินทางท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2522)

Middleton (1994) กล่าวว่า ผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว ประกอบด้วยองค์ประกอบที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ มีด้วยกัน 3 องค์ประกอบ คือ

1. สิ่งดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยว (attraction) ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น เช่น สิ่งก่อสร้าง สถานที่ประวัติศาสตร์ สนามกอล์ฟ เป็นต้น รวมถึงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ
2. สิ่งอำนวยความสะดวก (amenities) เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจบริการ
3. ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (accessibility of the destination) เช่น การบริการขนส่ง ถนนหนทาง การเดินทางเข้าออกประเทศ

ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ Middleton (1994) ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

Cooper และคณะ (1993) ได้จัดประเภทองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 4 องค์ประกอบ หรือ 4A's ได้แก่

1. สิ่งดึงดูดใจ (attraction)
2. การเข้าถึง (access)
3. สิ่งอำนวยความสะดวก (amenities)
4. บริการเสริมอื่น ๆ (ancillary service)

Dickman (1996) ได้จัดประเภทองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 5 องค์ประกอบ หรือ 5A's ได้แก่

1. สิ่งดึงดูดใจ (attraction)
2. การเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว (access)
3. การบริการที่พัก (accommodation)
4. กิจกรรมนันทนาการ (activities)
5. สิ่งอำนวยความสะดวก (destination amenities)

โดย Dickman (1996) มีความเห็นสอดคล้องกับ Middleton (1994) ว่า องค์ประกอบที่มีความสำคัญที่สุดที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว นั้น คือ องค์ประกอบด้านสิ่งดึงดูดใจ

Buhalis (2000) ได้จัดองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 6 องค์ประกอบ หรือ 6A's ได้แก่

1. สิ่งดึงดูดใจ (attraction)
2. การเข้าถึง (accessibility)
3. สิ่งอำนวยความสะดวก (amenities)
4. โปรแกรมนำเสนอการท่องเที่ยว (available package)
5. กิจกรรม (activities)
6. บริการเสริมอื่น ๆ (ancillary services)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการเลือกซื้อของนักท่องเที่ยว และมีอิทธิพลต่อการเกิดแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว คือ สิ่งดึงดูดใจทางธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการตัดสินใจในการเลือกแหล่งท่องเที่ยว

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว

ภูมิศาสตร์ หมายถึง วิชาที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติกับสังคมที่ปรากฏในดินแดนต่าง ๆ ของโลก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554)

ภูมิศาสตร์ (geography) คือ ศาสตร์ทางด้านพื้นที่ และบริเวณต่าง ๆ บนพื้นผิวโลก เป็นวิชาที่ศึกษาปรากฏการณ์ทางกายภาพและมนุษย์ที่เกิดขึ้น ณ บริเวณที่ทำการศึกษา รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณโดยรอบ (ทรูปลูกปัญญา, 2558)

ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว (Geography of Tourism) คือ การศึกษาเกี่ยวกับการเดินทางและการท่องเที่ยวโดยเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมและกิจกรรมทางสังคมและวัฒนธรรม ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวมีขอบเขตของความสนใจที่หลากหลาย เช่น ผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่งแวดล้อม สภาพภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยว เศรษฐกิจเชิงพื้นที่ การรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการจัดการประเด็นต่าง ๆ สังคมวิทยาการท่องเที่ยว และที่ตั้งของท่องเที่ยว (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2561)

ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว หมายถึง วิชาที่ว่าด้วยความสัมพันธ์และอิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีต่อการท่องเที่ยว ในการศึกษาวิชาภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวนี้จะศึกษาสภาพทั่วไปทางด้านภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับการท่องเที่ยว เพื่อจะนำไปใช้ในการวางแผนการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้ได้ประโยชน์สูงสุด เช่น ความรู้เกี่ยวกับลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ เส้นทางการเดินทาง ตลอดจนสถานที่ตั้งและสิ่งที่น่าสนใจของแต่ละภูมิภาค ทั้งในด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม (ยศพรธ์ วรรณนะ, ม.ป.ป.)

ดังนั้นในการศึกษาภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวจึงต้องเข้าใจลักษณะทางกายภาพที่มีอิทธิพลต่อการเดินทางท่องเที่ยว ทั้งปัจจัยทางด้านธรรมชาติ เช่น ภูมิประเทศและภูมิอากาศของสถานที่ตั้ง แหล่งท่องเที่ยว สิ่งเหล่านี้ถือเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถนำมาสร้างสรรค์รายการนำเที่ยวให้เหมาะสมกับฤดูกาล สภาพภูมิประเทศ และปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม เช่น ประวัติความเป็นมา และสิ่งที่น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อจะได้วิเคราะห์หากกลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสมสำหรับแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง (ปิยะภรณ์ ไททยาภรณ์, 2559)

2.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉันทัช วรรณถนอม (2552) เขียนหนังสือเรื่อง “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” กล่าวว่า การท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ในการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ เมื่อมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้น ย่อมทำให้ชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อมที่เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นเหตุให้มีการมีการช่วยกันรักษาสภาพภูมิทัศน์ของสิ่งแวดล้อมในชุมชน เพื่อสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามา มากขึ้น และสามารถอาศัยรายได้จากการท่องเที่ยวมาสนับสนุนในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ อันเป็นการนำทรัพยากรการท่องเที่ยวมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า

วิภาวี อินทราคม (2553) เขียนบทความเรื่อง “Guide Tourism” กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ละภูมิภาค มีดังนี้

1. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

1.1 ลักษณะภูมิประเทศ จะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของเปลือกโลก มีการเปลี่ยนแปลงไม่เท่ากัน และไม่เหมือนกัน การเปลี่ยนแปลงของเปลือกโลกมี 2 ลักษณะ คือ การเปลี่ยนแปลงจากภายในเปลือกกับการเปลี่ยนแปลงบริเวณผิวโลก

1.2 ลักษณะภูมิอากาศ สภาพอากาศที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่อาจทำให้พบสภาพภูมิประเทศที่สวยงามแตกต่างกันได้

2. ปัจจัยทางวัฒนธรรม หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิตของคนในสังคม นับตั้งแต่วิธีการกิน การอยู่ การแต่งกาย การทำงาน วิธีพักผ่อน วิธีแสดงอารมณ์ วิธีสื่อความ ฯลฯ

พบพร โอทกานนท์ (2555) ได้จัดทำดัชนีนิพนธ์ เรื่อง รูปแบบคุณภาพการบริการ ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว และความพึงพอใจที่ส่งผลต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของชาวยุโรปและอเมริกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สำรวจคุณลักษณะของนักท่องเที่ยว ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว คุณภาพการบริการ ความพึงพอใจ และความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของชาวยุโรปและชาวอเมริกัน 2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว คุณภาพการ

บริการ ความพึงพอใจ และความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของชาวยุโรปและชาวอเมริกัน 3. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมระหว่างภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว คุณภาพการบริการ และความพึงพอใจที่มีต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของชาวยุโรปและชาวอเมริกัน 4. เพื่อค้นหารูปแบบคุณภาพการบริการ ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว และความพึงพอใจที่ส่งผลต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของชาวยุโรปและชาวอเมริกัน โดยเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ประกอบด้วย นักท่องเที่ยวชาวยุโรป ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากสหราชอาณาจักร เยอรมัน ฝรั่งเศส สวีเดน และ นักท่องเที่ยวชาวอเมริกัน ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยตั้งแต่ 15 วันขึ้นไป ซึ่งข้อมูลในปี พ.ศ. 2552 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป และ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอเมริกา ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 3,920,013 คน และ 795,110 คน ตามลำดับ โดยศึกษาประชากรนักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มในช่วงเวลาดังตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม ถึง 15 เมษายน พ.ศ. 2555 ณ สนามบินสุวรรณภูมิ

มาศศุภา นิมบุญจาช (2558) ได้จัดทำสารนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่มีต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของเขาสนหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) 2. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) 3. เพื่อศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) จำนวน 395 ราย และชาวบ้านในพื้นที่ตำบลปริงเพล อำเภอสงขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 350 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่มีต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) พบว่า นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยรวบอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ด้านกิจกรรม โดยรูปแบบกิจกรรมมีความเหมาะสมเป็นด้านที่สำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยสถานที่จอดรถเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวเป็นด้านที่สำคัญมากที่สุด ลำดับถัดมา คือ ด้านที่พัก โดยสถานที่พักมีความสะอาด และมีความปลอดภัยเป็นด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด ด้านเส้นทางคมนาคม โดยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้หลายเส้นทาง มีรถโดยสารสาธารณะให้บริการสม่ำเสมอ และมีเส้นทางเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวกมีความสำคัญมากที่สุด ด้านบริการการท่องเที่ยวโดยผ่านพบข้อมูลมี

คุณภาพ มีความชัดเจน และเนื้อหาครบถ้วนมีความสำคัญมากที่สุด และด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว โดยจุดชมวิว มีความสำคัญมากที่สุด

ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอก (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) พบว่า ชาวบ้านในเขตพื้นที่ตำบลปริงเพล อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี มีระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการติดตาม และประเมินผลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด โดยได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดูแลค่าใช้จ่ายในกิจกรรม โครงการสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านเสนอความคิด โดยมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมมีความสำคัญมากที่สุด ลำดับถัดมา คือ ด้านการร่วมตัดสินใจ โดยมีโอกาสได้ลงมตในการเข้าร่วมประชุมในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญมากที่สุด

ผลการศึกษาองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวโดยรวมแตกต่างกัน และมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปิยะภรณ์ ไพทยาภรณ์ (2559) เขียนหนังสือเรื่อง “ภูมิศาสตร์ไทยเพื่อการท่องเที่ยว” กล่าวว่า การท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์หลายอย่าง เช่น ทัศนียภาพ และลักษณะภูมิประเทศแบบต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว สภาพทางภูมิศาสตร์ไม่เพียงแต่ดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างเดียว แต่ยังเป็นตัวกำหนด หรือมีผลต่อการพิจารณาในการสร้างสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม หรือสถานที่พักให้เหมาะสมกับสถานที่และสภาพแวดล้อม และยังเป็นตัวกำหนดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอีกด้วย

กชพรรณ วงศ์ชาสุวรรณ (2562) ได้จัดทำสารนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เมืองโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ เมืองโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม อันได้แก่ สภาพทางภูมิอากาศและสภาพภูมิประเทศ และเพื่อศึกษาองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อันได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในเมืองโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม โดยเก็บข้อมูลทุติยภูมิและวิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ งานวิจัย และบทความบนเว็บไซต์ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเมืองโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม ประกอบไปด้วย 6 ประการหรือ 6A's ดังนี้ ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) คือ ระบบการคมนาคม สถานีขนส่งผู้โดยสารและยานพาหนะ สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างสถาปัตยกรรมและการ

จัดกิจกรรมพิเศษ สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) คือ การจัดเลี้ยงและการบริการท่องเที่ยวที่ถูกเตรียม โดยคนกลางระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าบ้าน การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary services) ได้แก่ ธนาคาร โรงพยาบาล ไปรษณีย์ และโทรคมนาคม ที่พัก(Accommodation) กิจกรรม (Activities) คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างที่นักท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่

ศิริกานต์ สุวรรณขจร (2563) ได้จัดทำสารนิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิง ธรรมชาติในภูมิภาคชุกู ประเทศญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการ ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในภูมิภาคชุกู ประเทศญี่ปุ่น และเพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ประกอบกับ กิจกรรมที่น่าสนใจในสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้น ๆ โดยศึกษาจากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อ อิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ บทความ เอกสาร แผนที่ สารนิพนธ์ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า ภูมิภาคชุกู ประเทศญี่ปุ่น มีปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 3 ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านที่ตั้ง ปัจจัยทางด้านภูมิประเทศ และปัจจัยทางด้านภูมิอากาศ ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยนี้ส่งผลให้ภูมิภาคมี สถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่สวยงามจำนวนมาก อาทิ ภูเขาไฟฟูจิ หน้าผาโทจินโบะ เกาะซาโดะ เส้นทาง เจแปนแอลป์ทาเทยามะ - คุโรเบะ ชายหาดจิริฮามะ หุบเขาโซเซนเคียว เป็นต้น นอกจากนี้แต่ละสถานที่ยังมี กิจกรรมที่น่าสนใจตลอดทั้งปี โดยกิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากในการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในภูมิภาคชุกู ได้แก่ 1) เส้นทางเดินป่าควบคู่กับเส้นทางปีนเขา เนื่องจากชุกูเป็นภูมิภาคที่มีแนวเทือกเขาคြอบคลุมหลาย จังหวัดในภูมิภาค ทั้งยังสามารถชมพืชพรรณตลอดเส้นทาง ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวนิยมมาในฤดูร้อนและฤดู ใบไม้ร่วง 2) จุดชมใบไม้เปลี่ยนสีในหุบเขาหรือป่า 3) จุดชมซากุระสายพันธุ์หายากหลายสถานที่ที่เป็นไฮไลท์ ของการท่องเที่ยวในฤดูใบไม้ผลิ 4) เกาะ อ่าว หาด และทะเลสาบที่เป็นสถานที่ยอดนิยมในการเดินชม ทัศนียภาพของธรรมชาติทั่วภูมิภาคชุกู 5) แหล่งบ่อน้ำพุร้อนธรรมชาติที่มีจำนวนมาก กระจายอยู่ทั่วภูมิภาค ทำให้หลายจังหวัดมีเมืองออนเซ็นที่มีชื่อเสียง และลานสกีที่เปิดในฤดูหนาว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

สารนิพนธ์เรื่องปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน มีการกำหนดแนวทางและขั้นตอนในการศึกษา ดังนี้

3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลทุติยภูมิ ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางภูมิศาสตร์ เช่น ที่ตั้ง ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว และข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ข้อมูลดังกล่าวได้จากเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์

3.2 วิธีการรวบรวมข้อมูล

3.2.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน

3.2.2 เก็บรวบรวมเกี่ยวกับที่ตั้ง ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ทั้งเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์

3.2.3 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ทั้งเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์

3.2.4 นำเสนอผลการศึกษา สรุปผลและอภิปรายผล

3.3 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน วิเคราะห์จากข้อมูลทำเลที่ตั้งของกรุงปักกิ่ง ลักษณะภูมิประเทศ และลักษณะภูมิอากาศ นำข้อมูลที่รวบรวมได้ มาตีความเปรียบเทียบ ตามกรอบแนวคิดและทฤษฎี

3.3.2 องค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ข้อมูลที่วิเคราะห์ประกอบด้วย สิ่งดึงดูดใจ การเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมนำเสนอการท่องเที่ยว ร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง และบริการเสริมอื่น ๆ วิเคราะห์ด้วยการตีความ เปรียบเทียบ ตามกรอบแนวคิดและทฤษฎี

3.3.3 ที่ตั้งและลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว วิเคราะห์โดยใช้ Google Map, Google Earth, Atlas

3.3.4 นำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบการเขียนเชิงบรรยาย และแผนที่แสดงข้อมูลภูมิศาสตร์ในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน

3.4 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา

3.4.1 Microsoft Word

3.4.2 Google maps

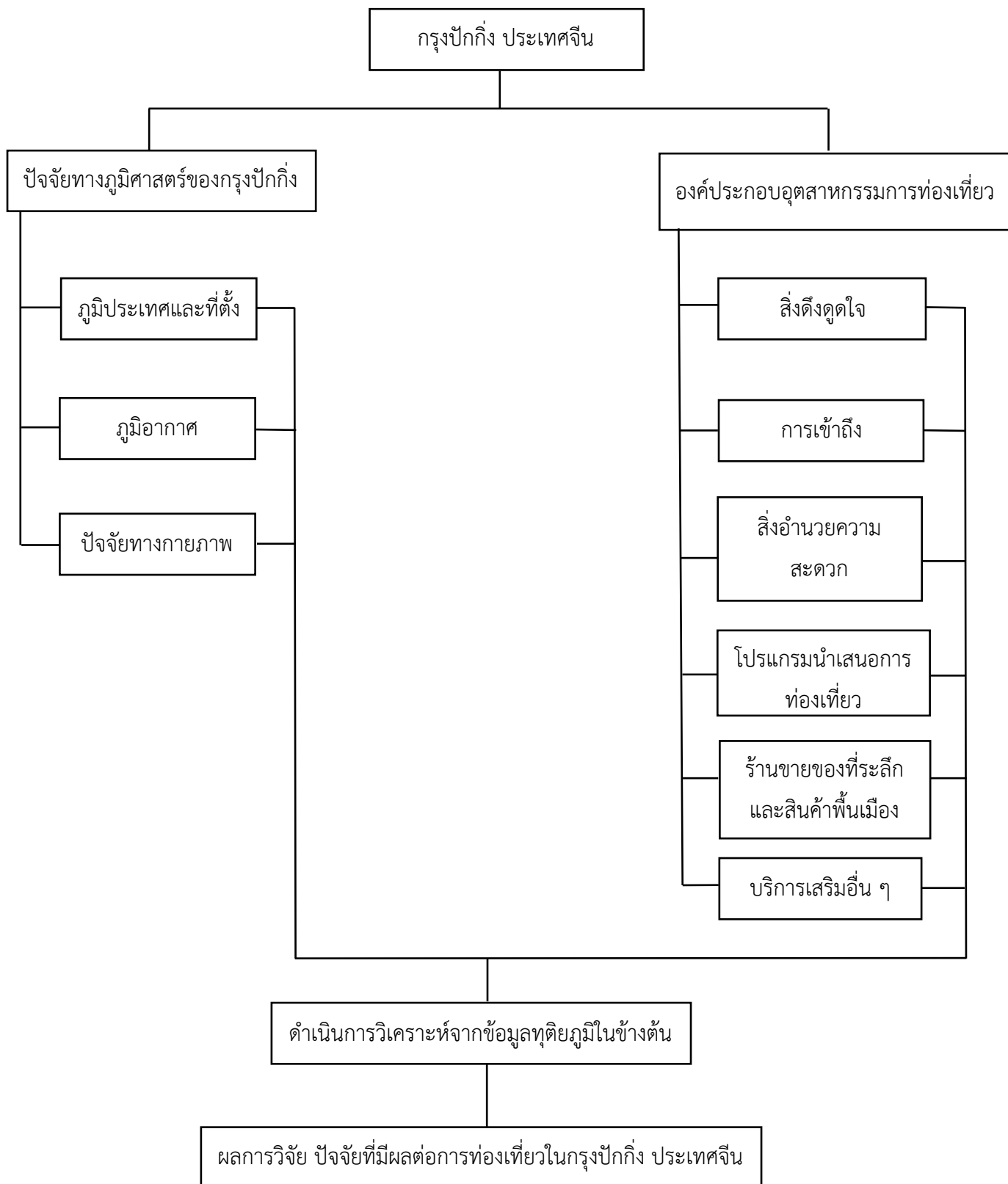
3.4.3 Internet

3.4.4 Laptop

3.4.5 iPad

3.5 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

ศึกษาและวิเคราะห์งานวิจัยและบทความเกี่ยวกับปัจจัยทางภูมิศาสตร์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดสำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ ประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ที่มา : ผู้วิจัย (2564)

บทที่ 4

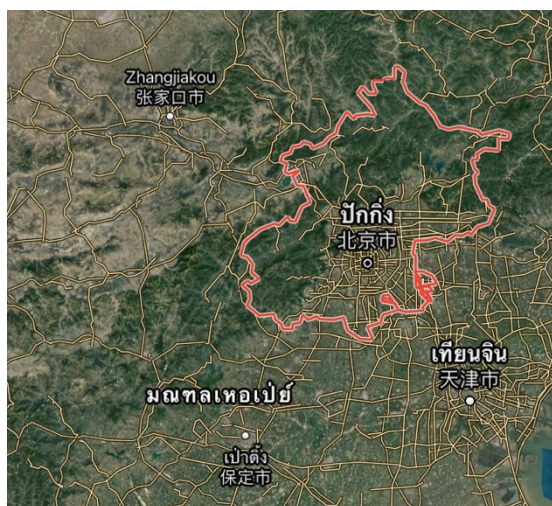
ปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง

ในบทนี้ จะเป็นการนำเสนอผลการศึกษปัจจัยทางภูมิศาสตร์และข้อมูลทั่วไปของกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

4.1 ปัจจัยทางด้านที่ตั้ง

4.1.1 ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์

ประเทศจีนเป็นประเทศที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก ตั้งอยู่บนทวีปเอเชียตะวันออก มีเมืองหลวงคือกรุงปักกิ่ง กรุงปักกิ่งตั้งอยู่บนพิกัด ละติจูดที่ 39 องศา 54 ลิปดา 50 ฟลิปดาเหนือ ลองจิจูดที่ 116 องศา 23 ลิปดา 30 ฟลิปดาตะวันออก ทิศเหนือ ทิศใต้ และทิศตะวันออกถูกล้อมด้วยมณฑลเหอเป่ย์ ทิศตะวันออกติดกับนครเทียนจิน

ภาพที่ 4.1 แผนที่แสดงพื้นที่ปักกิ่งกับเมืองและมณฑลที่อยู่ติดต่อกัน

ที่มา : Google Maps (2565)

4.1.2 ที่ตั้งเชิงสัมพันธ์

ประเทศจีนมีพรมแดนติดต่อกับประเทศต่าง ๆ โดยรอบ 14 ประเทศ ดังนี้

- ด้านทิศเหนือ ติดกับรัสเซีย คาซัคสถาน คีร์กีซสถาน ทาจิกิสถาน และมองโกเลีย
- ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ติดกับเกาหลีเหนือ และทะเลเหลือง
- ด้านทิศตะวันออก ติดกับทะเลจีนตะวันออก
- ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ ติดกับทะเลจีนใต้
- ด้านทิศตะวันตก ติดกับอัฟกานิสถาน ปากีสถาน และอินเดีย
- ด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ ติดกับอินเดีย เนปาล และภูฏาน
- ด้านทิศใต้ ติดกับเมียนมาร์ ลาว และเวียดนาม

สามารถเดินทางไปประเทศยังประเทศใกล้เคียงได้โดยการโดยสารเครื่องบิน นอกจากนี้การเดินทางในประเทศจีนก็ยังมีเส้นทางคมนาคมที่หลากหลาย เช่น รถไฟความเร็วสูง (High-speed rail) รถไฟ (Rail) รถแท็กซี่ รถไฟฟ้าใต้ดิน รถจักรยาน รถยนต์ และเครื่องบิน

ภาพที่ 4.2 แผนที่แสดงบริเวณรอบประเทศจีน

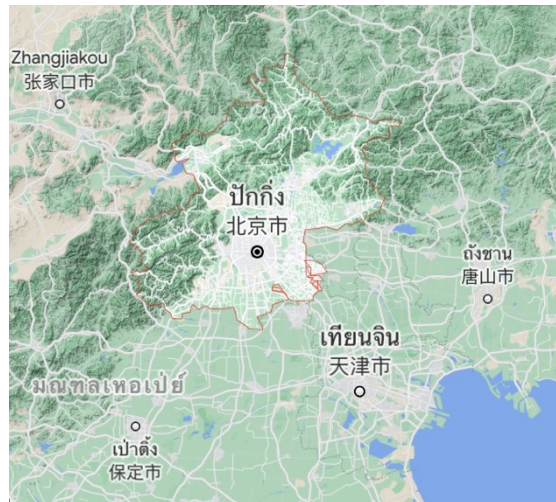
ที่มา : China Maps (ม.ป.ป.)

4.2 ปัจจัยทางด้านภูมิประเทศ

กรุงปักกิ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศจีน ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศ เป็นศูนย์กลางทั้งทางด้านการปกครอง เศรษฐกิจ การคมนาคม และวัฒนธรรมของประเทศ มีพื้นที่ทั้งหมด 16,410.54 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ที่เป็นที่ราบมีเนื้อที่ 6,338 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 38.6 ของพื้นที่ทั้งปักกิ่ง และพื้นที่ที่เป็นภูเขา มีเนื้อที่ 10,072 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 61.4 ของพื้นที่ทั้งปักกิ่ง

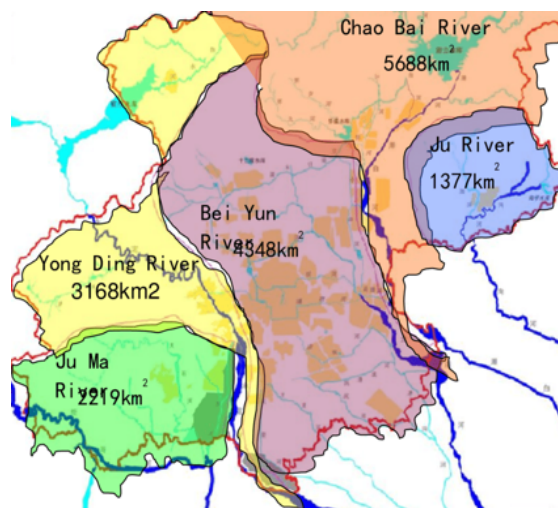
ลักษณะภูมิประเทศของปักกิ่ง ทิศตะวันตก ทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงเหนือเป็นแนวภูเขา ทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นที่ราบลาดตัวลงสู่ทะเลป๋อไห่ พื้นที่ราบในปักกิ่งมีความสูงจากระดับน้ำทะเล 20 – 60 เมตร ส่วนพื้นที่ที่เป็นภูเขามีความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,000 – 1,500 เมตร โดยยอดเขาที่สูงที่สุดคือยอดเขาตงหลิงติดกับมณฑลเหอเป่ย์ มีความสูงจากระดับน้ำทะเล 2,303 เมตร

กรุงปักกิ่งมีแม่น้ำสายหลัก ได้แก่ แม่น้ำเฉาไป ซึ่งมีความยาว 458 กิโลเมตร กับแม่น้ำเป่ย์ฮวง ซึ่งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ และแม่น้ำหย่งตั้ง ซึ่งเป็นแม่น้ำสายใหญ่ที่สุดในปักกิ่ง แม่น้ำสายนี้มีต้นกำเนิดมาจากมณฑลซานซี ไหลผ่านมณฑลเหอเป่ย์ กรุงปักกิ่ง และนครเทียนจิน แล้วไหลลงสู่ทะเลป๋อไห่ มีความยาว 700 กิโลเมตร กับแม่น้ำจวีหม่า ซึ่งอยู่ทางตะวันตก

ภาพที่ 4.3 แผนที่แสดงภูมิประเทศของกรุงปักกิ่ง

ที่มา : Google Maps (2565)

ภาพที่ 4.4 แผนที่แสดงแม่น้ำสายหลักในปักกิ่ง

ที่มา : Research Gate (2557)

4.3 ปัจจัยทางด้านภูมิอากาศ

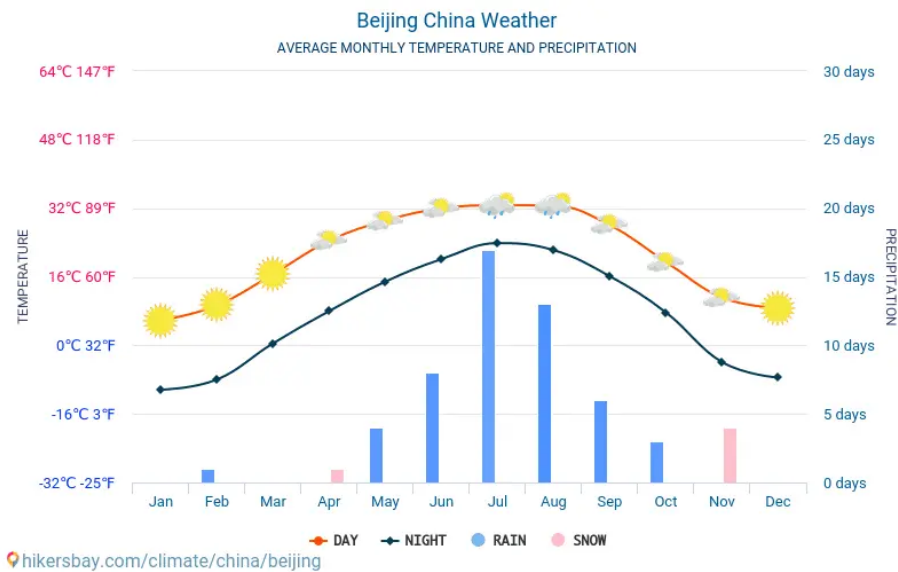
กรุงปักกิ่งอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบอบอุ่น มีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปีอยู่ที่ 10 – 12 องศาเซลเซียส แบ่งออกเป็น 4 ฤดูกาล ดังนี้

ฤดูหนาว ที่ปักกิ่งจะเริ่มหนาวตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนไปจนถึงเดือนมีนาคม ฤดูหนาวของปักกิ่งจะมีอากาศแห้งและหนาวจัด จนถึงขั้นมีหิมะตก โดยเดือนมกราคมมีอุณหภูมิเฉลี่ยที่ -7 ถึง -4 องศาเซลเซียส เป็นช่วงเวลาที่เหมาะแก่การไปท่องเที่ยวสำหรับผู้ที่ยากไปสัมผัสอากาศหนาวเย็น และชมความสวยงามของหิมะ

ฤดูใบไม้ผลิ จะเริ่มตั้งแต่เดือนเมษายนไปจนถึงเดือนมิถุนายน โดยอากาศในช่วงนี้จะเย็นสบาย ไม่ร้อนและไม่หนาว เหมาะแก่การไปท่องเที่ยวที่ปักกิ่ง โดยเฉพาะคนที่ไม่ชอบอากาศที่หนาวจนเกินไป ช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่ต้นไม้ต่างก็ผลิดอกออกผลกันอย่างสวยงามไปทั่วเมือง มีอุณหภูมิเฉลี่ยที่ 2 – 28 องศาเซลเซียส

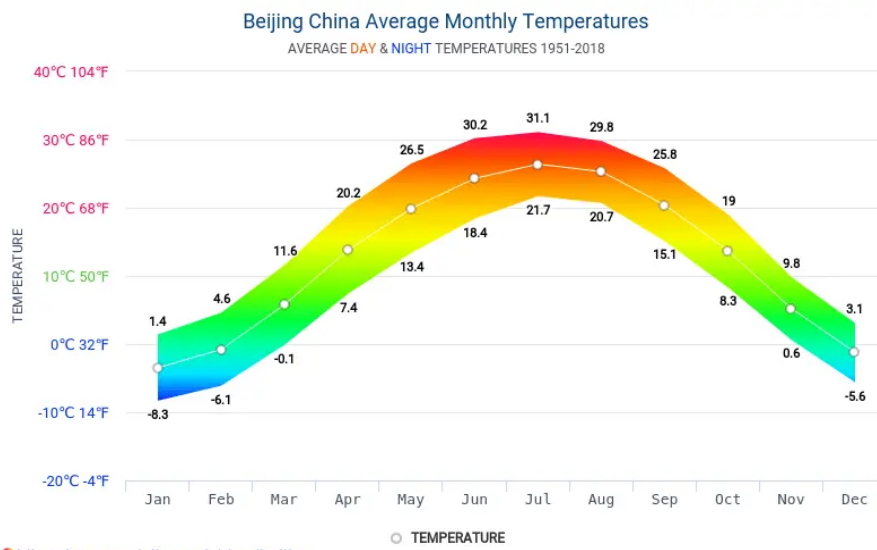
ฤดูร้อน ฤดูร้อนของปักกิ่งจะเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนไปจนถึงเดือนสิงหาคม ในฤดูร้อนของปักกิ่งมักมีฝนตก หากไปท่องเที่ยวในช่วงนี้ก็ควรพกร่มกันฝนไปด้วย โดยเดือนกรกฎาคมมีอุณหภูมิเฉลี่ยที่ 25 – 26 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปี 600 มิลลิเมตร ปริมาณน้ำฝนในฤดูร้อนคิดเป็นร้อยละ 75 ของปริมาณน้ำฝนตลอดทั้งปี และในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคมเป็นช่วงที่มีฝนตกชุก

ฤดูใบไม้ร่วง จะอยู่ในช่วงเดือนกันยายนไปจนถึงเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่สวยงามที่สุด เพราะต้นไม้ทุกต้นต่างก็เปลี่ยนเป็นสีสวยงาม ถือเป็นฤดูใบไม้เปลี่ยนสีที่งดงามมาก ๆ และเป็นช่วงที่ท้องฟ้าสดใส อากาศเย็นสบาย มีอุณหภูมิเฉลี่ยที่ 19 – 25 องศาเซลเซียส

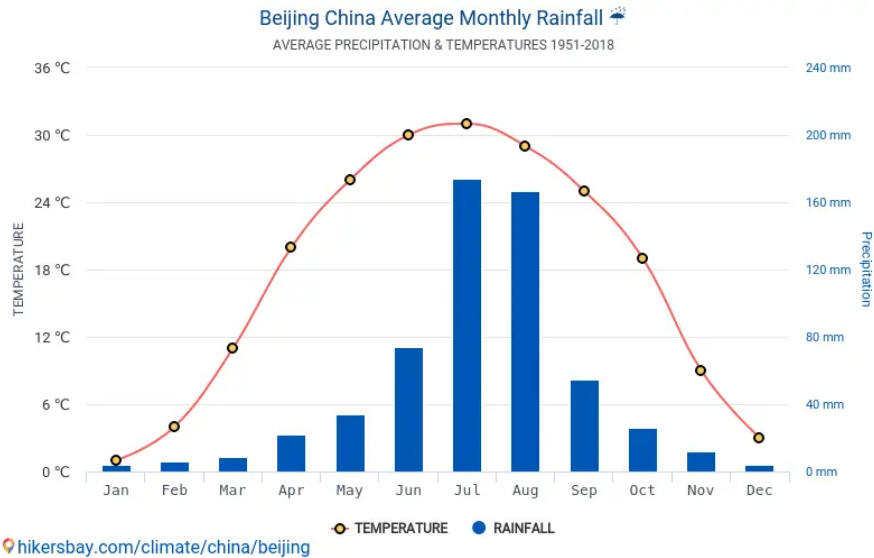
ภาพที่ 4.5 กราฟแสดงสภาพภูมิอากาศของปักกิ่ง

ที่มา : hikersbay (ม.ป.ป.)

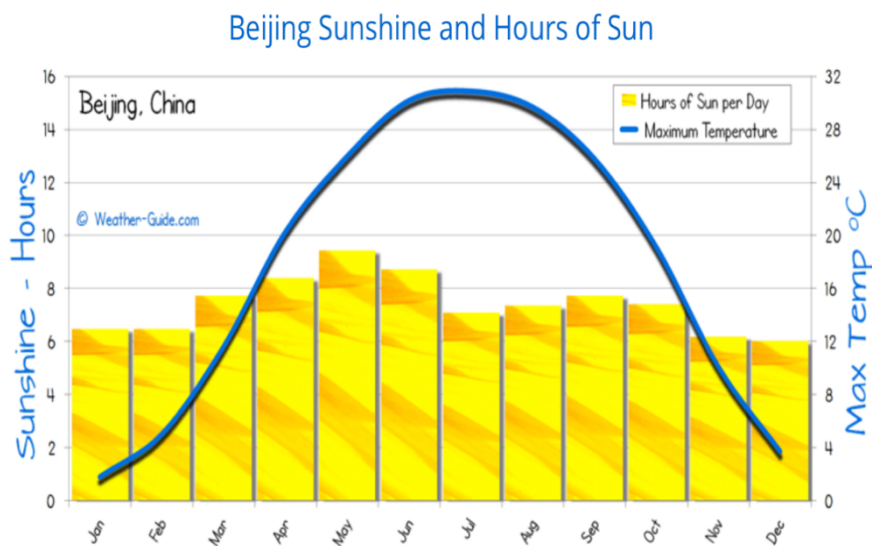
ภาพที่ 4.6 กราฟแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีของปักกิ่ง

ที่มา : hikersbay (ม.ป.ป.)

ภาพที่ 4.7 กราฟแสดงปริมาณหยาดน้ำฟ้าและอุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีของปักกิ่ง

ที่มา: hikersbay (ม.ป.ป.)

ภาพที่ 4.8 กราฟแสดงจำนวนเฉลี่ยรายเดือนของชั่วโมงที่แสงแดดส่องต่อวันของปักกิ่ง

ที่มา : Weather-Guide (ม.ป.ป.)

4.4 สรุปท้ายบท

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางที่ตั้ง สภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกรุงปักกิ่ง ประเทศจีนเป็นอย่างมาก เนื่องจากปัจจัยทางด้านที่ตั้งและการที่มีภูมิประเทศที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ เช่น แนวเทือกเขา แม่น้ำ ทะเล ทะเลสาบ เป็นต้น ทำให้มีสถานที่ที่เหมาะสมแก่การไปท่องเที่ยวจำนวนมาก รวมถึงการเกิดกิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในเวลาต่อมา ภูมิอากาศที่แตกต่างกันในแต่ละฤดูกาล เช่น ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว ส่งผลให้วิถีทัศน์ทางธรรมชาติมีเสน่ห์ที่โดดเด่นแตกต่างกันในทุกช่วงของปี ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเลือกสรรช่วงเวลาที่จะมาท่องเที่ยวได้อย่างอิสระ นอกจากสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว ปักกิ่งยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และสถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศจีนอีกมากมาย

บทที่ 5

องค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง

จากการศึกษาองค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจากนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกรุงปักกิ่งได้ โดยใช้องค์ประกอบของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ ดังนี้

- 5.1 สิ่งดึงดูดใจ
- 5.2 การเข้าถึง
- 5.3 สิ่งอำนวยความสะดวก
- 5.4 โปรแกรมนำเสนอการท่องเที่ยว
- 5.5 ร้านขายของที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง
- 5.6 บริการเสริมอื่น ๆ

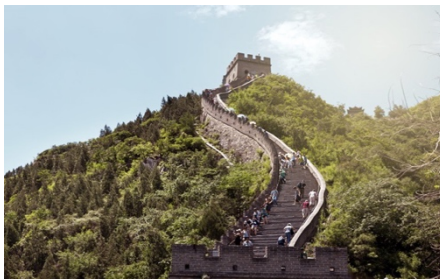
5.1 สิ่งดึงดูดใจ

สิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้มากที่สุดเมื่อมาเยือนกรุงปักกิ่ง คือสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยสามารถจำแนกประเภทของสถานที่ท่องเที่ยวได้ ดังนี้

5.1.1 ประเภทประวัติศาสตร์

5.1.1.1 กำแพงเมืองจีน (The Great Wall of China)

กำแพงเมืองจีนเป็นกำแพงขนาดใหญ่ที่ถือเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของประเทศจีน มีความยาวกว่า 21,196.18 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตครอบคลุมทั้งหมดถึง 9 มณฑล โดยจักรพรรดิฉินซีฮ่องเต้ จักรพรรดิองค์แรกของประวัติศาสตร์จีนเป็นผู้สร้างกำแพงเมืองจีนนี้ขึ้นมา เพื่อปราบปรามก๊กต่าง ๆ ทั้ง 6 ก๊กได้สำเร็จ แล้วรวมจีนเป็นหนึ่งเดียว และเพื่อป้องกันศัตรูเข้ามาบุกรุกและปล้นสะดม หลังจากนั้นก็มีการบูรณะแก้ไขเพิ่มเติมทั้งในสมัยราชวงศ์ฮั่น ราชวงศ์ถัง และราชวงศ์หมิงตามลำดับ ปัจจุบันที่เห็นเป็นกำแพงของราชวงศ์หมิง (พ.ศ. 1911 - พ.ศ. 2187) กำแพงเมืองจีนได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก และถูกจัดเป็น 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก กำแพงเมืองจีนมีหลายด้านมาก อย่างปักกิ่งเองก็มีหลายด้านที่เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชม เช่น ด้านปาต้าหลิ่ง ด้านจูหยงกวน ด้านซือหม่าไถ ด้านมู่เถียนยู เป็นต้น แต่ละด้านมีความสวยงามแตกต่างกัน บางแห่งก็ยังไม่เสร็จ บางแห่งสูงชันอันตราย บางแห่งห่างไกลจากกรุงปักกิ่งมาก จึงยังไม่พร้อมเปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าเที่ยวชม (Kapook Travel, 2564)

ภาพที่ 5.1 กำแพงเมืองจีนด้านปาต้าหลิ่ง (八达岭)

ที่มา : Wonderful package (ม.ป.ป.)

ภาพที่ 5.2 กำแพงเมืองจีนด้านจูหยงกวน (居庸关)

ที่มา : Wonderful package (ม.ป.ป.)

ภาพที่ 5.3 กำแพงเมืองจีนด้านซือหม่าไท่ (司马台)

ที่มา : Wonderful package (ม.ป.ป.)

ภาพที่ 5.4 กำแพงเมืองจีนด้านมู่เถียนยู่ (慕田峪)

ที่มา : Wonderful package (ม.ป.ป.)

5.1.1.2 พระราชวังต้องห้าม (Forbidden City)

พระราชวังต้องห้ามแห่งกรุงปักกิ่ง หรืออีกชื่อหนึ่งคือ พระราชวังกู้กง เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน พระราชวังแห่งนี้เคยเป็นที่ประทับของจักรพรรดิในสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง และปัจจุบันยังเป็นพิพิธภัณฑ์พระราชวัง ซึ่งมีพื้นที่รวมกว่า 720,000 ตารางเมตร ห้องอีก

หลายพันห้อง พระที่นั่ง 70 กว่าพระองค์ และยังมีทั้งสวน ลานกว้าง และอื่น ๆ อีกมากมาย โอบล้อมไว้ด้วยคู และกำแพงสูง 11 เมตร ทำให้พระราชวังต้องห้ามมีสภาพเหมือนเป็นเมืองขนาดย่อม ๆ เมืองหนึ่งของ จักรพรรดิจีนโบราณและข้าราชการ

ด้วยความยิ่งใหญ่ และการเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมจีนโบราณนี้เอง ทำให้พระราชวังต้องห้าม ไม่เพียงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวจีนและชาวต่างชาติ หากยังได้รับการยกย่องจาก UNESCO ให้เป็นมรดกโลกอีกด้วย (พาลั้ลลา, 2564)

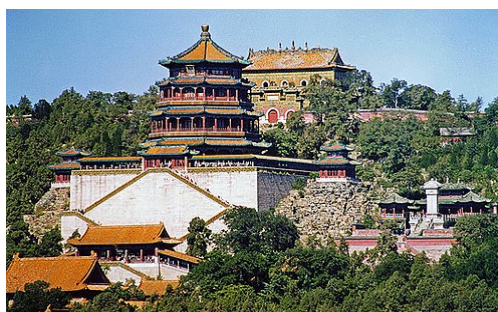

ภาพที่ 5.5 พระราชวังต้องห้าม (紫禁城)

ที่มา : EDC Travel Plus (ม.ป.ป.)

5.1.1.3 พระราชวังฤดูร้อน (Summer Palace)

พระราชวังฤดูร้อนเป็นพระราชวังอยู่ในกรุงปักกิ่ง ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับพระราชวังหยวนหมิงหยวน ห่างจากพระราชวังต้องห้ามไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือประมาณ 8 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 2.9 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,812.5 ไร่ ประกอบด้วยเนินเขาสูง 60 เมตร มีพระตำหนักอยู่บนเนิน และทะเลสาบคุนหมิง มีเนื้อที่ประมาณ 2.2 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,375 ไร่ คิดเป็น 3 ใน 4 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยทะเลสาบนี้เกิดจากการใช้แรงงานคนขุดดินขึ้นไปถมเป็นเนินเขาสำหรับสร้างพระตำหนัก พระราชวังฤดูร้อนเริ่มก่อสร้างในสมัยราชวงศ์จิน ระหว่างปี พ.ศ. 1658 – ปี พ.ศ. 1777 โดยจักรพรรดิไท่หลงหวัง เมื่อย้ายเมืองหลวงมาอยู่ที่ปักกิ่ง และเป็นที่ประทับของจักรพรรดิราชวงศ์หยวน จนกระทั่งถึงรัชกาลของจักรพรรดิเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ชิง ทรงบูรณะและสร้างพระตำหนักแห่งใหม่บนเนินเขา ในปี พ.ศ. 2292 (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2564)

ภาพที่ 5.6 พระราชวังฤดูร้อน (颐和园)

ที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2564)

5.1.1.4 จัตุรัสเทียนอันเหมิน (Tian An Men Square) (Elite Holiday Thailand, ม.ป.ป.)

ตั้งอยู่ใจกลางกรุงปักกิ่ง เป็นจัตุรัสที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีเนื้อที่ 2.5 ตารางกิโลเมตร หรือ 275 ไร่ สามารถบรรจุคนได้ถึง 2 ล้านคน จัตุรัสแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง เมื่อปี พ.ศ. 1960 เดิมทีมีชื่อว่า “เฉิงเทียนเหมิน” ต่อมาในปี พ.ศ. 2194 ซึ่งเป็นสมัยจักรพรรดิซุ่นจื้อแห่งราชวงศ์ชิงมีการบูรณะซ่อมแซมใหม่และได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น “เทียนอันเหมิน” มาถึงปัจจุบัน จัตุรัสเทียนอันเหมินเป็นสัญลักษณ์ของประเทศจีน เป็นส่วนหนึ่งของตราแผ่นดินจีน เหตุการณ์ใหญ่ ๆ ทางการเมืองเกิดขึ้นที่นี่ อาทิ การเคลื่อนไหวของนักศึกษา 4 พฤษภาคม ปี พ.ศ. 2462 การเดินขบวนรักชาติ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2478 การประกาศปฏิรูปสาธารณรัฐประชาชนจีน 1 ตุลาคม พ.ศ. 2492 การจัดงานระลึกถึงโจวเอินไหล 5 มิถุนายน พ.ศ. 2520 และกรณีการเดินขบวนเรียกร้องประชาธิปไตยของนักศึกษา ในปี พ.ศ. 2532 ซึ่งเกิดการปะทะกับกองทหารจนนองเลือด กลายเป็นข่าวโด่งดังไปทั่วโลกและรอยตำหนิของประวัติศาสตร์จีน

ประตูเทียนอันเหมิน หรือพลับพลาเทียนอันเหมินเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของประเทศจีน มีลักษณะเป็นพลับพลาสีแดงที่มีรูปภาพขนาดใหญ่ของท่านประธานเหมาเจ๋อตุงประดับอยู่เหนือซุ้มประตูเทียนอันเหมินแห่งนี้ นักท่องเที่ยวที่ต้องการจะเยี่ยมชมพลับพลาหรือพระราชวังต้องห้ามจะต้องเดินข้ามสะพานหินหยกขาวเข้าไป ส่วนประตูตรงกลางห้ามเข้าให้เฉพาะเจ้าหน้าที่เท่านั้น บนฝาผนังทั้งสองข้างของซุ้มประตูมีคำขวัญเขียนว่า “ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนจงเจริญ” และ “ความสามัคคีประชาชนทั่วโลกจงเจริญ” ประดับไว้ด้วย

ภาพที่ 5.7 ประตูเทียนอันเหมิน

ที่มา : วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี (ม.ป.ป.)

อนุสาวรีย์วีรชน (The Monument to the People's Heroes) เสาหินแกรนิตรูปทรงโอปอลิสต์แห่งนี้ตั้งอยู่ ณ ใจกลางจัตุรัสเทียนอันเหมินสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2495 โดยมติของพรรคคอมมิวนิสต์ของประเทศจีนในขณะนั้นเพื่อรำลึกถึงการต่อสู้ของประชาชนชาวจีนในการรวมเป็นสาธารณรัฐจนสำเร็จรอบ ๆ ฐานมีภาพสลักเรื่องราวการปฏิวัติจีนและมีลายมือประธานเหมาสลักเอาไว้บนเสาด้วย

ภาพที่ 5.8 อนุสาวรีย์วีรชน

ที่มา : Elite Holiday Thailand (ม.ป.ป.)

ตึกอนุสรณ์สถานประธานเหมา (Chairman Mao Zedong Memorial Hall) ตึกอนุสรณ์สถานเพื่อระลึกถึงท่านประธานเหมาเจ๋อตุง นักท่องเที่ยวที่เป็นคนจีนส่วนใหญ่ต่างมุ่งหน้ามาเคารพศพท่านประธานเหมาที่นอนทอดร่างอย่างสงบอยู่ในโลงแก้ว การเข้าชมต้องต่อแถวอย่างเป็นระเบียบแต่อาจจะต้องรอนานพอสมควรเพราะนักท่องเที่ยวจีนที่หลั่งไหลกันมาทั่วสารทิศ สำหรับด้านข้างของอาคารทั้ง 4 ทิศก็จะมีรูปปั้นเหล่าวีรชนอาชีพต่าง ๆ ที่ได้ร่วมกันสร้างชาติประจำอยู่ด้วย

ภาพที่ 5.9 ตึกอนุสรณ์สถานประธานเหมา

ที่มา : Elite Holiday Thailand (ม.ป.ป.)

ประตูเฉียนเหมิน (Qianmen Gate) ตั้งอยู่ทางใต้สุดของจัตุรัสเทียนอันเหมินมีอายุกว่า 500 ปีสร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง ในสมัยโบราณใช้เป็นประตูหลักของขบวนพระจักรพรรดิเวลาเสด็จเข้าหรือออกจากพระราชวังต้องห้าม ด้านบนเป็นหอคอยสูง 27.3 เมตร รวมกับฐานซุ้มประตูสูงถึง 42 เมตร ซึ่งถือเป็นซุ้มประตูที่สูงที่สุดในปักกิ่ง

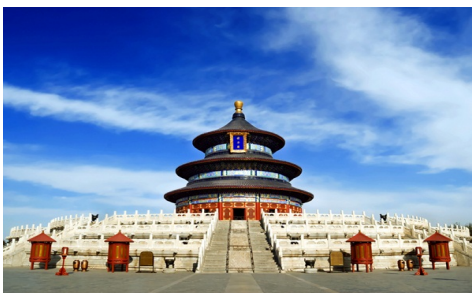

ภาพที่ 5.10 ประตูเฉียนเหมิน (前门)

ที่มา : Elite Holiday Thailand (ม.ป.ป.)

5.1.1.5 หอสักการะฟ้าเทียนถาน (Temple of Heaven)

หอสักการะฟ้าเทียนถาน ถูกสร้างขึ้นสมัยจักรพรรดิหย่งเล่อแห่งราชวงศ์หมิง ในปี พ.ศ. 1949 และแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 1963 ซึ่งกินเวลากว่า 14 ปี สำหรับหอสักการะฟ้าเทียนถานเป็นที่ซึ่งใช้สำหรับประกอบพิธีเซ่นไหว้ฟ้าเพื่อขอให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล และช่วยบันดาลความสมบูรณ์ให้พืชไร่ นับเป็นอีกหนึ่งสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของจีนที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ไม่น้อย (Kapook Travel, 2564)

ภาพที่ 5.11 หอสักการะฟ้าเทียนถาน

ที่มา : Kapook Travel (2564)

5.1.1.6 หอกลองและหอรระฆังแห่งปักกิ่ง (Drum Tower and Bell Tower of Beijing)

หอกลอง (鼓楼) และหอรระฆัง (钟楼) ตั้งอยู่บนถนน Di'anmen เดิมสร้างขึ้นเพื่อเหตุผลทางดนตรี ต่อมาใช้เป็นเครื่องบอกเวลาในสมัยราชวงศ์หยวนและราชวงศ์หมิง ซึ่งในปัจจุบันกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอันน่าสนใจด้วยสถาปัตยกรรมอันงดงามของจีนในสมัยก่อนที่เต็มไปด้วยเสน่ห์และมนตร์ขลัง หากได้ขึ้นไปถึงจุดสูงสุดแล้วจะได้เห็นวิวทิวทัศน์อันสวยงามของกรุงปักกิ่งในมุมสูงด้วย (Kapook Travel, 2564)

ภาพที่ 5.12 หอกลอง (鼓楼)

ที่มา : วิกีพีเดีย (ม.ป.ป.)

ภาพที่ 5.13 หอรระฆัง (钟楼)

ที่มา : วิกีพีเดีย (ม.ป.ป.)

5.1.1.7 หอดูดาวโบราณปักกิ่ง

อาคารหอดูดาวสร้างขึ้นในปี พ.ศ. 1985 ตรงกับช่วงจักรพรรดิเจ๋องถังแห่งราชวงศ์หมิง หอดูดาวเป็นป้อมปราการแห่งหนึ่งบนแนวกำแพงกรุงปักกิ่งในสมัยนั้น มีลักษณะเป็นตัวอาคารก่ออิฐมีขนาดกว้าง 40 เมตร ยาว 40 เมตร สูง 15 เมตร มีอุปกรณ์สังเกตการณ์ทางดาราศาสตร์อยู่บนดาดฟ้าของอาคาร หอดูดาวในสมัยนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักหอดูดาวหลวงซินเทียนแห่งกระทรวงพิธีการภายใต้ราชสำนักจีน มีหน้าที่สังเกตการณ์ตำแหน่งปรากฏของวัตถุบนท้องฟ้า ทำปฏิทินปุมดาราศาสตร์(ปฏิทินที่คำนวณปรากฏการณ์ท้องฟ้าล่วงหน้า) แผนที่ดาว แล้วส่งบันทึกการสังเกตการณ์และเอกสารทางดาราศาสตร์ให้แก่ราชสำนักจีน เมื่อเวลาผ่านไปเข้าสู่ราชวงศ์ชิง ก็เริ่มมีการประยุกต์การสังเกตการณ์ดาราศาสตร์ตามแบบตะวันตกที่เข้ามาผ่านบาทหลวงเยซูอิตที่เข้ามาเผยแพร่ศาสนาในจีน โดยจักรพรรดิคางซีได้ทรงอนุญาตให้บาทหลวงนักดาราศาสตร์เหล่านี้รับผิดชอบงานของสำนักหอดูดาวหลวง และแฟร์ดีนันด์ แฟร์บีสต์ บาทหลวงชาวเบลเยียมผู้เคยดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับสำนักหอดูดาวหลวง ได้สร้างอุปกรณ์สังเกตการณ์ทางดาราศาสตร์ให้เป็นไปตามแบบแผนดาราศาสตร์ตะวันตกจนแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2216 ก่อนที่จะเริ่มประยุกต์ใช้กล้องโทรทรรศน์ในการสังเกตการณ์ตามแบบดาราศาสตร์สมัยใหม่ในจีน ตั้งอยู่ในกรุงปักกิ่ง เมืองหลวงของประเทศจีน (อุทยานดาราศาสตร์สิรินธร, ม.ป.ป.)

ภาพที่ 5.14 หอดูดาวโบราณปักกิ่ง

ที่มา : Wikipedia Zh (ม.ป.ป.)

5.1.2 ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม

5.1.2.1 เขตศิลปะ 789 (789 Art Zone)

798 Art Zone เป็นย่านศิลปะที่ถูกดัดแปลงจากย่านอุตสาหกรรมของจีนร่วมกับสหภาพโซเวียต เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2494 พื้นที่ทั้งหมดนี้เคยเป็นโรงงานผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีห้องหับมากมายหลายฝ่ายและพื้นที่อยู่อาศัยของคนในโรงงาน โดยมีสถาปัตยกรรมที่ยึดแบบอย่างวิจิตรการออกแบบอย่าง “Bauhaus” ของเยอรมนี ที่เน้นความเรียบง่าย ตรงไปตรงมา เผยให้เห็นวัสดุที่แท้จริง อิฐเป็นอิฐ เหล็กเป็นเหล็ก ปูนเป็นปูน และพื้นที่ที่เชื่อมโยงทะลุถึงกันอย่างเรียบง่ายด้วยเพดานแบนราบ กระจกบานใหญ่ และทางเดินที่กว้างขวาง “798” มาจากชื่อที่ทหารจีนจะเรียกโค้ดของโรงงานทางการทหารให้ขึ้นต้นด้วย 7 และเริ่มเรียกพื้นที่นี้ว่า “Joint Factory 718” โดย 798 เป็นโรงงานที่ใหญ่ที่สุด และเคยเป็นโรงงานที่ดีที่สุด ในจีน นอกจากตัวโรงงานแล้ว พื้นที่ยังถูกพัฒนาให้เป็นพื้นที่ส่วนกลางของคนในโรงงาน มีที่สำหรับกิจกรรมทางกีฬา บาสเกตบอล วอลเลย์บอล มีการแสดงดนตรี แข่งรถ มีสโมสรวรรณกรรมที่เลือกเอาหนังสือจีนและ

หนังสือจากเยอรมนีเข้ามา โดยมีแคววี่ไอพีมากมายหมุนเวียนเข้ามาเยี่ยมชมตั้งแต่ เต็งเสี่ยวผิง เจียงเจ๋อหมิน หลิวเส้าฉี และคิมอิลซุง

จนเมื่อปี พ.ศ. 2523 ถึงประมาณปี พ.ศ. 2538 โรงงานขาดเงินสนับสนุนจากภาครัฐและการปฏิรูปของเต็งเสี่ยวผิง เช่นเดียวกับรัฐวิสาหกิจจำนวนมากที่ค่อย ๆ ปิดตัวลง โรงงานส่วนใหญ่เริ่มหยุดการผลิตและทยอยปลดคนงานออก ประจวบกับเป็นช่วงที่เหล่าศิลปินร่วมสมัยซึ่งกำลังมองหาที่ทางใหม่ในการนำเสนอและขายผลงานกำลังค่อย ๆ ย้ายจากพื้นที่รอบพระราชวังฤดูร้อนพอดี้ ทำให้ 798 กลายเป็นพื้นที่ที่เหล่าศิลปินต่างสนใจ และเริ่มย้ายกันเข้ามาตั้งรกราก พร้อมกับการบุกเบิกของสถาบันวิจิตรศิลป์กลางปักกิ่ง (CAFA) ที่กำลังมองหาพื้นที่สำหรับจัดเวิร์กช็อปและจัดแสดงงาน

ปัจจุบัน 798 กลายเป็นพื้นที่ใหญ่ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ มีร้านค้าของเหล่าศิลปิน ร้านหนังสือ แกลเลอรี และพื้นที่แสดงงาน รวมถึงการจัดแสดงนิทรรศการและงานศิลปะระดับนานาชาติอีกมากมายหลายงาน ตั้งแต่ Beijing Tokyo Art Projects (BTAP), Beijing Queer Film Festival และ Beijing Design Week (วิมลพร รัชตกนก, 2561)

ภาพที่ 5.15 เขตศิลปะ 798

ที่มา : The Standard (2561)

ภาพที่ 5.16 เขตศิลปะ 798

ที่มา : The Standard (2561)

5.1.2.2 พิพิธภัณฑ์ศิลปะอิฐแดง (Red Brick Art Museum)

Red Brick Art Museum กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน เป็นพิพิธภัณฑ์ที่สร้างจากอิฐก้อนสี่เหลี่ยม แต่สามารถสร้างส่วนเว้าส่วนโค้งได้อย่างปราณีต สอดแทรกการออกแบบสุดสร้างสรรค์อยู่ในทุกมุม พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งนี้ตั้งอยู่บริเวณชานเมืองปักกิ่ง ก่อตั้งโดย Art collector ชาวจีน ชื่อ “Yan Shijie” และ “Cao Mei” เป็นพิพิธภัณฑ์ที่รวบรวมงานศิลปะรวมถึงจัดแสดงผลงานศิลปะจากทั่วทุกมุมโลก ด้านในแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ อาคารสำหรับจัดแสดงงานศิลปะ และสวนด้านหลังบรรยากาศร่มรื่น เป็นสถานที่ที่สามารถซึมซับงานศิลปะ และพักผ่อนได้ในสถานที่เดียวกัน สำหรับงานนิทรรศการของที่นี่นั้นจะเป็นการจัดแบบหมุนเวียน ส่วนใหญ่จะเป็นงาน Contemporary Arts แบบร่วมสมัยที่ผสมผสานความหลากหลายเข้าด้วยกัน (อิฐแดง2009, 2563)

ภาพที่ 5.17 พิพิธภัณฑ์ศิลปะอิฐแดง

ที่มา : อิฐแดง2009 (2563)

5.1.2.3 วัดลามะ (Yonghe Temple) (พหุเรศวร รอดเหตุภัย, 2560)

วัดลามะ วัดองค์ชายสี่ หรือยงเหอ กัง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงปักกิ่ง วัดแห่งนี้สร้างขึ้นตามพระราชโองการของคังซีฮ่องเต้ เพื่อใช้เป็นที่ประทับสำหรับพระราชโอรสองค์ที่ 4 ที่ชื่อว่า “หย่งเจิ้น” โดยพระองค์ได้พระราชทานพื้นที่ส่วนหนึ่งของวังแห่งนี้ให้กับลามะ “นิกายหมวกเหลือง” หนึ่งในนิกายย่อยของพระพุทธศาสนานิกายทิเบตเพื่อตั้งเป็นวัด ภายหลังจากที่พระองค์สวรรคต ฮองเต๋อองค์ใหม่ได้พระราชทานพื้นที่ทั้งหมดของวังให้กับวัด และเปลี่ยนชื่อที่นี่เป็น “วัดลามะ” อย่างที่เราเรียกกันในปัจจุบัน ในสมัยก่อนที่นี่จะมีพระทิเบตมาจำพรรษา แต่ปัจจุบันเริ่มน้อยลง เพราะที่แห่งนี้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักอีกแห่งของเมืองปักกิ่ง วัดแห่งนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นโบราณสถานที่เหมาะสมวัฒนธรรมทั้ง 4 สายหลักของจีน ได้แก่ ฮั่น มองโกล แมนจู และทิเบตอย่างลงตัว เป็นวัดสำคัญ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทรงคุณค่าทางด้านวัฒนธรรมของปักกิ่ง นักท่องเที่ยวที่มาเมืองแห่งนี้ไม่ควรพลาดที่จะแวะมาเยือน ที่นี่สามารถพบชาวทิเบต รวมทั้งชาวจีนเชื้อสายทิเบตเดินทางเข้ามาสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่วัดแห่งนี้ และจะได้เห็นถึงศรัทธาอันแรงกล้า

ในพระพุทธศาสนา อีกทั้งยังได้สัมผัสวัฒนธรรมการไหว้พระของชาวทิเบตที่มีหลายขั้นตอน ทั้งการคุกเข่า ก้มตัว และนอนราบ

ภาพที่ 5.18 วัดลามะ (雍和宮)

ที่มา : Walk Where World (2560)

หลังจากเดินผ่านซุ้มประตูวัดเข้ามาแล้วแล้ว จะได้ยินเสียงระฆังที่ตั้งมาอย่างไม่ขาดสายจากด้านซ้าย ซึ่งเป็นที่ตั้งของหอรระฆัง ชาวจีนเชื่อว่าการตีระฆังคือการก่อให้เกิดความหวัง และสิ่งที่หวังไว้ก็จะประสบความสำเร็จด้วย โดยต้องตีทั้งหมด 3 ครั้ง ด้านหน้าของวิหารจะมีป้ายชื่อที่เขียนอยู่ทั้งหมด 4 ภาษา คือ จีนกลาง แมนจู มองโกล และทิเบต แสดงให้เห็นถึงความผสมผสานของทั้ง 4 วัฒนธรรมกลมกลืน ภายในเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธเจ้าทั้ง 3 ภาพ คือ พระพุทธเจ้าปางอดีต ปัจจุบัน อนาคต และเหล่าพระอรหันต์

ภาพที่ 5.19 หอรระฆังวัดลามะ

ที่มา : Walk Where World (2560)

ภาพที่ 5.20 มหาตำหนักยงเหอหง

ที่มา : Walk Where World (2560)

วิหารว่านฝูเก้อ หรือ วิหารหมื่นสุข เป็นวิหารที่ใหญ่ที่สุดของวัดแห่งนี้ ภายในเป็นที่ประดิษฐานสมบัติล้ำค่า และถือเป็นไฮไลต์สำคัญที่สุด โดยเฉพาะรูปแกะสลักของพระศรีอริยเมตไตรย เป็นพระพุทธรูปปางยืนแบบธิเบตที่ถูกแกะสลักจากไม้จันทร์หอมสีขาว พระพุทธรูปนี้ยิ่งใหญ่มา ด้วยความใหญ่โตและสูงถึง 26 เมตร เป็นส่วนที่อยู่ใต้ดิน 8 เมตร และส่วนที่อยู่เหนือพื้นดิน 18 เมตร น้ำหนักรวมกว่า 100 ตัน ทำให้รูปแกะสลักนี้ได้รับการบันทึกจากกินเนสบุ๊กว่าเป็นพระไม้แกะสลักจากไม้ต้นเดียวขนาดใหญ่ที่สุดในโลก เมื่อปี พ.ศ. 2522 วิหารแห่งนี้ได้รับการบูรณะซ่อมแซม และพบว่าเนื้อไม้ที่อยู่ส่วนใต้ดินยังคงสมบูรณ์มากแม้จะผ่านกาลเวลามากกว่า 200 ปี

ภาพที่ 5.21 วิหารว่านฝูเก้อ

ที่มา : Walk Where World (2560)

ภาพที่ 5.22 รูปแกะสลักของพระศรีอริยเมตไตรย

ที่มา : Image Holiday (ม.ป.ป.)

5.1.2.4 สนามกีฬาแห่งชาติปักกิ่ง (Beijing National Stadium)

สนามกีฬาแห่งชาติกรุงปักกิ่ง หรือที่เรียกว่า สนามกีฬารังนก เป็นสนามกีฬาหลักที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนปี พ.ศ. 2551 เริ่มก่อสร้างเมื่อเดือนธันวาคมปี พ.ศ. 2546 ได้รับการออกแบบโดย “Herzog & DeMeuron” ชาวสวิสเซอร์แลนด์ และสถาปนออกแบบสถาปัตยกรรมจีน “China Architecture Design Institute” ตัวอาคารก่อสร้างมีรูปร่างเหมือนรังนกซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความหวังของมนุษยชาติ ครอบคลุมพื้นที่ 258,000 ตารางเมตร และมีขนาดความจุ 100,000 ที่นั่ง ใช้งบประมาณถึง 3.5 พันล้านหยวน โดยสนามกีฬาแห่งนี้จะถูกใช้เป็นสนามแข่งขันกรีฑาและฟุตบอล

สนามกีฬาดังกล่าวตั้งอยู่ที่ทิศใต้ของสวนโอลิมปิกในกรุงปักกิ่ง โดยเป็นสเตเดียมแบบเปิด รวมพื้นที่ 23.7 เฮกเตอร์ เพื่อใช้ในพิธีเปิดและปิดการแข่งขันกรีฑาประเภทลู่และลานของกีฬาโอลิมปิกปี พ.ศ. 2551 โดยสามารถจุผู้ชมได้มากถึง 100,000 คน แบ่งเป็นที่นั่งแบบถาวร 80,000 ที่ และที่นั่งเสริม 20,000 ที่ โดยจะรื้อออกเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน ปัจจุบันเป็นสถานที่ออกกำลังกาย สถานที่จัดกิจกรรมด้านการศึกษาและ กิจกรรมบันเทิงขนาดใหญ่ของชาวเมืองปักกิ่ง (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2564)

ภาพที่ 5.23 สนามกีฬาแห่งชาติปักกิ่ง

ที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2564)

5.1.2.5 ศูนย์ศิลปะการแสดงแห่งชาติ (National Center the Performing Arts)

ศูนย์ศิลปะการแสดงแห่งนี้เป็นผลงานการออกแบบของสถาปนิกชาวฝรั่งเศส ผู้มีนามว่า “Paul Andreu” ผู้เผยแนวคิดที่ใหม่เป็นสัญลักษณ์ของการกลับมาคิดใหม่ ตามจินตนาการของผู้ออกตั้งใจให้โรงละครใหญ่นี้เป็นสวนสีเขียวขนาดใหญ่ มีโรงละครใหญ่รูปไข่สีเงินกลางน้ำสีคราม เปลือกไข่หรือผนังชั้นนอกสุดทำจากโลหะไทเทเนียม 20,000 แผ่น และกระจกที่เมื่อผสานเข้ากับแสงกลางวันและแสงกลางคืนจะซับซ้อนมีเสริมความงามซึ่งกันและกัน นอกจากนี้รอบโรงละครใหญ่ที่อยู่ภายในเปลือกไข่ยังมีกำแพงกระจกเคลือบสีทองกิ่งโปรงใส เมื่อมองจากข้างนอกเข้าไปก็จะเป็นสีทองอยู่ภายใน ส่วนผู้คนที่อยู่ภายในโรงละครก็จะเห็นท้องฟ้าผ่านโดมของอาคาร บ้างเรียกโรงละครใหญ่นี้อย่างหุหุว่าว่า “หยอดคริสตัลกลางน้ำ” สำหรับชาวจีนทั่วไปเรียก “ไข่มุกซ์” เป็นชื่อเล่นโรงละครแห่งนี้

โรงละครนี้เป็นศูนย์แสดงศิลปะการแสดงและวังแห่งศิลปะชั้นนำ สะท้อนให้เห็นว่านครหลวงปักกิ่งเป็นนครที่รุ่มรวยด้วยศิลปะวัฒนธรรม เริ่มสร้างมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 เสร็จสิ้นในเดือนสิงหาคมปี พ.ศ. 2550 อาณาบริเวณของโรงละครมีพื้นที่ทั้งหมด 118,900 ตารางเมตร ติดตั้งโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ เวทีสำหรับการแสดงโอเปร่า ดนตรี ละคร และห้องโถงจัดแสดงงานศิลปะ ซึ่งจะเป็นศูนย์แลกเปลี่ยนทางศิลปะ แบ่งเป็นโรงจัดการแสดงหลัก 3 แห่ง ได้แก่ โรงจัดการแสดงโอเปร่า (Opera Hall) ขนาด 2,416 ที่นั่ง เป็นเวทีหลักของการแสดงโอเปร่า การเต้นระบำ และบัลเลต์ โรงจัดการแสดงดนตรี (Music Hall) ขนาด 2,017 ที่นั่ง เป็นเวทีหลักในการจัดแสดงออร์เคสตรา และดนตรีพื้นบ้าน โรงจัดการแสดงละคร (Drama Hall) ขนาด 1,040 ที่นั่ง เป็นเวทีสำหรับการแสดงละคร หรืออุปรากรท้องถิ่น รวมทั้งอุปรากรปักกิ่ง

นอกจากนี้การออกแบบยังมุ่งสร้างทัศนียภาพยามค่ำคืน โดยผู้ที่เดินผ่านไปมา สามารถมองเห็นการแสดงบนเวทีของโรงละครแห่งนี้ ผ่านเปลือกไข่กิ่งโปรงใส และยังเป็นจุดที่เน้นสะท้อนความเป็นสาธารณะของอาคาร (สุรัตน์ ปรีชาธรรม, 2551)

ภาพที่ 5.24 ศูนย์ศิลปะการแสดงแห่งชาติ

ที่มา : Greelane (2018)

5.1.2.6 สวนสาธารณะเฉาหยาง (Chaoyang Park)

Chaoyang Park เป็นสวนสาธารณะที่สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2527 ซึ่งเป็นหนึ่งในสวนสาธารณะที่มีอยู่มากมายในปักกิ่ง แต่สวนสาธารณะแห่งนี้ ไม่ได้เป็นเพียงสวนสาธารณะเท่านั้น แต่ยังเป็นสวนสนุกย่อย ๆ ที่มีเครื่องเล่นไว้ให้บริการ ซึ่งพ่อแม่มักพาลูกๆ มาพักผ่อนหย่อนใจในวันหยุด นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2551 สถานที่แห่งนี้ ยังเป็นสถานที่การแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดของกีฬาโอลิมปิก ที่ประเทศจีน เป็นเจ้าภาพอีกด้วย (ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, 2557)

ภาพที่ 5.25 สวนสาธารณะเฉาหยาง (朝阳公园)

ที่มา : Beijing Abode (2013)

5.1.3 ประเภทธรรมชาติ

5.1.3.1 สวนสาธารณะเป่ย์ไห่ (Beihai Park)

สวนสาธารณะเป่ย์ไห่ตั้งอยู่ใจกลางกรุงปักกิ่ง เป็นสวนสาธารณะที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ และถือเป็นปอดของประชาชนที่นี่เลยทีเดียว จุดเด่นของสวนสาธารณะเป่ย์ไห่ คือ เกาะ “Qionghua” ที่ตั้งอยู่กลางทะเลสาบ ซึ่งเป็นที่ตั้งของวัด “Dagoba” ด้วย และกิจกรรมยอดฮิตของคนในท้องถิ่นและผู้มาเยือน ได้แก่ การถีบเรือท่ามกลางทะเลสาบเพื่อชมทัศนียภาพโดยรอบของสวนสาธารณะเป่ย์ไห่ และการเล่นไอซ์สเกตในฤดูหนาวเมื่อทะเลสาบแห่งนี้กลายเป็นน้ำแข็ง

ภาพที่ 5.26 สวนสาธารณะเป่ย์ไห่ (北海公园)

ที่มา : Kapook Travel (ม.ป.ป)

5.1.3.2 เชียงซาน (Beijing' Fragrant Hills Park)

เชียงซานตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของกรุงปักกิ่ง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในการชมใบไม้เปลี่ยนสีที่สวยงามที่สุด โดยภูเขาแห่งนี้ยังคงเคยเป็นสถานที่พักผ่อนของจักรพรรดิจีนตั้งแต่ต้นราชวงศ์จิน หยวน หมิง มาจนถึงราชวงศ์ชิง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่แม้แต่จักรพรรดิยังต้องเสด็จมาเยือน เชียงซานเป็นสถานที่ยอดนิยมของปักกิ่งในช่วงฤดูใบไม้ร่วง หากเดินทางไปเชียงซานก็จะพบกับนักท่องเที่ยวจีนด้วยกันเองเป็นส่วนใหญ่ ไม่ค่อยมีทัวร์หรือนักท่องเที่ยวต่างชาติมากนัก ที่นี่จะมีการจัดงานเทศกาลใบไม้เปลี่ยนสีประจำปี เพราะฉะนั้นช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดที่จะได้สัมผัสบรรยากาศของฤดูใบไม้ร่วงพร้อมทั้งใบไม้เปลี่ยนสีแสนสดใสที่หนึ่งปีจะมีเพียงครั้งเดียวเท่านั้น โดยที่เชียงซานมีต้นไม้กว่า 30 ชนิด ต่างก็ค่อย ๆ ทอยกันเปลี่ยนสี แต่ที่ปลูกมากที่สุดก็คือต้นหวงหลูที่มีใบเป็นรูปทรงไข่ ซึ่งส่วนใหญ่จะเปลี่ยนเป็นสีแดงสวยงามมาก ส่วนใบเมเปิ้ลก็พอมีบ้างโดยจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองและสีแดง แต่ถึงแม้ว่าจะเป็นต้นไม้ชนิดเดียวกัน หากปลูกในที่ต่างกันก็ไม่ได้เปลี่ยนสีพร้อมกัน เพราะฉะนั้นจึงสามารถชมได้ตลอดฤดูกาล แต่ถ้าจะให้สวยที่สุดต้องเป็นช่วงปลายเดือนตุลาคมถึงต้นเดือนพฤศจิกายน หากต้องการสัมผัสกับธรรมชาติอย่างใกล้ชิดสามารถเดินในเส้นทางดั้งเดิมที่มีมาตั้งแต่สมัยจักรพรรดิโบราณ โดยให้เข้าสวนจากประตูตะวันออก เลี้ยวซ้ายก็จะได้ชมทิวทัศน์หลาย ๆ แห่ง ที่นี่ยังมีบริการกระเช้าไฟฟ้า ซึ่งใช้เวลาขึ้นลงโดยประมาณ 17 นาที จะสามารถมองเห็นใบไม้เปลี่ยนสีที่อยู่ด้านล่างได้ทั้งภูเขา (Wonderful Package, ม.ป.ป.)

ภาพที่ 5.27 เชียงซาน (香山)

ที่มา : Wonderful Package (ม.ป.ป.)

5.2 การเข้าถึง

ในฐานะเมืองหลวง กรุงปักกิ่งมีระบบการคมนาคมที่ครอบคลุมและทันสมัย เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของจีนตอนเหนือ ถนนสายหลักในเมืองวางตัวตามแนวเหนือ ใต้ ออก และตก ปัจจุบันมีถนนวงแหวนรอบเมือง มีระบบทางหลวงและระบบทางด่วนเชื่อมโยงปักกิ่งเข้ากับเมืองโดยรอบ

5.2.1 การเดินทางไปกรุงปักกิ่ง

สามารถเดินทางไปยังปักกิ่งโดยเครื่องบินได้หลากหลายสายการบิน แบบเที่ยวบินตรง เช่น การบินไทย (Thai Airways) บางกอกแอร์เวย์ส (Bangkok Airways) แอร์ไชน่า (Air China) และแบบต่อเครื่อง เช่น เวียดนามแอร์ไลน์ (Vietnam Airlines) อีวีเอแอร์ (Eva Air) แอร์มาเก๊า (Air Macau) ออลนิปปอน แอร์เวย์ (All Nippon Airways) เซี่ยงไฮ้ แอร์ไลน์ (Shanghai Airlines) เป็นต้น

โดยสนามบินหลักของกรุงปักกิ่งมีอยู่ด้วยกัน 2 แห่ง คือ

1) ท่าอากาศยานนานาชาติกรุงปักกิ่ง (Beijing Capital International Airport) หรือตัวย่อคือ “PEK” เป็นท่าอากาศยานนานาชาติของปักกิ่งที่มีมาอย่างยาวนาน และเป็นสนามบินหลักของปักกิ่ง โดยหลักแล้วจะให้บริการทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ เป็นสนามบินที่สำคัญอันดับต้น ๆ ของจีน และเป็นหนึ่งในสนามบินที่ใหญ่และสะดวกสบายติดอันดับโลก ใหญ่ขนาดที่สามารถรองรับผู้โดยสารได้มากกว่า 72 ล้านคนต่อปี และมีรันเวย์มากถึง 3 รันเวย์ด้วยกัน

2) ท่าอากาศยานนานาชาติปักกิ่งต้าซิง (Beijing Daxing International Airport) หรือตัวย่อคือ “PKX” เป็นสนามบินแห่งใหม่ล่าสุดของปักกิ่ง ถูกสร้างขึ้นเพื่อขยายความต้องการเดินทางของผู้คนที่เดินทางเข้ามายังปักกิ่ง สามารถรองรับคนได้มากถึง 100 ล้านคนต่อปี เพิ่งเปิดตัวไปเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2562 ที่ผ่านมา นับเป็นการเปิดตัวสนามบินที่อลังการ และทำให้หลายประเทศหันมาจับตามองประเทศจีนมากยิ่งขึ้น (Traveloka, 2564)

5.2.2 การเดินทางภายในกรุงปักกิ่ง

สามารถแยกประเภทการคมนาคมในปักกิ่ง ได้ ดังนี้

5.2.2.1 การคมนาคมทางบก

1) บริการรถรับส่งสนามบิน

หากต้องการเดินทางจากสนามบินปักกิ่งเข้าไปยังตัวเมืองปักกิ่ง บริการนี้ถือว่าสะดวกมาก ด้วยการนัดรถรับส่งแบบล่วงหน้า ไม่ว่าจะบินมาถึงปักกิ่งตอนกี่โมง ก็มีคนมารับอย่างแน่นอน ค่าบริการไม่มีบวกเพิ่ม เพราะรวมค่าน้ำมันและค่าทางด่วนไปเรียบร้อยแล้ว

2) รถแท็กซี่

ภายในเมืองปักกิ่งจะมีรถแท็กซี่ให้บริการ เหมาะกับผู้ที่ต้องการรถสาธารณะที่รวดเร็ว สามารถบอกจุดหมายปลายทางที่ชัดเจน โดยค่าบริการของรถแท็กซี่จะเริ่มต้นที่ประมาณ 13 หยวน แล้วบวกเพิ่มตามระยะทาง

3) รถจักรยาน

แม้ว่าปักกิ่งจะเป็นเมืองใหญ่ แต่จักรยานก็ยังเป็นหนึ่งในการเดินทางที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เพราะที่ปักกิ่งจะมีการทำถนนสำหรับจักรยานขึ้นอย่างจริงจัง และชาวเมืองปักกิ่งเองก็นิยมใช้จักรยานมากกว่ารถยนต์ โดยสามารถโหลดแอปสำหรับใช้เช่าจักรยานได้ และที่สำคัญคือราคาไม่แพง

4) รถไฟความเร็วสูง (high-speed rail)

รถไฟถือเป็นการขนส่งหลักอย่างหนึ่งของประเทศจีน สำหรับรถไฟความเร็วสูงนั้น ไม่ได้มีให้บริการในทุกเมือง แต่จะเน้นเฉพาะหัวเมืองสำคัญเท่านั้น โดยรถไฟความเร็วสูงสายที่ให้บริการจะมีทั้งหมด 5 สายด้วยกัน ได้แก่ ปักกิ่ง-เทียนจิน ปักกิ่ง-เซี่ยงไฮ้ ปักกิ่ง-กวางโจว ปักกิ่ง-สงอัน และปักกิ่ง-จางเจียโขว

5) รถไฟ (Rails)

รถไฟปกติของประเทศจีน หรือว่าในเมืองปักกิ่งก็เป็นที่นิยมไม่น้อย เพราะว่าการเดินทางด้วยรถไฟในจีน นั้นค่อนข้างจะครอบคลุมในทุกเมือง และเป็นอีกหนึ่งการเดินทางที่ไม่แพง เป็นที่นิยมสำหรับชาวจีน ที่สำคัญคือในเมืองปักกิ่งนั้นยังเป็นจุดศูนย์กลางของการเดินทางด้วยรถไฟหลักอีกด้วย

6) รถไฟฟ้าใต้ดิน

สำหรับที่ปักกิ่งจะเรียกกันว่า Subway เป็นอีกหนึ่งการเดินทางที่ค่อนข้างสะดวก เพราะมีเส้นทางรถไฟฟ้าใต้ดินทั้งหมด 23 เส้นทาง มีทั้งหมด 404 สถานี เป็นรถไฟฟ้าใต้ดินที่มีเส้นทางที่ยาวมากที่สุดในโลก และเป็นหนึ่งในขนส่งสาธารณะที่มีคนใช้บริการมากที่สุดอย่างหนึ่งในปักกิ่ง เพราะราคาไม่แพง ค่าบัตรเริ่มต้นที่ 2 หยวนเท่านั้น

ระบบถนนภายในเมือง

1) ถนนฉางอัน

ถนนสายสำคัญที่สุดเชิงสัญลักษณ์ของกรุงปักกิ่ง ได้แก่ ถนนฉางอัน ซึ่งวางตัวในแนวทิศตะวันออกถึงตะวันตก ตัดผ่านด้านหน้าพระราชวังโบราณ และจัตุรัสเทียนอันเหมิน รวมทั้งสถานที่สำคัญอื่น ๆ เช่น มหาศาลาประชาชน ทำเนียบจงหนานไห่ พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ หอศิลป์แห่งชาติ หวังฝูจิ่ง เป็นต้น ชื่อถนนฉางอันมาจากชื่อเมืองหลวงเก่าของจีน ซึ่งสะท้อนถึงความรุ่งโรจน์ของจีนตั้งแต่โบราณ ถนนฉางอันส่วนหลักเริ่มจากถนนวงแหวนรอบที่ 2 บริเวณซีตัน และสิ้นสุดที่บริเวณตงตัน อย่างไรก็ตาม ถนนเส้นดังกล่าวก็ทอดยาวไปถึงเขตสี่จิ้งจกทางตะวันตกและเขตทงโจวทางตะวันออก ด้วยความยาวของถนนสายนี้ ถนนฉางอันจึงมีชื่อเรียกอีกชื่อว่า The Long Street of Ten Li (十里长街) ถนนสายนี้มีความกว้างถึง 10 เลน

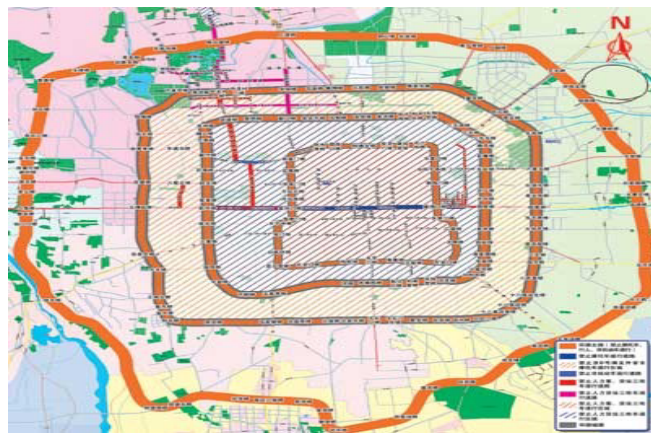

ภาพที่ 5.28 ถนนฉางอัน (长安街)

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง (ม.ป.ป.)

2) ถนนวงแหวนรอบเมือง

ถนนภายในกรุงปักกิ่ง มีระบบถนนวงแหวนรอบเมือง ถนนวงแหวนรอบที่ 2 (ในสุด) ถึงถนนวงแหวนรอบที่ 7 (นอกสุด) ทั้งนี้ครั้งบนถนนวงแหวนรอบที่ 2 ได้สร้างทัพรอยกำแพงเมืองรอบในของเมืองปักกิ่งเดิม ขณะที่ถนนวงแหวนอื่น ๆ เพิ่งได้รับการพัฒนาในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา

ภาพที่ 5.29 แผนที่แสดงถนนวงแหวนรอบกรุงปักกิ่ง

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง (ม.ป.ป.)

3) ทางหลวง

ณ สิ้นปี พ.ศ. 2559 ทางหลวงทั่วประเทศปักกิ่งมีความยาวรวม 22,026 กิโลเมตร ในจำนวนนี้เป็นทางด่วนรวม 1,013 กิโลเมตร เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าถึง 31 กิโลเมตร

ทางหลวงที่เริ่มต้นจากกรุงปักกิ่ง เริ่มต้นด้วยหมายเลข 1 ปัจจุบันมีทั้งสิ้น 11 สาย ดังนี้

- ทางหลวงหมายเลข 101 ปักกิ่ง-เฉิงเต๋อ-เสิ่นหยาง
- ทางหลวงหมายเลข 102 ปักกิ่ง-ฮาร์บิน
- ทางหลวงหมายเลข 103 ปักกิ่ง-ฉงชิ่ง
- ทางหลวงหมายเลข 104 ปักกิ่ง-ฝูโจว

- ทางหลวงหมายเลข 105 ปักกิ่ง-จูไห่-มาเก๊า
- ทางหลวงหมายเลข 106 ปักกิ่ง- กว่างโจว
- ทางหลวงหมายเลข 107 ปักกิ่ง-เซินเจิ้น
- ทางหลวงหมายเลข 108 ปักกิ่ง-คุนหมิง
- ทางหลวงหมายเลข 109 ปักกิ่ง-ลาซา
- ทางหลวงหมายเลข 110 ปักกิ่ง- อินชว่น
- ทางหลวงหมายเลข 11 ปักกิ่ง-เฮยหลงเจียง

4) ทางด่วน

ปักกิ่งมีทางด่วนที่เชื่อมเขตชานเมืองและเมืองอื่น ๆ รวม 9 สาย ได้แก่

- ทางด่วนปาด้าหลิง
- ทางด่วนปักกิ่ง-เฉิงเต๋อ
- ทางด่วนเชื่อมสนามบิน
- ทางด่วนปักกิ่ง-ทงโจว
- ทางด่วนปักกิ่ง-ฮาร์บิน
- ทางด่วนปักกิ่ง-เสินหยาง
- ทางด่วนปักกิ่ง-เทียนจิน-ถังกู่
- ทางด่วนปักกิ่ง-ไคฟง
- ทางด่วนปักกิ่ง-สือเจียจวง

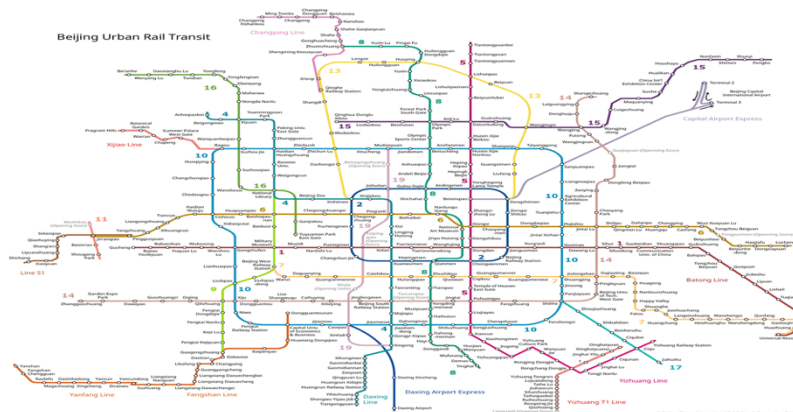
ภาพที่ 5.30 ทางด่วนของปักกิ่ง

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง (ม.ป.ป.)

ระบบราง

1) เส้นทางรถไฟฟ้า

รถไฟฟ้าของกรุงปักกิ่งเป็นรถไฟฟ้าสายแรกของจีน เปิดใช้ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2512 โดยก่อนปี พ.ศ. 2543 ปักกิ่งมีรถไฟฟ้าเพียง 2 สายเท่านั้น กระทั่งภายหลังที่ได้รับคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันโอลิมปิกในปี พ.ศ. 2551 รัฐบาลเมืองปักกิ่งจึงได้มีการลงทุนในด้านระบบรถไฟฟ้าเพื่อเตรียมความพร้อม ทำให้ระบบรถไฟฟ้าของปักกิ่งมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จนในปี พ.ศ. 2559 ปักกิ่งมีรถไฟฟ้าทั้งสิ้น 18 สาย คิดเป็นระยะทาง 573 กิโลเมตร และตั้งเป้าหมายว่าจะขยายเป็น 1,050 กิโลเมตร ภายในปี พ.ศ. 2564 ขณะนี้ในด้านผู้โดยสาร ปัจจุบันมีผู้โดยสารระบบรถไฟฟ้าของปักกิ่งมากกว่า 10 ล้านคนต่อวัน

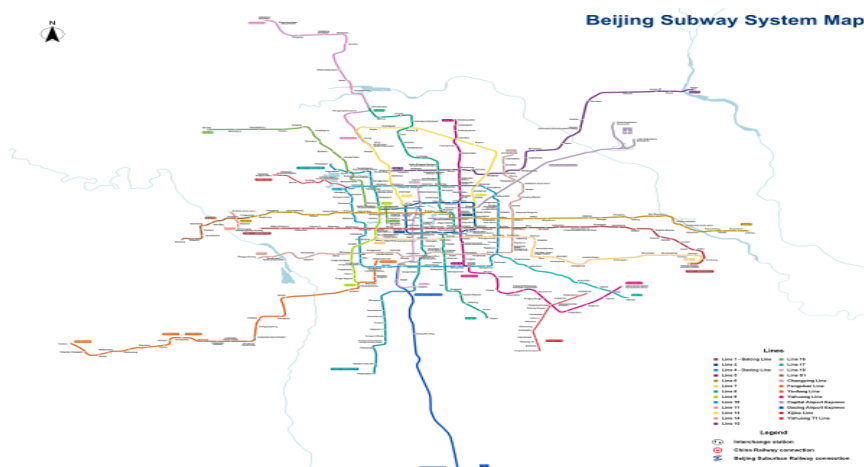

ภาพที่ 5.31 แผนที่แสดงเส้นทางระบบรางของกรุงปักกิ่ง

ที่มา : วิกีพีเดีย (ม.ป.ป.)

2) เส้นทางรถไฟใต้ดิน

รถไฟใต้ดินสายแรกเปิดทำการใน พ.ศ. 2514 จนกระทั่งปัจจุบันมีทั้งสิ้น 13 เส้นทาง มีจำนวนทั้งสิ้น 172 สถานี และมีรางรถไฟทำการกว่า 336 กิโลเมตร รถไฟใต้ดินปักกิ่งเป็นรถไฟใต้ดินที่เก่าแก่ที่สุดในจีนแผ่นดินใหญ่ มีความยาวและมีผู้ใช้บริการมากที่สุดเป็นอันดับที่สองรองจากรถไฟใต้ดินเซี่ยงไฮ้

ภาพที่ 5.32 แผนที่แสดงเส้นทางรถไฟใต้ดินของกรุงปักกิ่ง

ที่มา : วิกีพีเดีย (ม.ป.ป.)

3) เส้นทางรถไฟฟ้าสายชานเมือง

กรุงปักกิ่งได้มีการสร้างรถไฟฟ้าสายชานเมือง เชื่อมระหว่างตัวเมืองปักกิ่งและเขตพื้นที่รอบนอก โดยปัจจุบันมีเพียง 1 สายที่เปิดให้บริการ คือ สาย S2

4) เส้นทางรถไฟระหว่างเมือง

กรุงปักกิ่งเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางรถไฟ มีเส้นทางครอบคลุมทุกพื้นที่ ยกเว้นไต้หวัน โดยมีเส้นทางหลักทั้งสิ้น 8 เส้นทาง ได้แก่

- เส้นทางปักกิ่ง-กว่างโจว
- เส้นทางปักกิ่ง-เซี่ยงไฮ้
- เส้นทางปักกิ่ง-ฮาร์บิน
- เส้นทางปักกิ่ง-เป่าโถว
- เส้นทางปักกิ่ง-ทงเหลียว
- เส้นทางปักกิ่ง-หยวนผิง
- เส้นทางปักกิ่ง-ฉิงเต๋อ
- เส้นทางปักกิ่ง-ฮ่องกง

ปัจจุบันกรุงปักกิ่งยังมีเส้นทางรถไฟความเร็วสูงอีก 5 เส้นทาง ได้แก่

- เส้นทางปักกิ่ง-เซี่ยงไฮ้
- เส้นทางปักกิ่ง-กว่างโจว
- เส้นทางปักกิ่ง-เทียนจิน
- ปักกิ่ง-สงอัน
- ปักกิ่ง-จางเจียโข่ว

จากสถานีรถไฟในปักกิ่งยังสามารถนั่งรถไฟไปยังกรุงมอสโกของรัสเซีย กรุงฮานอยของเวียดนาม และกรุงเปียงยางของเกาหลีเหนือ

5.2.2.3 การคมนาคมทางน้ำ

กรุงปักกิ่งเป็นเมืองศูนย์กลางทางการคมนาคมทางบก ทางรถไฟ และทางอากาศ แต่เนื่องจากไม่มีพื้นที่ติดทะเล การขนส่งทางน้ำจึงต้องอาศัยนครเทียนจินเป็นหลัก โดยมีท่าเรือป๋อไห่ซีอัน เป็นท่าเรือศูนย์กลาง และอาศัยท่าเรือเมืองฉินหวงเต่า มณฑลเหอเป่ย์ เป็นท่าเรือที่สำคัญในการส่งออกด้านพลังงานถ่านหินไปยังภาคใต้ รวมทั้งเป็นท่าเรือที่ใช้น้ำเข้าและส่งออกสินค้าปริมาณมาก

5.2.2.4 การคมนาคมทางอากาศ

กรุงปักกิ่งเป็นศูนย์กลางการคมนาคมของประเทศจีน มีเส้นทางการบินทั้งในและต่างประเทศกว่า 200 เส้นทาง ครอบคลุมทุกมณฑลในจีน โดยมีสนามบินหลักคือสนามบินนานาชาติปักกิ่ง นอกจากนี้กรุงปักกิ่งยังมีสนามบินอีก 2 แห่ง คือ สนามบินหนานย่วน และสนามบินแห่งใหม่ สนามบินนานาชาติต้าชิง

1) ท่าอากาศยานนานาชาติปักกิ่ง (Beijing Capital International Airport)

สนามบินนานาชาติปักกิ่งเป็นสนามบินหลักของเมือง อยู่ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือราว 20 กิโลเมตร สนามบินประกอบไปด้วย 3 อาคารผู้โดยสาร โดยอาคารแห่งที่ 3 สร้างเสร็จในปี พ.ศ. 2551 เป็นหนึ่งในอาคารผู้โดยสารที่ใหญ่ที่สุดในโลก ทำให้สนามบินแห่งนี้เป็นสนามบินที่มีผู้ใช้บริการมากที่สุดในเอเชีย โดยในปี พ.ศ. 2559 มีผู้โดยสารมากกว่า 93 ล้านคน

การเดินทางระหว่างสนามบินและตัวเมืองปักกิ่งนั้นใช้เวลาในการเดินทางด้วยรถยนต์ราว 40 นาที นอกจากนี้ยังมีรถไฟฟ้าเชื่อมระหว่างสนามบินเข้ากับตัวเมืองที่สถานี “Shanyuanqiao” ของรถไฟฟ้าสาย 10 และสถานี “Dongzhimen” ของรถไฟฟ้าสาย 2 และสาย 13 ใช้เวลาเดินทางเพียง 30 นาที ค่าโดยสารต่อเที่ยวประมาณ 25 หยวน

2) ท่าอากาศยานหนานหยวน (Beijing Nanyuan Airport)

สนามบินหนานหยวนเป็นสนามบินที่ใช้ในทางทหารเป็นหลัก โดยมีเพียงสายการบิน China United Airlines ที่ให้บริการพลเรือนภายในประเทศ สนามบินดังกล่าวอยู่ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศใต้ประมาณ 13 กิโลเมตร เปิดบริการครั้งแรกในปี พ.ศ. 2453 นับเป็นสนามบินแรกของประเทศจีน และในปี พ.ศ. 2559 มีผู้โดยสารมากกว่า 5.6 ล้านคน

3) ท่าอากาศยานนานาชาติปักกิ่งต้าซิง (Beijing Daxing International Airport)

สนามบินแห่งนี้ตั้งอยู่ในเขตต้าซิง ห่างออกไปทางใต้ประมาณ 46 กิโลเมตร จากจตุรัสเทียนอันเหมิน ห่างจากเมืองหลวงฟาง มณฑลเหอเป่ย์ 26 กิโลเมตร และห่างจากสนามบินเดิม (Beijing Capital International Airport) 67 กิโลเมตร สนามบินนี้ถูกจัดวางให้เป็น airport hub ของจีนภาคเหนือ มีพื้นที่ 700,000 ตารางเมตร 7 รันเวย์ จุดจอดเครื่องบิน 268 จุด สามารถรองรับเที่ยวบินได้ 6.2 แสนเที่ยวต่อปี และรองรับผู้โดยสารได้ 100 ล้านคนต่อปี

ภาพที่ 5.33 ท่าอากาศยานนานาชาติปักกิ่งต้าซิง

ที่มา : MThai (2563)

ภาพที่ 5.34 แผนที่แสดงที่ตั้งท่าอากาศยานนานาชาติปักกิ่งต้าซิง
ที่มา : ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง (ม.ป.ป.)

5.3 สิ่งอำนวยความสะดวก

5.3.1 ที่พักแรม

ที่พักแรมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเดินทางไปท่องเที่ยว โดยจะต้องคำนึงถึงทั้งความสะดวกสบาย การบริการ ความสะอาด และความปลอดภัยของที่พัก นอกจากนี้ที่พักนั้นก็ควรอยู่ไม่ไกลจากสถานที่ท่องเที่ยวมากนัก เพื่อที่จะได้อำนวยความสะดวกต่อการเดินทางมากที่สุด

ตัวอย่างโรงแรมที่ได้รับความนิยม และมีที่ตั้งอยู่ใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของกรุงปักกิ่ง มีดังนี้

5.3.1.1 The St. Regis Beijing

ตั้งอยู่ในย่านศูนย์กลางธุรกิจของปักกิ่ง นอกจากจะมีห้องอาหาร 2 ห้องแล้ว โรงแรมปลอดภัย บูทริแห่งนี้ยังมีบริการสปาครบวงจร สระว่ายน้ำในร่ม มีบริการ WiFi ทั้งในห้องพักและในพื้นที่สาธารณะฟรี นอกจากนี้ภายในบริเวณโรงแรมยังมีฟิตเนส 24 ชม. บาร์หรือเลานจ์ ศูนย์จัดการประชุม ห้องพักเก็บเสียงทั้ง 258 ห้อง ผู้เข้าพักสามารถเพลิดเพลินกับอ่างอาบน้ำแบบส่วนตัว และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น รม เซอร์วิส 24 ชม. และทีวีจอแอลซีดี

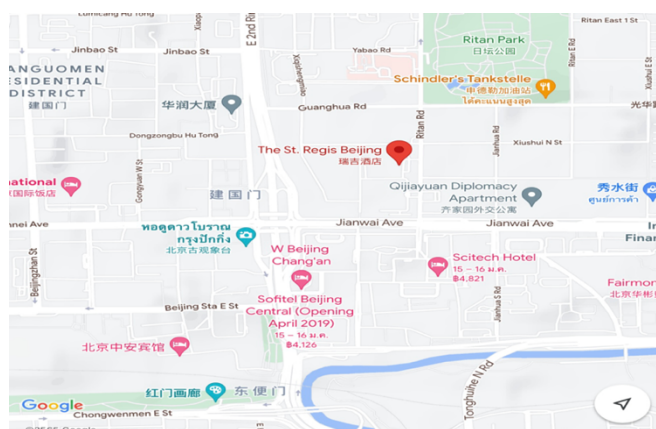
ที่ตั้ง : 21 Jianquomenwai Street, Beijing, 100020

สถานที่ใกล้เคียง : ใกล้สถานีรถไฟใต้ดิน หอดูดาวโบราณ ตลาดผ้าไหม แหล่งช้อปปิ้ง (China World Trade Center) และอยู่ห่างจากสนามบินนานาชาติปักกิ่ง (PEK) เพียง 18 นาที

ภาพที่ 5.35 The St. Regis Beijing

ที่มา : Expedia (ม.ป.ป)

ภาพที่ 5.36 แผนที่โรงแรม The St. Regis Beijing

ที่มา : Google Maps (2565)

5.3.1.2 Hilton Beijing Wangfujing

ตั้งอยู่ในย่าน Dongdan เชื่อมต่อกับศูนย์การค้า พระราชวังต้องห้าม และเดอะพาลาเซียม เซียม โรงแรมปลอดบุหรี่แห่งนี้มีบริการสปาครบวงจร ห้องอาหาร และเฮลท์คลับ 24 ชม. มีบริการ WiFi ทั้งในห้องพักและในพื้นที่สาธารณะฟรี นอกจากนี้ภายในบริเวณโรงแรมยังมีเลานจ์ บาร์ริมสระว่ายน้ำ และดาดฟ้าห้องพักเก็บเสียงทั้ง 255 ห้อง มีเตียง Select Comfort ผู้เข้าพักสามารถเพลิดเพลินกับอ่างอาบน้ำแบบแช่ตัว และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น รัมเชอร์วิส 24 ชม. ตู้เย็น และทีวีจอแอลซีดี

ที่ตั้ง : 8 Wangfujing East Street, Dongcheng, Beijing, 100006

สถานที่ใกล้เคียง ถนนหวังฝูจิ่ง ศูนย์การค้า (Peninsula Beijing Shopping Arcade) พระราชวังต้องห้าม เดอะพาลาเซียม เซียม จัตุรัสเทียนอันเหมิน และอยู่ห่างจากสนามบินนานาชาติปักกิ่ง (PEK) เพียง 19 นาที

ภาพที่ 5.37 Hilton Beijing Wangfujing

ที่มา : Expedia (ม.ป.ป)

ภาพที่ 5.38 แผนที่โรงแรม Hilton Beijing Wangfujing

ที่มา : Google Maps (2565)

5.3.1.3 Ascott Raffles City Beijing

ตั้งอยู่ใจกลางเมืองปักกิ่ง อยู่ใกล้สถานีรถไฟใต้ดิน เหมาะกับการช้อปปิ้ง แลนด์มาร์คสำคัญ เพราะที่นี่สะดวกต่อการเดินทาง สามารถเดินถึงสถานี Dongzhimen ในเวลา 5 นาที และถึงสถานี Dongsishitiao ในเวลา 11 นาที เซอร์วิสอพาร์ทเมนท์ปลอดบุหรี่แห่งนี้มีสระว่ายน้ำในร่ม ห้องอาหาร และฟิตเนส มีบริการ WiFi ทั้งในห้องพักและในพื้นที่สาธารณะฟรี นอกจากนี้ภายในบริเวณโรงแรมยังมีห้องประชุม แต่ละเซอร์วิสอพาร์ทเมนท์มีอ่างอาบน้ำแบบส่วนตัว พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องซักผ้า เครื่องอบผ้า ห้องนั่งเล่น และสิ่งบันเทิงอย่างทีวีที่มาพร้อมช่องดาวเทียม และเครื่องเล่นดีวีดี

ที่ตั้ง : No.1-2 Dongzhimen South Street, Dongchen Beijing, Beijing, 100007

สถานที่ใกล้เคียง : ถนนหวังฝูจิ่ง วัดลามะ วัดขงจื้อ พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งชาติจีน และอยู่ห่างจากสนามบินนานาชาติปักกิ่ง (PEK) เพียง 15 นาที

ภาพที่ 5.39 Ascott Raffles City Beijing

ที่มา : Expedia (ม.ป.ป)

ภาพที่ 5.40 แผนที่โรงแรม Ascott Raffles City Beijing

ที่มา : Google Maps (2565)

5.3.1.4 Gehua New Century Hotel

ตั้งอยู่ในย่าน Xicheng อยู่ในใจกลางเมืองและใกล้สนามบิน แลนด์มาร์คสำคัญ นอกจากนี้จะมี 3 ห้องอาหารแล้ว โรงแรมนี้ยังมีฟิตเนส บาร์หรือลานจ๊อ บริการที่จอดรถฟรี บริการ WiFi ฟรีทั้งในห้องพักและในพื้นที่สาธารณะ และงานเลี้ยงแบบรีเซพชั่นฟรี พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ได้แก่ ขนม เครื่องดื่ม ส่วนกลาง และรูมเซอร์วิส 24 ชม. ห้องพักเก็บเสียงทั้ง 353 ห้อง และเตียงเมมโมรีโฟม เต็มเต็มทุกรายละเอียดของการพักผ่อนด้วยตัวเลือกหมอนชนิดต่าง ๆ ผ่านวามขนเปิด เสื้อคลุมอาบน้ำ และรองเท้าสวมใส่ภายในห้อง

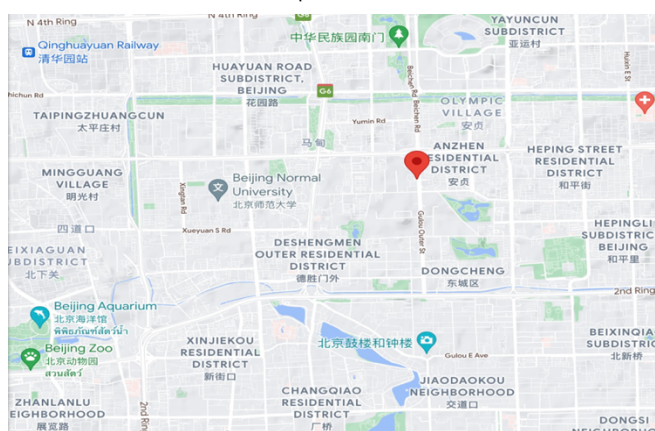
ที่ตั้ง : 19 Gulouwai Avenue (Gulouwai Dajie), Chaoyang District, Beijing, 100011

สถานที่ใกล้เคียง : สวน Chinese Ethnic Culture Park มหาวิทยาลัยปักกิ่ง (Beijing Normal University) หอระฆังและหอกลอง ทะเลสาบไห่ว่ไท่ และอยู่ห่างจากสนามบินนานาชาติปักกิ่ง (PEK) เพียง 18 นาที

ภาพที่ 5.41 Gehua New Century Hotel

ที่มา : Expedia (ม.ป.ป)

ภาพที่ 5.42 แผนที่โรงแรม Gehua New Century Hotel

ที่มา : Google Maps (2565)

5.3.1.5 Hotel Kapok – Forbidden City

ตั้งอยู่ในปักกิ่ง เชื่อมต่อกับศูนย์การค้า พระราชวังต้องห้าม โรงแรมปลอดบุหรี่แห่งนี้มีห้องอาหาร ฟิตเนส และบาร์หรือลานจ์ มีบริการ WiFi ทั้งในห้องพักและในพื้นที่สาธารณะฟรี พร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ได้แก่ ศูนย์จัดการประชุม ชาและกาแฟในส่วนกลาง ห้องพักผ่อนเสียงทั้ง 89 ห้อง นอกจากนี้จะมีกาน้ำไฟฟ้า ชาและกาแฟสำเร็จรูปฟรีแล้ว ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่แสดงถึงความใส่ใจในรายละเอียด เช่น เสื้อคลุมอาบน้ำ และรองเท้าสวมภายในห้อง

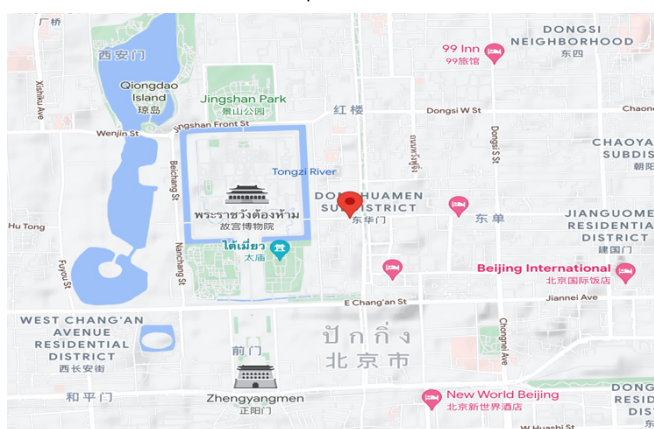
ที่ตั้ง : 16 Donghuamen Street, Beijing, 100006

สถานที่ใกล้เคียง : ถนนหวังฝูจิ่ง พระราชวังต้องห้าม เดอะพาลเลทมิวเซียม พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งชาติจีน และอยู่ห่างจากสนามบินนานาชาติปักกิ่ง (PEK) เพียง 19 นาที

ภาพที่ 5.43 Hotel Kapok – Forbidden City

ที่มา : Expedia (ม.ป.ป)

ภาพที่ 5.44 แผนที่โรงแรม Hotel Kapok – Forbidden City

ที่มา : Google Maps (2565)

5.3.2 ร้านอาหารและภัตตาคาร

ภายในกรุงปักกิ่งมีร้านอาหารและภัตตาคารกระจายอยู่ทั่วเมือง มีอาหารมากมายหลายชนิดให้เลือกสรร โดยสามารถแบ่งประเภทอาหารที่ไม่ควรพลาดเมื่อไปปักกิ่ง ได้ดังนี้

5.3.2.1 เป็ดปักกิ่ง (北京烤鸭)

เป็ดปักกิ่ง เป็นหนึ่งในอาหารประจำชาติของจีนที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก ซึ่งเวลารับประทาน จะต้องนำแผ่นแป้งบาง ๆ มาห่อหนังเป็ดอย่างบางกรอบ พร้อมด้วยเครื่องเคียง ได้แก่ ต้นหอม (เฉพาะส่วนหัวที่เป็นสีขาวซอยเป็นเส้น) และแตงกวาปอกเปลือกหั่นแท่ง รับประทานกับซอสหวาน เป็นเมนูที่อร่อย มีความโดดเด่นทั้งในเรื่องรสชาติและการตกแต่งจานที่สวยงาม

ภาพที่ 5.45 เป็ดปักกิ่ง

ที่มา : Sanook (2562)

โดยมีร้านเป็ดปักกิ่งที่มีรสชาติอร่อย มีเอกลักษณ์แบบต้นตำรับหลายร้าน เช่น

1) ร้านฉวนจู้เต๋อ (全聚德)

ร้านฉวนจู้เต๋อเป็นหนึ่งในร้านเป็ดปักกิ่งที่เก่าแก่ที่สุดในปักกิ่ง เปิดมานานกว่าร้อยปี ร้านนี้ยังคงรูปแบบและการตกแต่งแบบร้านอาหารจีนสมัยก่อน ที่เปิดโล่งตรงกลางเพื่อตั้งโต๊ะอาหาร และมีชั้นลอยข้างบน 4 ชั้น เหมือนหนังงาช้างภายใน ร้านฉวนจู้เต๋อมีอยู่หลายสาขาด้วยกัน

ภาพที่ 5.46 ร้านฉวนจู้เต๋อ

ที่มา : Jack Zhou (ม.ป.ป.)

ภาพที่ 5.47 แผนที่ร้านฉวนจู้เต๋อ

ที่มา : Google Maps (2565)

2) ร้านต้าต่ง (大董烤鸭店)

ร้านต้าต่งถือเป็นหนึ่งในร้านเปิดปักกิ่งชื่อดังของปักกิ่งเช่นกัน มีการตกแต่งร้านโดยการสอดแทรกความทันสมัยทั้งทางด้านการทำอาหารและการตกแต่งร้าน ทำให้ร้านมีความหรูหรา ร้านต้าต่งมีอยู่หลายสาขาด้วยกัน

ภาพที่ 5.48 ร้านต้าต่ง

ที่มา : Kyle Mullin (2562)

ภาพที่ 5.49 แผนที่ร้านต้าต่ง

ที่มา : Google Maps (2565)

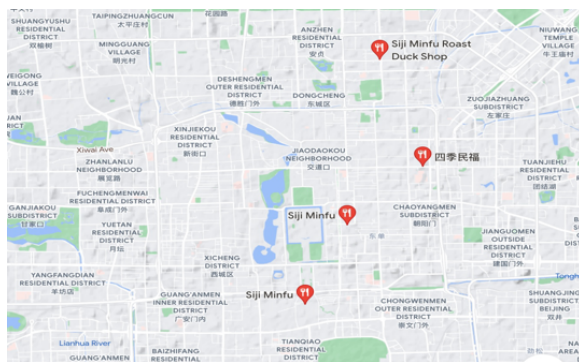
3) ร้านชื่อจี้หมินฝู (四季民福烤鸭店)

ร้านนี้เป็นที่นิยมมากในหมู่คนปักกิ่ง เพราะเป็นร้านที่อาหารอร่อย ราคาอ่อมเยา อยู่ใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอย่าง พระราชวังต้องห้าม ร้านชื่อจี้หมินฝูมีอยู่หลายสาขาด้วยกัน

ภาพที่ 5.50 ร้านชื่อจี้หมินฝู

ที่มา : Daniel Food Diary (2563)

ภาพที่ 5.51 แผนที่ร้านซื้อจี้หมินฝู
ที่มา : Google Maps (2565)

5.3.2.2 ต้มซ่า (点心)

เมื่อพูดถึงอาหารจีนแล้วก็ต้องนึกถึง ต้มซ่า ซึ่งหมายถึงอาหารประเภทหนึ่งที่มาในเชิงเรียงชั้นสูง ๆ เมื่อยอดนิยมของต้มซ่าก็มีทั้ง ขนมจีบ ฮะเก๋า เกี้ยว ก๋วยเตี๋ยวหลอด ชาเป็ดนึ่ง รวมถึงซาลาเปาไส้ต่าง ๆ และข้อดีอย่างหนึ่งของการรับประทานต้มซ่าก็คือ การเสิร์ฟมาเป็นจานเล็ก ๆ ในเชิง ทำให้รับประทานได้หลากหลายเมนู

ภาพที่ 5.52 ต้มซ่า

ที่มา : Sanook (2562)

ร้านต้มซ่าที่ไม่ควรพลาดเมื่อมาท่องเที่ยวที่ปักกิ่งมีหลากหลายร้าน แต่ร้านที่มีชื่อเสียงที่สุดได้แก่

1) ภัตตาคารจินตึงเซวียน (金鼎轩)

เป็นร้านที่มีเมนูต้มซ่าที่หลากหลาย และมีหลายสาขา แต่สาขาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเป็นสาขาที่อยู่ติดกับวัดลามะ ซึ่งเปิด 24 ชั่วโมง ด้วยตัวตึกที่ใหญ่โตหรูหรา มีด้วยกันถึง 4 ชั้น พร้อมด้วยการตกแต่งสไตล์จีน ให้นักล้นอายุตั้งเดิมด้วยสีน้ำตาลของไม้ตัดกับสีทอง ซึ่งเป็นสีที่ชาวจีนนิยมตกแต่งร้านอาหาร และบ้านเรือน ภายใน 3 ชั้นแรก มีไว้เพื่อรองรับลูกค้าทั่วไปที่มารับประทานอาหารเช้า ส่วนชั้นที่ 4 ถูกกั้นเป็นโซนห้องรับรองลูกค้าที่ต้องการความเป็นส่วนตัว แล้วแต่ละห้องก็จะมีชื่อเรียกที่เป็นมงคลแตกต่างกันออกไป เมนูที่ขึ้นชื่อของที่นี่ล้วนเป็นเมนูต้มซ่าชื่อดังหลาย ๆ อย่าง เช่น ฮะเก๋า ขนมจีบ ก๋วยเตี๋ยวหลอด ผัดผักเพื่อสุขภาพ เผือกทอด เสียวหลงเปา และซาลาเปาไส้ครีมที่หอมอร่อย

ภาพที่ 5.53 ภัตตาคารจิ้งต้งเซวียน

ที่มา : Leelawadee Holiday (ม.ป.ป.)

ภาพที่ 5.54 แผนที่ภัตตาคารจิ้งต้งเซวียน

ที่มา : Google Maps (2565)

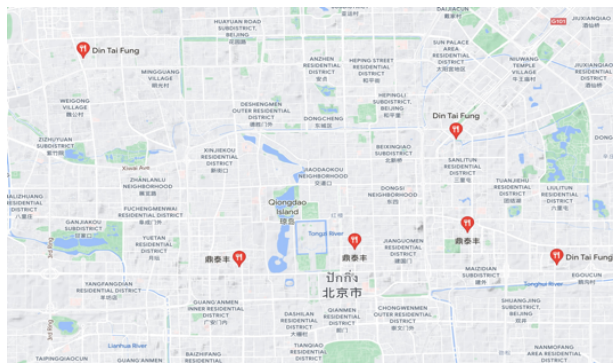
2) ร้านดินไต้ฟง (鼎泰丰)

เป็นร้านอาหารหรูแฟรนไชส์ที่มีรากฐานมาจากไต้หวัน และเป็นที่ยู้งักในระดับสากล โดยเฉพาะเมนู เสี่ยวหลงเปา ที่ห่อด้วยแผ่นแป้งบาง ๆ ถึง 18 พับ พร้อมด้วยน้ำซุปรสชาติกลมกล่อมที่อยู่ข้างใน และยังได้รับรางวัลการ์รันตีจากมิชลินไกด์ด้วย

ภาพที่ 5.55 บรรยากาศการทำเสี่ยวหลงเปาร้านดินไต้ฟง

ที่มา : paolamask (2563)

ภาพที่ 5.56 แผนที่ร้านดินไท่ฟงในปักกิ่ง

ที่มา : Google Maps (2565)

5.3.2.3 หม้อไฟปักกิ่ง (北京火锅)

หม้อไฟของจีนมีหลากหลายชนิด แต่เมื่อไปปักกิ่งก็ต้องไม่พลาดที่จะไปรับประทานหม้อไฟปักกิ่ง หรือหม้อไฟมองโกเลีย หม้อไฟปักกิ่งมีต้นกำเนิดในราชวงศ์ชิง เมื่อชาวแมนจูร่อนทางตอนเหนือกลายเป็นชนชั้นปกครองในประเทศจีน ได้นำอาหารมองโกเลียมาสู่ปักกิ่ง ด้วยเหตุนี้แต่เดิมหม้อไฟปักกิ่งจึงเป็นอาหารที่หรูหราของราชวงศ์ชิง แล้วค่อย ๆ กลายเป็นที่นิยมหลังจากการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยหม้อไฟปักกิ่งส่วนใหญ่จะใช้เนื้อแกะเป็นส่วนผสม ตัวหม้อไฟทำมาจากทองแดง น้ำซุป์มีส่วนผสมของต้นหอมและขิง น้ำจิ้มมีส่วนผสมของงา น้ำส้มสายชู น้ำพริกจีน เต้าหู้หมัก ซีอิ๊ว ผักชีสับ น้ำมันพริก และกระเทียมสับ

ภาพที่ 5.57 หม้อไฟปักกิ่ง

ที่มา : Suzuki (2011)

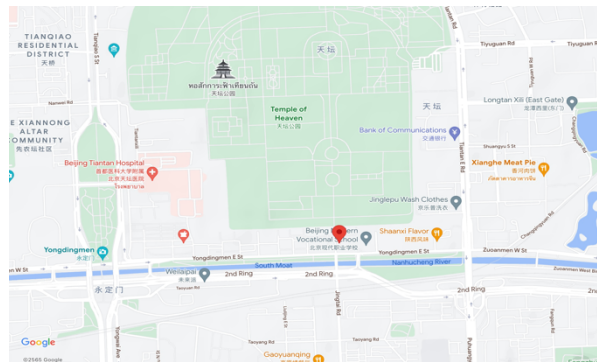
ร้านหม้อไฟสไตล์ปักกิ่งมีมากมายหลายร้าน เช่น

1) ร้าน Hongyuan Nanmen Hot Pot (宏源南门涮肉)

เป็นร้านหม้อไฟปักกิ่งที่มีหลายสาขา และอยู่ใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่ง มีรสชาติดี ราคาพอสมควร

ภาพที่ 5.58 ร้าน Hongyuan Nan Men Hot Pot
ที่มา : Wrangler Chen (2560)

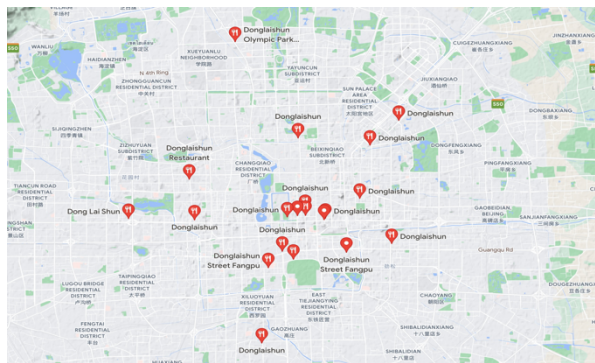
ภาพที่ 5.59 แผนที่ร้าน Hongyuan Nan Men Hot Pot
ที่มา : Google Maps (2565)

2) ร้าน Dong Lai Shun (东来顺)

ร้านนี้ก่อตั้งมาเมื่อ 100 กว่าปีก่อน โด่งดังเรื่องหม้อไฟเนื้อแกะ นอกจากนี้ยังมีอาหารมุสลิมอื่น ๆ อีกหลายเมนู หม้อไฟของที่นี่มีน้ำจิ้มสูตรเฉพาะ คือ น้ำจิ้มงาขาว วัตถุดิบทั้งเนื้อและผักที่สดใหม่

ภาพที่ 5.60 ร้าน Dong Lai Shun
ที่มา : QADude (2560)

ภาพที่ 5.61 แผนที่ร้าน Dong Lai Shun

ที่มา : Google Maps (2565)

5.3.2.4 เกี้ยวน้ำ (馄饨)

เกี้ยวน้ำ เป็นอาหารที่มีมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถัง (พ.ศ. 1161 - พ.ศ. 1450) ซึ่งเป็นเมนูที่คนจีนในสมัยนั้นจะนิยมรับประทานกันในช่วงฤดูหนาว เพื่อให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย ลักษณะของเกี้ยวจะมีหลากหลาย แต่ส่วนใหญ่ที่นิยมจะเป็นรูปสามเหลี่ยม โดยข้างในก็จะมีไส้ที่แตกต่างกันไป ที่นิยมทำกินกันมากที่สุดก็คือ เกี้ยวหมู และเกี้ยวกุ้ง โดยจะนำเกี้ยวที่ห่อเรียบร้อยแล้วไปต้มในน้ำซุบที่ใสรสชาติดกมกล่อม

ภาพที่ 5.62 เกี้ยวน้ำ

ที่มา : Sanook (2562)

ร้านเกี้ยวที่ได้รับความนิยมในปักกิ่ง เช่น

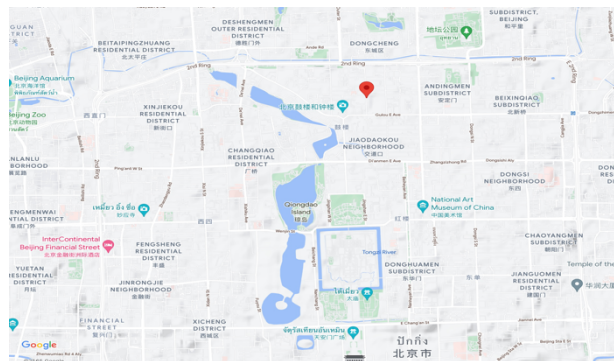
1) ร้าน Mr. Shi's Dumplings (老石水饺)

ร้านนี้เป็นร้านเล็ก ๆ มีเมนูอาหารจีนที่หลากหลาย โดยเฉพาะเกี้ยว เกี้ยวของที่นี่มีชื่อเสียงมาก มีให้เลือกทั้งแบบนึ่ง ทอด หรือแบบน้ำ ไส้เกี้ยวของที่นี่ยังมีให้เลือกอย่างหลากหลายด้วย

ภาพที่ 5.63 ร้าน Mr. Shi's Dumplings

ที่มา : Letizia C (2557)

ภาพที่ 5.64 แผนที่ร้าน Mr. Shi's Dumplings

ที่มา : Google Maps (2565)

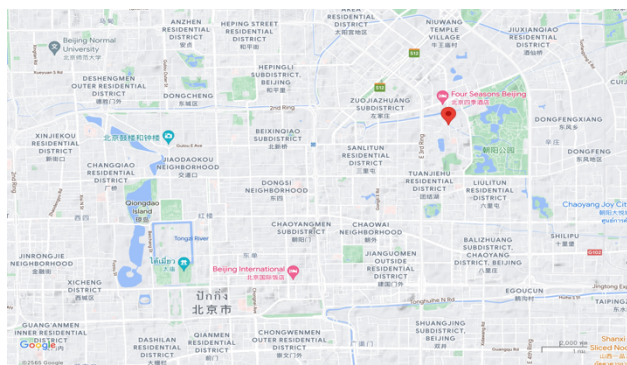
2) Bao Yuan Dumplings (宝源饺子屋)

เป็นร้านเกี้ยวที่ยังคงความดั้งเดิมไว้ มีเมนูเกี้ยวให้เลือกมากมาย แบ่งเกี้ยวมีไส้สันของผัก เช่น กะหล่ำปลีม่วง ฟักทอง เป็นต้น

ภาพที่ 5.65 ร้าน Bao Yuan Dumplings

ที่มา : schwammy_11 (2559)

ภาพที่ 5.66 แผนที่ร้าน Bao Yuan Dumplings

ที่มา : Google Maps (2565)

5.3.2.5 ถังหูลู่ (糖葫芦)

ถังหูลู่ หรือผลไม้เคลือบน้ำตาล แต่เดิมใช้ผลชานจา (พุทราป่า) เสียบไม้เหมือนลูกชิ้น โดยผลใหญ่อยู่ด้านล่างและผลเล็กจะอยู่ด้านบน แล้วจุ่มลงในน้ำเชื่อมให้ผิวด้านนอกแข็งตัวเป็นเงาวาว รสชาติอมเปรี้ยวหวาน และยังมีความหมายที่เป็นมงคลอีกด้วย เพราะ “หูลู่” ฟ้องเสียงกับชื่อของเทพเจ้า สก ลก ชิว ชาวจีนเชื่อว่าถังหูลู่จะนำพาความโชคดี และความมั่งคั่งมาให้ ปัจจุบันดัดแปลงเป็นผลไม้ชนิดอื่นด้วย เช่น สตอเบอร์รี่ กีวี สับปะรด องุ่น เป็นต้น สามารถหาซื้อได้โดยทั่วไป เช่น หวังฝูจิ่ง ซึ่งเป็นตลาดถนนคนเดินแห่งกรุงปักกิ่ง ถนนเฉียนเหมิน เป็นต้น

ภาพที่ 5.67 ถังหูลู่

ที่มา : Image Holiday (ม.ป.ป.)

5.3.2.6 ขนมหม่าหัว (麻花)

ขนมหม่าหัว เป็นขนมแป้งทอดที่บิดม้วนเป็นเกลียว ลักษณะคล้ายขนมครองแครงของไทย แต่มีขนาดใหญ่กว่ามาก มีจำหน่ายทั่วไป ราคาชิ้นละประมาณ 10 – 12 หยวน สามารถหาซื้อได้โดยทั่วไป เช่น หวังฝูจิ่ง ซึ่งเป็นตลาดถนนคนเดินแห่งกรุงปักกิ่ง ถนนเฉียนเหมิน เป็นต้น

ภาพที่ 5.68 ขนมหม้อหั่ว
ที่มา : Image Holiday (ม.ป.ป.)

ภาพที่ 5.69 หวังฝูจิ่ง
ที่มา : พาต้า (2564)

ภาพที่ 5.70 ถนนคนเดินเฉียนเหมิน
ที่มา : DPlus Guide (2557)

5.4 โปรแกรมนำเสนอการท่องเที่ยว

5.4.1 ตัวอย่างการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่งของสื่อต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ต

5.4.1.1 Mushroom Travel

การประชาสัมพันธ์ของเว็บไซต์ Mushroom Travel มีหัวข้อว่า “ที่เที่ยวปักกิ่ง กิน เที่ยว ช้อปปิ้ง ที่ไหนให้สนุก พร้อมวิธีการเดินทาง” มีเนื้อหาโดยย่อว่า ปักกิ่ง เมืองหลวงที่เต็มไปด้วยที่เที่ยวน่าสนใจทางประวัติศาสตร์ และแลนด์มาร์คใหม่สุดทันสมัย จากนั้นก็เริ่มต้นด้วยการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ อย่างเช่น จัตุรัสเทียนอันเหมิน อนุสาวรีย์วีรชน ตึกอนุสรณ์สถานประธานเหมา พระราชวังต้องห้าม กำแพงเมืองจีน หอฟ้าเทียนถาน อีกทั้งยังแนะนำร้านอาหารและแหล่งช้อปปิ้งในปักกิ่งพร้อมวิธีการเดินทางอย่างละเอียด

ภาพที่ 5.71 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่งของเว็บไซต์ Mushroom Travel

ที่มา : Mushroom Travel (2562)

5.4.1.2 หลิงปู้ก พาทัวร์

การประชาสัมพันธ์ของเพจ หลิงปู้ก พาทัวร์ มีหัวข้อว่า “10 สุดยอดสถานที่ท่องเที่ยวในปักกิ่ง” มีเนื้อหาโดยย่อว่า ปักกิ่ง เมืองหลวงของประเทศจีน ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้หลายล้านคนต่อปี เพราะเสน่ห์ของศิลปะและวัฒนธรรมที่กระจายอยู่ทั่วมือง การออกแบบและการก่อสร้างสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ที่มีความสวยงามและอลังการ จากนั้นก็เริ่มต้นด้วยการแนะนำสถานที่สำคัญ ๆ อย่างเช่น กำแพงเมืองจีน หอสักการะฟ้าเทียนถาน พระราชวังฤดูร้อน พระราชวังต้องห้าม จัตุรัสเทียนอันเหมิน ถนนหนานโหลวกุ่เซียง วัดลามะ สนามกีฬารังนก สุสานราชวงศ์หมิง และสวนสัตว์ปักกิ่ง

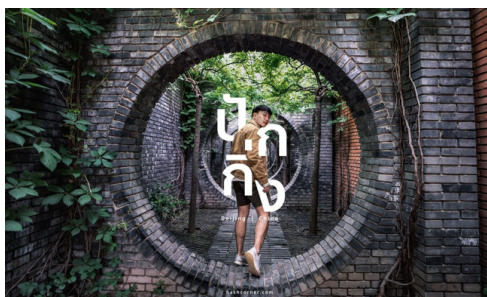

ภาพที่ 5.72 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่งของเพจ หลิงปู้ก พาทัวร์

ที่มา : หลิงปู้ก พาทัวร์ (2563)

5.4.1.3 Hash Corner

การประชาสัมพันธ์ของเพจ Hash Corner มีหัวข้อว่า “รีวิว ปักกิ่ง (Beijing) เทียวจีนต้องเที่ยวให้สุด” มีเนื้อหาโดยย่อว่า การมาเที่ยวปักกิ่งเป็นเหมือนการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เนื่องจากที่นี่เป็นศูนย์กลางของประเทศและเต็มไปด้วยสถานที่สำคัญของจีน อีกทั้งยังมีย่านศิลปะอีกด้วย ทำให้ปักกิ่งมีความกลมกล่อมในเรื่องของอารยธรรม ประวัติศาสตร์ ผสมกับความสมัยใหม่ จากนั้นจึงกล่าวถึงแพลนการท่องเที่ยวปักกิ่ง 5 วัน 4 คืน และแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ตามแพลนการท่องเที่ยว อย่างเช่น พระราชวังต้องห้าม จัตุรัสเทียนอันเหมิน สวนจิงซาน ถนนคนเดินหวังฝูจิง พระราชวังฤดูร้อน วัดลามะ พิพิธภัณฑ์ศิลปะอิฐแดง ถนนเทียนเหมิน และเขตศิลปะ 789 เป็นต้น

ภาพที่ 5.73 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่งของเพจ Hash Corner

ที่มา : Hash Corner (2563)

5.4.2 การเสนอขายโปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง

5.4.2.1 บริษัท Tour Krub

การเสนอขายโปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งของบริษัท Tour Krub มีหัวข้อว่า “ทัวร์จีนปักกิ่ง 5 วัน 3 คืน กำแพงเมืองจีนด่านซือหม่าไถ พระราชวังกู้กง บิน Thai Airways” มีเนื้อหาโดยย่อว่า เที่ยวชมกำแพงเมืองจีนด่านซือหม่าไถ ชมการแสดงน้ำพุที่สวยงามภายในเมืองโบราณกุ่เป่ย์ ชมความยิ่งใหญ่ของจัตุรัสเทียนอันเหมิน พระราชวังกู้กง แวะช้อปปิ้งที่ย่าน The Place ชมความสวยงามของพระราชวังฤดูร้อน สนามกีฬารังนก หอฟ้าเทียนถาน แวะถนนหวังฝูจิงและตลาดรัสเซีย

ภาพที่ 5.74 โปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งของบริษัท Tour Krub

ที่มา : Tour Krub (2564)

5.4.2.2 บริษัท Tour Express

การเสนอขายโปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งของบริษัท Tour Express มีหัวข้อว่า “Beijing นางพญาเหนือมังกร 5 วัน 3 คืน” มีเนื้อหาโดยย่อว่า รับประทานอาหารเช้าแบบติ่มซำ เที่ยวชมจัตุรัสเทียนอันเหมิน ซึ่งเป็จัตุรัสขนาดใหญ่อันดับต้น ๆ ของโลก ชมความสวยงามของพระราชวังต้องห้าม ชมสวนจิงซาน สวนขนาดใหญ่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือฝั่งตรงข้ามกับพระราชวังต้องห้าม ชมความสวยงามของหอบูชาฟ้าเทียนถาน แวะร้านนวดเท้าสมุนไพร ชมโชว์กายกรรมปักกิ่งสุดตระการตา เคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ณ วัดลามะ นั่งสามล้อเที่ยวชมย่านโบราณहु่งง เที่ยวชมกำแพงเมืองจีน 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก

ภาพที่ 5.75 โปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งของบริษัท Tour Express
ที่มา : Tour Express (ม.ป.ป.)

5.4.2.3 บริษัท Good Luck Tours

การเสนอขายโปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งของบริษัท Good Luck Tours มีหัวข้อว่า “ทัวร์ปักกิ่ง เทศกาลปีใหม่ หนีหนาวเป่ยจิง กำแพงหมื่นลี้ ตำนานรักกู่กิง” มีเนื้อหาโดยย่อว่า เดินทางเข้าสู่เมืองปักกิ่งเที่ยวชมจัตุรัสเทียนอันเหมิน พระราชวังต้องห้าม หรือพระราชวังกู่กิง เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ไข่มุกที่มีชื่อเสียงในจีน รับประทานอาหารพิเศษ เปิดปักกิ่ง เดินทางสู่หอฟ้าเทียนถาน รับประทานอาหารเปิดปักกิ่ง เดินทางสู่ศูนย์ผลิตภัณฑ์บัวหิมะ เที่ยวชมกำแพงเมืองจีนด่านจวีหยงกวน แวะชมหยกคุณภาพและมีชื่อเสียงของจีน ซ้อปิ้งย่านหลี่ถุน เที่ยวชมความงามของพระราชวังฤดูร้อน รับประทานอาหารพิเศษ สุกี่มองโกล

ภาพที่ 5.76 โปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งของบริษัท Good Luck Tours
ที่มา : Good Luck Tours (2562)

5.5 ร้านขายของที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง

ในเมืองหลวงอย่างปักกิ่งมีแหล่งช้อปปิ้งของฝากมากมาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นอีกหนึ่งแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวอยากมาเยือนแดนมังกร

โดยสามารถแบ่งประเภทของฝากยอดนิยมจากปักกิ่งได้ ดังนี้

1) หยก

หยกนับเป็นของฝากยอดนิยมของประเทศจีน ซึ่งหยกจัดเป็นเครื่องประดับมงคลของคนเชื้อสายจีนมาตั้งแต่โบราณ เชื่อกันว่าถ้าใส่หยกแล้วจะช่วยเสริมดวง รวมถึงทำให้ร่างกายสมดุลและมีสุขภาพดี

ภาพที่ 5.77 กำไลหยก

ที่มา : lelong.com.my (ม.ป.ป.)

2) ไข่มุก

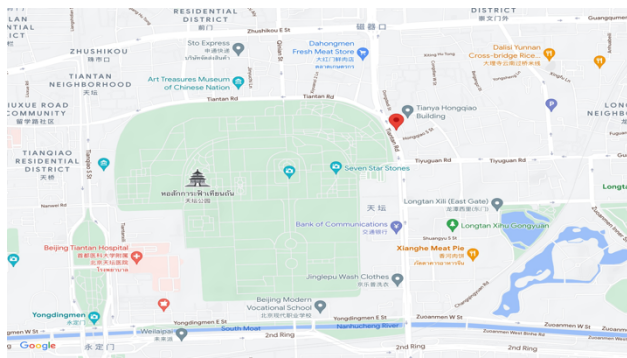
สมัยก่อนไข่มุกเปรียบเป็นสินค้าส่งออกของจีน ซึ่งไข่มุกน้ำจืดที่จีนผลิตจะเป็นเม็ดเรียวย ราคาไม่แพง เพาะเลี้ยงได้ง่าย

ภาพที่ 5.78 ไข่มุก

ที่มา : Mushroom Travel (2561)

โดยหยกและไข่มุก สามารถหาซื้อได้ที่ตลาดหงเฉียว หรือที่เรียกว่า ตลาดมุกหงเฉียว ตั้งอยู่ใจกลางเมืองปักกิ่ง ที่นี่เป็นศูนย์กระจายสินค้าเกี่ยวกับไข่มุกที่ใหญ่ที่สุดในภาคเหนือของประเทศไทย และยังมีสินค้าประเภทอื่น ๆ อีกมากมาย เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า ฯลฯ

ภาพที่ 5.79 แผนที่ตลาดหงเฉียว

ที่มา : Google Maps (2565)

3) กระเป๋าตังค์ผ้าไหมจีน

เป็นของฝากจากปักกิ่งที่ค่อนข้างจะถูกใจหลาย ๆ คน เพราะเป็นกระเป๋าตังค์ใบย่อม ง่ายต่อการพกพา แถมผ้าไหมจีนก็เนื้อนุ่ม มีลวดลายและสีสันที่สวยงาม เอาไว้ใส่เงิน ใส่เหรียญ หรือของจุกจิก พกไว้ในกระเป๋าใบใหญ่ได้สบาย อีกทั้งยังมีราคาไม่แพง

ภาพที่ 5.80 กระเป๋าตังค์ผ้าไหมจีน

ที่มา : Mushroom Travel (2561)

4) เครื่องประดับมงคลจีน

เครื่องประดับมงคลจีนนับเป็นศิลปหัตถกรรมในรูปแบบศิลปะพื้นบ้านของจีนในราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง ต่อมาได้แพร่หลายไปยังราชวงศ์หมิง และแพร่กระจายไปยังประเทศญี่ปุ่นและเกาหลี ถือเป็นของฝากที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 5.81 เครื่องประดับมงคลจีน

ที่มา : liewcallgraphy (ม.ป.ป.)

5) ตะเกียบจีน

ตะเกียบบ่งบอกถึงวัฒนธรรมการกินของชาวจีน และตะเกียบของจีนก็มีลักษณะที่แตกต่างไม่เหมือนชาติอื่นตรงที่ มีความยาวมากเป็นพิเศษ มีให้เลือกทั้งแบบเหลากลม เหลาเหลียม เหลาแบน และยังแกะลวดลายสวยงาม มีเอกลักษณ์ สามารถบ่งบอกถึงการมาเยือนจีนได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 5.82 ตะเกียบจีน

ที่มา : Wonderful Package (ม.ป.ป.)

6) ชาจีน

ประเทศจีนเป็นต้นกำเนิดของชา ชาจีนแบ่งออกเป็น 5 ชนิด ได้แก่ ชาเขียว ชาดำ ชาอู่หลง ชาอัดแท่ง และชาดอกไม้ ซึ่งชาทั้ง 5 ชนิดนี้จะแตกต่างกันตามวิธีการผลิต และรสชาติ

ภาพที่ 5.83 ชาจีน

ที่มา : Wonderful Package (ม.ป.ป.)

7) ครีมบัวหิมะ

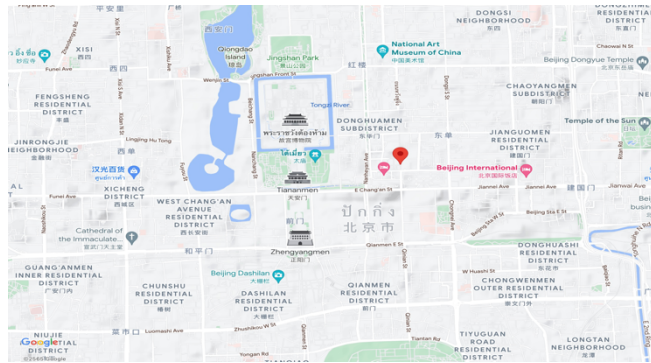
มีสรรพคุณช่วยเรื่องการโดนความร้อน เช่น แผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก แผลโดนเตารีด โดยครีมบัวหิมะสามารถช่วยสมานแผลเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี ทำให้แผลหายโดยไม่เกิดรอยแผลเป็นตามมา อีกทั้งยังมีสรรพคุณในการรักษาแผลจากแมลงกัดต่อย อาการแพ้ อาการคัน ลมพิษ อาการปวดเมื่อย บ้างก็เอาไปทาบริเวณที่เป็นสิ่วเพื่อรักษาอาการอักเสบของสิ่ว

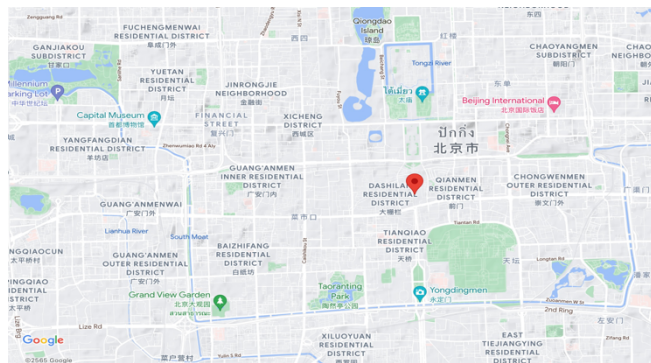
ภาพที่5.84 ครีมบัวหิมะ

ที่มา : Wonderful Package (ม.ป.ป.)

โดยกระเป๋าสตางค์ผ้าไหมจีน เครื่องประดับมงคลจีน ตะเกียบจีน ชาจีน และบัวหิมะ สามารถหาซื้อได้ตามแหล่งขายของฝากของปักกิ่ง เช่น หวังฝูจิ่ง และตลาดถนนคนเดินเฉียนเหมิน ที่รวบรวมร้านค้าที่จำหน่ายสินค้ามากมายหลายชนิด และยังเป็นถนนสายวัฒนธรรมของปักกิ่งอีกด้วย

ภาพที่ 5.85 แผนที่หวังฝูจิ่ง
ที่มา : Google Maps (2565)

ภาพที่ 5.86 แผนที่ตลาดถนนคนเดินเฉียนเหมิน
ที่มา : Google Maps (2565)

5.6 บริการเสริมอื่น ๆ

5.6.1 กิจกรรมที่สนับสนุนการท่องเที่ยว

กรุงปักกิ่งเป็นเจ้าภาพจัดนิทรรศการพืชสวนนานาชาติ (International Horticulture Exhibition) ในปี พ.ศ. 2562 และเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม “World Leisure Conference” ในปี พ.ศ. 2563 ขณะเดียวกันยังเตรียมเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาว และพาราลิมปิกฤดูหนาวในปี พ.ศ. 2565 โดยการรับหน้าที่จัดงานระดับนานาชาติเหล่านี้จะนำมาซึ่งโอกาสใหม่ ๆ สำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยว ขาเข้าของกรุงปักกิ่ง ซึ่งกรุงปักกิ่งมีความพร้อมอย่างยิ่งที่จะได้เสริมสร้างความร่วมมือและแบ่งปันโอกาสกับพันธมิตรทั้งในและต่างประเทศ

ภาพที่ 5.87 บรรยากาศการประชุม “World Leisure Conference” ในปี พ.ศ. 2563

ที่มา : ที่มา : Industry Media (2561)

ทั้งนี้ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. 2561 คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวเทศบาลปักกิ่ง (BMCTD) เปิดตัว “Global Distribution Partnership Program of Beijing Tourism” ซึ่งเป็นกลไกในด้านนวัตกรรมความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์โปรแกรมแรกของจีน และของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ที่ริเริ่มโดยรัฐบาล และมีตัวแทนการท่องเที่ยวนานาชาติสนใจเข้าร่วมจำนวนมาก ทั้งนี้ มีตัวแทนท่องเที่ยวนานาชาติยื่นใบสมัครเข้าร่วมโครงการกว่า 120 ราย แต่จะมีเพียง 30 ราย ที่จะได้รับการคัดเลือกให้เป็นพันธมิตรกับ BMCTD เป็นระยะเวลา 3 ปี เพื่อดำเนินความร่วมมือเชิงลึกในด้านการแบ่งปันข้อมูล การตลาด และการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว โดยโครงการดังกล่าว จะช่วยให้กรุงปักกิ่งได้แสวงหาความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวเข้า ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงแบบเรียลไทม์ตามแนวโน้มการบริโภคด้านการท่องเที่ยวนานาชาติ ไปจนถึงเข้าใจลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยกรุงปักกิ่งจะเชิญพันธมิตรระดับโลกเข้าร่วมในการศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเข้า และเพิ่มมนต์เสน่ห์ของกรุงปักกิ่งในฐานะจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวระดับโลก

ภาพที่ 5.88 งานเปิดตัว “Global Distribution Partnership Program of Beijing Tourism”

ที่มา : Industry Media (2561)

จากการเปลี่ยนแปลงของตลาดการท่องเที่ยวขาเข้า กรุงปักกิ่งจึงเตรียมนำเสนอผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยว 8 ประเภท เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก เช่น การเที่ยวชมนครหลวงโบราณ การเที่ยวชมเมืองหลวงสมัยใหม่ การท่องเที่ยวพื่นบ้าน การท่องเที่ยวตามรอยแพชชั่น การท่องเที่ยวด้านอาหาร การท่องเที่ยวเชิงการศึกษาและวิจัย การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์แผนจีน รวมถึงการท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและกีฬา (คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวเทศบาลปักกิ่ง, 2561)

5.6.2 นโยบายสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวในปักกิ่ง

จากความพยายามของทางการปักกิ่งในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาในการแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ ของความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวขาเข้า และการเปิดตลาดการท่องเที่ยวของกรุงปักกิ่ง เพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทความเป็นผู้นำในการให้บริการด้านการสื่อสารระหว่างประเทศ กรุงปักกิ่งจึงได้เปิดตัวชุดนโยบายต่าง ๆ ดังนี้

- 1) กองทุนพิเศษสำหรับการท่องเที่ยวขาเข้า
- 2) กองทุนสำหรับธุรกิจ MICE
- 3) มาตรการลดหย่อนภาษีการซื้อสินค้าขาออกสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- 4) การยกเว้นวีซ่าประเภทเดินทางผ่าน (Transit Visa) ระยะเวลา 144 ชั่วโมง

ซึ่งนโยบายสนับสนุนที่หลากหลายนี้ได้ช่วยขับเคลื่อนการเติบโตของการท่องเที่ยวขาเข้าเป็นอย่างมาก โดยในขณะที่ทางการปักกิ่งกำลังเดินทางพัฒนาเมืองหลวงของประเทศให้น่าอยู่อาศัยและผสมกลมกลืนกันอย่างทั่วถึง โดยการท่องเที่ยวขาเข้าจะมีบทบาทสำคัญยิ่งขึ้นในการปฏิรูปและเปิดกว้าง พร้อมทั้งเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

5.7 สรุปท้ายบท

จากข้อมูลที่ได้ศึกษามาในข้างต้น แสดงให้เห็นว่ากรุงปักกิ่ง ประเทศจีน มีองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งสิ่งดึงดูดใจ การเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมนำเสนอการท่องเที่ยว ร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง และบริการเสริมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ซึ่งองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ที่ได้ศึกษาไปในบทก่อนหน้านี้ได้แก่ ปัจจัยด้านที่ตั้ง ปัจจัยด้านภูมิประเทศ และปัจจัยด้านภูมิอากาศ จะเห็นได้ชัดว่า กรุงปักกิ่งนอกจากจะมีปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ที่หลากหลายแล้ว ก็ยังมีองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ครบถ้วน ส่งผลให้กรุงปักกิ่งเป็นอีกหนึ่งจุดหมายปลายทางที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก

บทที่ 6

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

6.1 สรุปผลการศึกษา

กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน เป็นที่ยอมรับทั้งจากชาวจีนและชาวต่างชาติว่าเป็นสถานที่ที่เหมาะสมแก่การไปท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงศิลปะและวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เมืองประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทำให้กรุงปักกิ่งมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน โดยปัจจัยที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวที่กรุงปักกิ่งนั้นมีหลายปัจจัย โดยจากการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

6.1.1 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง

1) ปัจจัยทางด้านที่ตั้ง

ประเทศจีนตั้งอยู่บนทวีปเอเชียตะวันออกเฉียง มีอาณาเขตติดต่อกับนานาประเทศ ทิศเหนือติดกับประเทศรัสเซีย คาซัคสถาน คีร์กีซสถาน ทาจิกิสถาน และมองโกเลีย ทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับเกาหลีเหนือ และทะเลเหลือง ทิศตะวันออกติดกับทะเลจีนใต้ ทิศตะวันออกเฉียงใต้ติดกับทะเลจีนใต้ ทิศตะวันตกติดกับอัฟกานิสถาน ปากีสถาน และอินเดีย ทิศตะวันตกเฉียงใต้ติดกับอินเดีย เนปาล และภูฏาน ทิศใต้ติดกับเมียนมา ลาว และเวียดนาม เนื่องจากมีพรมแดนติดต่อกับประเทศอื่น ๆ ทำให้ประเทศจีนมีชาวเอเชียเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และยังมีปริมาณนักท่องเที่ยวที่สะดวกสบาย

2) ปัจจัยทางด้านภูมิประเทศ

กรุงปักกิ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศจีน เป็นศูนย์กลางทั้งทางการปกครอง เศรษฐกิจ การคมนาคม และวัฒนธรรมของประเทศ มีพื้นที่ทั้งหมด 16,410.54 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ราบ 6,338 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 38.6 ของพื้นที่ทั้งปักกิ่ง และมีพื้นที่ที่เป็นภูเขา 10,072 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 61.4 ของพื้นที่ปักกิ่ง ทิศตะวันตก ทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงเหนือเป็นแนวภูเขา ทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นที่ราบลาดต่ำลงสู่ทะเลป๋อไห่ พื้นที่ราบในปักกิ่งมีความสูงจากระดับน้ำทะเล 20 – 60 เมตร ส่วนพื้นที่ที่เป็นภูเขามีสภาพสูงจากระดับน้ำทะเล 1,000 – 1,500 เมตร โดยยอดเขาที่สูงที่สุดคือยอดเขาตงหลิงติดกับมณฑลเหอเป่ย์ มีความสูงจากระดับน้ำทะเล 2,303 เมตร มีแม่น้ำสายหลัก ได้แก่ แม่น้ำเฉาไป ซึ่งมีความยาว 458 กิโลเมตร กับแม่น้ำเปียววิน ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออก และแม่น้ำหย่งตั้ง ซึ่งมีความยาว 700 กิโลเมตร กับแม่น้ำจิวี่หม่า ซึ่งอยู่ทางตะวันตก ด้วยปัจจัยจากภูมิประเทศนี้ จึงเกิดเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในกรุงปักกิ่งหลายแห่ง

3) ปัจจัยทางด้านภูมิอากาศ

กรุงปักกิ่งอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบอบอุ่น มีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปีอยู่ที่ 10 – 12 องศาเซลเซียส แบ่งออกเป็น 4 ฤดูกาล โดยแต่ละฤดูกาลมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ถึงแม้ว่าปักกิ่งจะตั้งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศจีน แต่ด้วยความแตกต่างของสภาพพื้นที่ทำให้แต่ละฤดูกาลมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของพืชพรรณ ในฤดูหนาวปักกิ่งจะมีอากาศแห้งและหนาวจัด จนถึงขั้นหิมะตก เป็นช่วงเวลาที่เหมาะแก่การไปท่องเที่ยว เล่นสกี ในฤดูใบไม้ผลิอากาศจะเย็นสบาย ไม่ร้อนและไม่หนาว เหมาะแก่การไปท่องเที่ยวสำหรับคนที่ไม่ชอบอากาศที่หนาวจนเกินไป เป็นช่วงที่ต้นไม้ต่างก็ผลิดอกออกผลกันงามสะพรั่ง ในฤดูร้อนของปักกิ่งมักมีฝนตก ส่วนในฤดูใบไม้ร่วงจะเป็นช่วงที่สวยงามที่สุด เพราะต้นไม้ทุกต้นต่างก็พากันเปลี่ยนเป็นสีสวยงาม มีท้องฟ้าที่สดใส และอากาศที่เย็นสบาย นับเป็นอีกช่วงหนึ่งที่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนปักกิ่งมากที่สุด

6.1.2 องค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง

จากการศึกษาองค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง พบว่า มีองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านการเข้าถึง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมนำเสนอการท่องเที่ยว ร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง และบริการเสริมอื่น ๆ โดยสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวของกรุงปักกิ่ง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ได้แก่ กำแพงเมืองจีน พระราชวังต้องห้าม พระราชวังฤดูร้อน จัตุรัสเทียนอันเหมิน อนุสาวรีย์วีรชน ตึกอนุสรณ์สถานประธานเหมา ประตุนิยงเหมิน หอสักการะฟ้าเทียนถัน หอกลองและหอรชังแห่งปักกิ่ง หอดูดาวโบราณปักกิ่ง สถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม ได้แก่ เขตศิลปะ 799 พิพิธภัณฑ์ศิลปะอิฐแดง วัดลามะ สนามกีฬาแห่งชาติปักกิ่ง ศูนย์ศิลปะการแสดงแห่งชาติ สวนสาธารณะเฉาหยาง และสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ สวนสาธารณะเป่ย์ไห่ และเขาเซียงซาน ซึ่งองค์ประกอบนี้ถือว่าโดดเด่นมากที่สุด และทำให้ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว การเข้าถึงกรุงปักกิ่ง สามารถแยกประเภทได้ ดังนี้ การคมนาคมทางบก เช่น รถแท็กซี่ รถจักรยาน รถไฟ รถไฟใต้ดิน การคมนาคมทางน้ำ และการคมนาคมทางอากาศ โดยกรุงปักกิ่งมีสนามบินที่สำคัญได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติปักกิ่ง ท่าอากาศยานหนานยวน และท่าอากาศยานนานาชาติปักกิ่งต้าซิง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของกรุงปักกิ่ง ได้แก่ ที่พักแรม เช่น The St. Regis Beijing, Hilton Beijing Wangfujing, Ascott Raffles City Beijing, Gehua New Century Hotel และ Hotel Kapok – Forbidden City เป็นต้น กรุงปักกิ่งมีร้านอาหารและภัตตาคารอยู่ทั่วมือง สามารถแบ่งประเภทอาหารที่ไม่ควรพลาดเมื่อไปปักกิ่งได้ ดังนี้ เปิดปักกิ่งที่ร้านฉวนจู้เต๋อ ร้านต้าต่ง และร้านชื่อจี้หมินผู้ดื่มชาที่ภัตตาคารจินตังเซวียน และร้านดินไต้ฟง หม้อไฟปักกิ่งที่ร้าน Hongyuan Nanmen Hoy Pot และร้าน Dong Lai Shun เกี้ยวซ่าที่ร้าน Mr. Shi's Dumplings และร้าน Bao Yuan Dumplings ถังหูและขนม

หม่าหัวที่หวังฝูจิ่ง และถนนคนเดินเฉียนเหมิน ด้านโปรแกรมนำเสนอการท่องเที่ยว ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของสื่อในอินเทอร์เน็ต เช่น เว็บไซต์ Mushroom Travel เพจหญิงปักกิ่ง พาเที่ยว และเพจ Hash Corner การเสนอขายโปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง เช่น บริษัท Tour Krub บริษัท Tour Express และบริษัท Good Luck Tours ด้านร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง สามารถแบ่งประเภทของฝากยอดนิยมจากปักกิ่งได้ ดังนี้ หยกและไข่มุกจากตลาดหงเฉียว กระเป๋าตังค์ผ้าไหมจีน เครื่องประดับมงคลจีน ตะเกียบจีน ชาจีน และบัวหิมะ สามารถหาซื้อได้ที่หวังฝูจิ่งและตลาดถนนคนเดินเฉียนเหมิน ด้านบริการเสริมอื่น ๆ ได้แก่ กิจกรรมที่สนับสนุนการท่องเที่ยว เช่น การจัดนิทรรศการพืชสวนนานาชาติ ในปี พ.ศ. 2562 การประชุม “World Leisure Conference” ในปี พ.ศ. 2563 การจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวและการแข่งขันพาราลิมปิกในปี พ.ศ. 2565 นอกจากนี้ก็ยังเปิดตัวโครงการ “Global Distribution Partnership Program of Beijing Tourism” ซึ่งเป็นกลไกในด้านนวัตกรรมความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์โปรแกรมแรกของจีน และภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก อีกทั้งยังมีนโยบายที่สนับสนุนด้านการท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง ได้แก่ กองทุนสนับสนุนสำหรับการท่องเที่ยวขาเข้า กองทุนสำหรับธุรกิจ (MICE) มาตรการลดหย่อนภาษีการซื้อสินค้าขาออกสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ และการยกเว้นวีซ่าประเภทเดินทางผ่าน (Transit Visa) เป็นระยะเวลา 144 ชั่วโมง

6.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

6.2.1 ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง

ผลวิเคราะห์การศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ พบว่า กรุงปักกิ่ง มีปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลให้เกิดแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ปัจจัยทางด้านที่ตั้ง ปัจจัยทางด้านภูมิประเทศ และปัจจัยทางด้านภูมิอากาศ ทางทิศตะวันตก ทิศเหนือ และตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงปักกิ่งนั้นมีลักษณะทางภูมิประเทศเป็นแนวภูเขา ทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นที่ราบลาดต่ำลงสู่ทะเลป๋อไห่ มีแม่น้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำเฉาไป แม่น้ำเปยอวีน แม่น้ำหย่งต้ง และแม่น้ำจิวหม่า ประกอบกับมีสภาพอากาศที่สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวได้ทุกฤดูกาล ได้แก่ ฤดูหนาว ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน และฤดูใบไม้ร่วง

ผลการศึกษานี้จึงสอดคล้องกับบทความของวิภาวี อินทราคม (2553) ในเรื่องของปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยว โดยจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวนั้นประกอบด้วย 1. ปัจจัยทางด้านภูมิประเทศ 2. ปัจจัยทางด้านภูมิอากาศ เป็นปัจจัยหลัก และสอดคล้องกับแนวคิดของ ปิยะภรณ์ ไพทยาภรณ์ (2559) ที่ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องกับภูมิศาสตร์หลายอย่าง เช่น ทักษะสภาพ และลักษณะทางภูมิประเทศแบบต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยให้เกิดการท่องเที่ยว สภาพทางภูมิศาสตร์ไม่เพียงแต่ดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างเดียว แต่ยังเป็นตัวกำหนด หรือมีผลต่อการพิจารณาในการ

ก่อสร้างต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อีกทั้งยังเป็นตัวกำหนดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวด้วย

6.2.2 องค์ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง

กรุงปักกิ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศจีน เป็นศูนย์กลางทั้งทางด้านการปกครอง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการคมนาคม โดยกรุงปักกิ่งมีองค์ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลาย โดยเฉพาะในด้านสิ่งดึงดูดใจ การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก จึงสอดคล้องกับแนวคิดของ Middleton (1994) กล่าวว่า ผลผลิตนักท่องเที่ยวประกอบด้วยองค์ประกอบที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ มีด้วยกัน 3 องค์ประกอบ คือ สิ่งดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยว ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจบริการ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เช่น การบริการขนส่ง ถนนหนทาง การเดินทางเข้าออกประเทศ

นอกจากนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับแนวคิดของ Dickman (1996) ที่ได้จัดประเภทองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 5 องค์ประกอบ และ Buhalis (2000) ที่ได้จัดองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 6 องค์ประกอบ ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ การเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมนำเสนอการท่องเที่ยว กิจกรรม และบริการเสริมอื่น ๆ

6.3 ข้อเสนอแนะ

6.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การศึกษาเรื่องปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ได้จัดทำขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2564 – 2565 จากสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั่วโลก รวมถึงประเทศจีนหยุดชะงัก และมีแนวโน้มการแพร่ระบาดที่ไม่คงที่ ผู้ศึกษามีความเห็น ว่า หากมีความต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวควรตรวจสอบสถานการณ์หรือมาตรการป้องกันและการกักตัวจากทางประเทศไทยและประเทศจีนอย่างใกล้ชิด จนกว่าสถานการณ์ในประเทศจีน ประเทศใกล้เคียง และประเทศไทยจะเข้าสู่สภาวะปกติ

6.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต

เนื่องจากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน” มุ่งเน้นศึกษาในเรื่อง ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง และองค์ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของปักกิ่งเท่านั้น ผู้ศึกษามีความเห็น ว่า ในอนาคตควรทำการศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวในภูมิภาคอื่นของประเทศจีน เนื่องจากประเทศจีนมีความหลากหลายทางด้านสภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศ จึงมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจและเหมาะแก่การศึกษาต่อไปในอนาคต

6.4 ข้อจำกัดในการศึกษา

6.4.1 ข้อจำกัดในด้านเวลา เนื่องจากผู้วิจัยมีเวลาในการทำงานวิจัยค่อนข้างสั้น ทำให้เข้าถึงข้อมูลค่อนข้างจำกัด และไม่สามารถหาข้อมูลเชิงลึกได้ หากผู้วิจัยมีเวลาในการทำวิจัยมากขึ้นก็จะสามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

6.4.2 ข้อจำกัดในด้านงบประมาณและระยะทาง เนื่องจากผู้วิจัยศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ ประเทศจีน ทำให้ต้องเก็บข้อมูลจากแหล่งท่องเที่ยว แต่เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 และด้วยระยะทางที่ต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูงทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลจากสถานที่จริงได้

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

- กชพรรณ วงศ์ชาสุวรรณ. (2562). การศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เมืองโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม. สารนิพนธ์ สาขาวิชาเอเชียศึกษา อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฉันทิช วรรณถนอม. (2552). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : สามลดา.
- พพบร โอทกานนท์. (2555). รูปแบบคุณภาพการบริการ ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว และความพึงพอใจที่ส่งผลต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ของชาวยุโรปและอเมริกัน. ดุษฎีนิพนธ์ สาขาการตลาด บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- มาศศุภา นิมบุญจาช. (2558). การศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม). วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการประกอบการ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริกานต์ สุวรรณขจร. (2563). ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในภูมิภาคชูปประเทศญี่ปุ่น. สารนิพนธ์ สาขาวิชาเอเชียศึกษา อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2522). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. เข้าถึงเมื่อ 22 กรกฎาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/pmtechtravel/bth-thi-1>
- ทรูปลูกปัญญา. (2558). ภูมิศาสตร์คืออะไร. เข้าถึงเมื่อ 22 กรกฎาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <http://www.truelookpanya.com/new/asktruelookpanya/questiondetail/12210>
- นลิน โรจนวัชร. (2561). เมืองปักกิ่ง แสวงหาแนวทางใหม่เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว. เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก <https://industry-media.com/index.php/articles/looking-at-the-world/item/2374-beijing-explores-fresh-ways-of-inbound-tourism-partnership>
- ปิยะภรณ์ ไพทยาภรณ์. (2559). ภูมิศาสตร์ไทยเพื่อการท่องเที่ยว. เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <http://portal5.udru.ac.th/ebook/pdf/upload/18kq902v9y8Ni419Cidv.pdf>
- ฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง. (2557). Chaoyang Park. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.stsbeijing.org/contents/13669>
- เพชรสวรรค์ รอดเหตุภัย. (2560). วัดลามะ. เข้าถึงเมื่อ 20 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://walkwhereworld.com/2017/11/22/china_lamatemple/
- พาลัลลา. (2564). พระราชวังต้องห้าม. เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://palanla.com/index.php?op=abroadLocation-detail&id=158>

ไพฑูริย์ พงศบุตร และวิลาสวงค์ พงศบุตร. (2542). **ความหมายของการท่องเที่ยว**.

เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com/ความรู้เบื้องต้นการท่องเที่ยว/ความหมายของการท่องเที่ยว/>

ยศพรธ์ วรชณะ. (ม.ป.ป.). **ภูมิศาสตร์กับการท่องเที่ยว**. เข้าถึงเมื่อ 22 กรกฎาคม 2564. เข้าถึงได้จาก http://home.npru.ac.th/phatthaya/subjects/aj32/2543201_Lesson%201%20Geography%20and%20Tourism.pdf

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). **ความหมายของภูมิศาสตร์**. เข้าถึงเมื่อ 22 กรกฎาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://dictionary.sanook.com/search/dict-th-th-royal-institute/ภูมิศาสตร์>

รมฉัตร จันทรานุกูล. (2563). **New China Insights**. เข้าถึงเมื่อ 29 กรกฎาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/china/detail/9630000095951>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2564). **พระราชวังฤดูร้อน**. เข้าถึงเมื่อ 18 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/พระราชวังฤดูร้อน>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2561). **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว**. เข้าถึงเมื่อ 22 กรกฎาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2564). **สนามกีฬาแห่งชาติปักกิ่ง**. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/สนามกีฬาแห่งชาติปักกิ่ง>

วิกิพีเดีย. (2564). **รายชื่อแหล่งมรดกโลกในประเทศจีน**. เข้าถึงเมื่อ 14 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://th.m.wikipedia.org/wiki/รายชื่อแหล่งมรดกโลกในประเทศจีน>

วิภาวี อินทราคม. (2553). **Guide Tourism**. เข้าถึงเมื่อ 23 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <http://viphavee.blogspot.com/2010>

วิมลพร รัชตกนก. (2561). **เขตศิลปะ 798**. เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://thestandard.co/798artzone/>

ศูนย์บริการข้อมูลธุรกิจไทยในจีน. (2559). **ข้อมูลทั่วไปของกรุงปักกิ่ง**. เข้าถึงเมื่อ 8 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://thaibizchina.com/country/beijing/>

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง. (2563). **ภาพรวมประเทศจีน**. เข้าถึงเมื่อ 14 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://thaiembbeij.org/th/republic-of-china/overview-of-china/>

สำนักข่าวซินหัว. (2564). **ประชากรจีน จะอยู่ในระดับสูงกว่า 1.4 พันล้านคน ในอนาคต**. เข้าถึงเมื่อ 2 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

https://www.xinhua.com/china/200141_20210511

สำนักข่าวซินหัว. (2563). **อุตสาหกรรมท่องเที่ยวปักกิ่ง**. เข้าถึงเมื่อ 2 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://www.xinhua.com/tra/97043_20200415

สำนักงานการต่างประเทศ. (2564). **กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน**. เข้าถึงเมื่อ 14 สิงหาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://iao.bangkok.go.th/content-detail/12314>

- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. (2546). **ความหมายของการท่องเที่ยว**. เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม 2564.
เข้าถึงได้จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com/ความรู้เบื้องต้นการท่องเที่ยว/ความหมายของการท่องเที่ยว/>
- สุรัตน์ ปรีชาธรรม. (2551). **ศูนย์ศิลปะการแสดงแห่งชาติ**. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://mgronline.com/china/detail/9510000075422>
- องค์การท่องเที่ยวโลก. (2506). **ความหมายการท่องเที่ยว**. เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม 2564.
เข้าถึงได้จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com/ความรู้เบื้องต้นการท่องเที่ยว/ความหมายของการท่องเที่ยว/>
- องค์การสหประชาชาติ. (2506). **ความหมายของการท่องเที่ยว**. เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม 2564.
เข้าถึงได้จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com/ความรู้เบื้องต้นการท่องเที่ยว/ความหมายของการท่องเที่ยว/>
- อิฐแดง2009. (2563). **พิพิธภัณฑ์ศิลปะอิฐแดง**. เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2564 เข้าถึงได้จาก
<https://itdang2009.com/อิฐทั่วโลก-red-brick-art-museum/>
- อุทยานดาราศาสตร์สิรินธร. (ม.ป.ป.). **หอดูดาวโบราณปักกิ่ง**. เข้าถึงเมื่อ 21 ธันวาคม 2564 เข้าถึงได้จาก
<http://www.narit.or.th/index.php/astronomy-article/1297-china-beijing-ancient-observatory>
- Buhalis, D. (2000). **Marketing the competitive destination in the future**.
เข้าถึงเมื่อ 22 กันยายน 2564.
เข้าถึงได้จาก http://tourismlibrary.tat.or.th/medias/EAU0004/EAU0004_fulltext.pdf
- Chickyshare. (2557). **ประเภททรัพยากรการท่องเที่ยว**. เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม 2564.
เข้าถึงได้จาก <https://www.slideshare.net/chickyshare/1-39314491>
- Cooper, C., Fletcher, J., Gilbert, D., & Wanhill, S. (1993). In **Tourism: Principles and Practice**.
เข้าถึงเมื่อ 22 กันยายน 2564.
เข้าถึงได้จาก http://tourismlibrary.tat.or.th/medias/EAU0004/EAU0004_fulltext.pdf
- Dickman, S. (1996). **Tourism: An introductory Text**. เข้าถึงเมื่อ 22 กันยายน 2564.
เข้าถึงได้จาก http://tourismlibrary.tat.or.th/medias/EAU0004/EAU0004_fulltext.pdf
- Douglas Foster. (1985). **Travel and Tourism Management**. เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม 2564.
เข้าถึงได้จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com/ความรู้เบื้องต้นการท่องเที่ยว/วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว/>
- Elite Holiday Thailand. **จัตุรัสเทียนอันเหมิน**. เข้าถึงเมื่อ 18 ธันวาคม 2564.
เข้าถึงได้จาก <https://www.eliteholidaythailand.com/16404294/tian-an-menจัตุรัสเทียนอันเหมิน>

Jamsai Editor. (2562). **สุดยอดขนมในตำนานของจีน กับ ‘ถังหูลู่’ ผลไม้เคลือบน้ำตาล.**

เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.jamsai.com/article-ขนมในตำนานของจีน/>

Kapook Travel. (2564). **เที่ยวปักกิ่งกับ 10 สถานที่ยอดฮิตห้ามพลาด.** เข้าถึงเมื่อ 16 ธันวาคม 2564.

เข้าถึงได้จาก

<https://travel.kapook.com/view158642.html>

Middleton, V.T.C. (1994). **Marketing in Travel Tourism.** เข้าถึงเมื่อ 22 กันยายน 2564.

เข้าถึงได้จาก http://tourismlibrary.tat.or.th/medias/EAU0004/EAU0004_fulltext.pdf

Traveloka. (2564). **การเดินทางไปปักกิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.traveloka.com/th-th/flight/to/Beijing.PEK>

Wonderful Package. (ม.ป.ป.). **เชียงใหม่.** เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.wonderfulpackage.com/article/v/477/>

ข้อมูลรูปภาพ

ภาพที่ 1.1 **แผนที่กรุงปักกิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 2 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.chinadiscovery.com/beijing-tours/maps.html>

ภาพที่ 4.1 **แผนที่แสดงพื้นที่กรุงปักกิ่งกับเมืองและมณฑลที่อยู่ติดต่อกัน.** เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565.

เข้าถึงได้จาก <https://maps.google.com>

ภาพที่ 4.2 **แผนที่แสดงบริเวณรอบประเทศจีน.** เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://th.maps-china-cn.com/ประเทศจีนแผนที่ภูมิศาสตร์>

ภาพที่ 4.3 **แผนที่แสดงภูมิประเทศของปักกิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://maps.google.com>

ภาพที่ 4.4 **แผนที่แสดงแม่น้ำสายหลักในปักกิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

https://www.researchgate.net/figure/Main-Rivers-of-Beijing-water-system-and-land-usage_fig14_281629959

ภาพที่ 4.5 **กราฟแสดงสภาพภูมิอากาศของปักกิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<http://hikersbay.com/climate/china/beijing?lang=th>

ภาพที่ 4.6 **กราฟแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีของปักกิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<http://hikersbay.com/climate-conditions/china/beijing/ปักกิ่ง.html?lang=th>

ภาพที่ 4.7 **กราฟแสดงปริมาณหยาดน้ำฟ้าและอุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีของปักกิ่ง.** เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565.

เข้าถึงได้จาก <http://hikersbay.com/climate-conditions/china/beijing/ปักกิ่ง.html?lang=th>

ภาพที่ 4.8 กราฟแสดงจำนวนเฉลี่ยรายเดือนของชั่วโมงที่แสงแดดส่องต่อวันของปักกิ่ง.

เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<http://www.weather-guide.com/China/Beijing-Weather-Averages.html>

ภาพที่ 5.1 กำแพงเมืองจีนด้านปาต้าหลิ่ง. เข้าถึงเมื่อ 16 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.wonderfulpackage.com/article/v/788/>

ภาพที่ 5.2 กำแพงเมืองจีนด้านจุหยงกวน. เข้าถึงเมื่อ 16 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.wonderfulpackage.com/article/v/788/>

ภาพที่ 5.3 กำแพงเมืองจีนด้านซือหม่าไถ. เข้าถึงเมื่อ 16 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.wonderfulpackage.com/article/v/788/>

ภาพที่ 5.4 กำแพงเมืองจีนด้านมู่เถียนยู่. เข้าถึงเมื่อ 16 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.wonderfulpackage.com/article/v/788/>

ภาพที่ 5.5 พระราชวังต้องห้าม. เข้าถึงเมื่อ 16 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.edcbooking.com/article.php?q=319>

ภาพที่ 5.6 พระราชวังฤดูร้อน. เข้าถึงเมื่อ 18 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/พระราชวังฤดูร้อน>

ภาพที่ 5.7 จัตุรัสเทียนอันเหมิน. เข้าถึงเมื่อ 18 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/จัตุรัสเทียนอันเหมิน>

ภาพที่ 5.8 อนุสาวรีย์วีรชน. เข้าถึงเมื่อ 18 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.eliteholidaythailand.com/16404294/tian-an-men>

ภาพที่ 5.9 ตึกอนุสรณ์สถานประธานเหมา. เข้าถึงเมื่อ 18 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.eliteholidaythailand.com/16404294/tian-an-men>

ภาพที่ 5.10 ประตูเวียนเหมิน. เข้าถึงเมื่อ 18 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.eliteholidaythailand.com/16404294/tian-an-men>

ภาพที่ 5.11 หอสังเกตการณ์เทียนถาน. เข้าถึงเมื่อ 18 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://travel.kapook.com/view92691.html>

ภาพที่ 5.12 หอกลอง. เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

https://isecosmetic.com/wiki/Drum_Tower_and_Bell_Tower_of_Beijing

ภาพที่ 5.13 หอระฆัง. เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

https://isecosmetic.com/wiki/Drum_Tower_and_Bell_Tower_of_Beijing

ภาพที่ 5.14 หอดูดาวโบราณปักกิ่ง. เข้าถึงเมื่อ 21 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://zh.wikipedia.org/wiki/北京古观象台>

ภาพที่ 5.15 เขตศิลปะ 798. เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://thestandard.co/798artzone/>

- ภาพที่ 5.16 **เขตศิลปะ 798**. เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://thestandard.co/798artzone/>
- ภาพที่ 5.17 **พิพิธภัณฑ์ศิลปะอิฐแดง**. เข้าถึงเมื่อ 19 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://itdang2009.com/อิฐทั่วโลก-red-brick-art-museum/>
- ภาพที่ 5.18 **วัดลามะ**. เข้าถึงเมื่อ 20 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
https://walkwhereworld.com/2017/11/22/china_lamatemple/
- ภาพที่ 5.19 **หอรขังวัดลามะ**. เข้าถึงเมื่อ 20 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
https://walkwhereworld.com/2017/11/22/china_lamatemple/
- ภาพที่ 5.20 **มหาตำหนักยงเหอกง**. เข้าถึงเมื่อ 20 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
https://walkwhereworld.com/2017/11/22/china_lamatemple/
- ภาพที่ 5.21 **วิหารว่านฝูเก้อ**. เข้าถึงเมื่อ 20 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
https://walkwhereworld.com/2017/11/22/china_lamatemple/
- ภาพที่ 5.22 **รูปแกะสลักของพระศรีอริยเมตไตรย**. เข้าถึงเมื่อ 20 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.imageholiday.com/articledetail.asp?id=5916>
- ภาพที่ 5.23 **สนามกีฬาแห่งชาติปักกิ่ง**. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://th.wikipedia.org/wiki/สนามกีฬาแห่งชาติปักกิ่ง>
- ภาพที่ 5.24 **ศูนย์ศิลปะการแสดงแห่งชาติ**. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.greelane.com/da/humaniora/visuel-kunst/modern-architecture-beijing-china-4065221/>
- ภาพที่ 5.25 **Chaoyang Park**. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.beijingabode.com/area-guides/chaoyang-park>
- ภาพที่ 5.26 **สวนสาธารณะเป่ย์ไห่**. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://travel.kapook.com/view92691.html>
- ภาพที่ 5.27 **เซียงซาน**. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.wonderfulpackage.com/article/v/477/>
- ภาพที่ 5.28 **ถนนฉางอัน**. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://thaibizchina.com/country/beijing/>
- ภาพที่ 5.29 **แผนที่แสดงถนนวงแหวนรอบกรุงปักกิ่ง**. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://thaibizchina.com/country/beijing/>
- ภาพที่ 5.30 **ทางด่วนของปักกิ่ง**. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://thaibizchina.com/country/beijing/>
- ภาพที่ 5.31 **แผนที่แสดงเส้นทางระบบรางของกรุงปักกิ่ง**. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://th.wikipedia.org/wiki/รถไฟใต้ดินปักกิ่ง>

ภาพที่ 5.32 แผนที่แสดงเส้นทางรถไฟใต้ดินของกรุงปักกิ่ง. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://th.wikipedia.org/wiki/รถไฟใต้ดินปักกิ่ง>

ภาพที่ 5.33 ทำอากาศยานนานาชาติปักกิ่งต้าซิง. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://travel.mthai.com/world-travel/220243.html>

ภาพที่ 5.34 แผนที่แสดงที่ตั้งทำอากาศยานนานาชาติปักกิ่งต้าซิง. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565.
 เข้าถึงได้จาก <https://thaibizchina.com/country/beijing/>

ภาพที่ 5.35 The St. Regis Beijing. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.expedia.co.th/Beijing-Hotels-The-St-Regis-Beijing>.

ภาพที่ 5.36 แผนที่โรงแรม The St. Regis Beijing. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>

ภาพที่ 5.37 Hilton Beijing Wangfujing. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.expedia.co.th/Beijing-Hotels-Hilton-Beijing-Wangfujing>.

ภาพที่ 5.38 แผนที่โรงแรม Hilton Beijing Wangfujing. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>

ภาพที่ 5.39 Ascott Raffles City Beijing. เข้าถึงเมื่อ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.expedia.co.th/Beijing-Hotels-Ascott-Raffles-City-Beijing>.

ภาพที่ 5.40 แผนที่โรงแรม Ascott Raffles City Beijing. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>

ภาพที่ 5.41 Gehua New Century Hotel. เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.expedia.co.th/Beijing-Hotels-Gehua-New-Century-Hotel.h2211889>.

ภาพที่ 5.42 แผนที่โรงแรม Gehua New Century Hotel. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>

ภาพที่ 5.43 Hotel Kapok – Forbidden City. เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.expedia.co.th/Beijing-Hotels-Hotel-Kapok-Forbidden-City>.

ภาพที่ 5.44 แผนที่โรงแรม Hotel Kapok – Forbidden City. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565.
 เข้าถึงได้จาก <https://maps.google.com>

ภาพที่ 5.45 เปิดปักกิ่ง. เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.sanook.com/travel/1417655/>

ภาพที่ 5.46 ร้านอาหารจู้เต๋อ. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://www.synotrip.com/photos/beijing-china/jack-zhou/peking-duck-quanjude-restaurant-most-famous-food-beijing>

ภาพที่ 5.47 แผนที่ร้านอาหารจู้เต๋อ. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>

- ภาพที่ 5.48 **ร้านต้าต่ง**. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://www.thebeijinger.com/blog/2018/06/07/beijing-snags-four-spots-la-listes-top-10-restaurants-china>
- ภาพที่ 5.49 **แผนที่ร้านต้าต่ง**. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>
- ภาพที่ 5.50 **ร้านชื่อจี้หมินฝู**. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://danielfooddiary.com/2019/05/11/sijiminfu/>
- ภาพที่ 5.51 **แผนที่ร้านชื่อจี้หมินฝู**. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>
- ภาพที่ 5.52 **ติ่มซำ**. เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.sanook.com/travel/1417655/>
- ภาพที่ 5.53 **ภัตตาคารจินตั่งเซวียน**. เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.leelawadee.holiday/articledetail.asp?id=6803>
- ภาพที่ 5.54 **แผนที่ภัตตาคารจินตั่งเซวียน**. เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>
- ภาพที่ 5.55 **บรรยากาศการทำเสี่ยวหลงเปาร้านดินไท่ฟง**. เข้าถึงเมื่อ 14 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
https://th.tripadvisor.com/Restaurant_Review-g294212-d1047791-Reviews-Din_Tai_Fung_Yuyang-Beijing.html
- ภาพที่ 5.56 **แผนที่ร้านดินไท่ฟงในปักกิ่ง**. เข้าถึงเมื่อ 14 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>
- ภาพที่ 5.57 **หม้อไฟปักกิ่ง**. เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
https://www.flickr.com/photos/lingzhi_one/6129630758/in/photostream/
- ภาพที่ 5.58 **ร้าน Hongyuan Nan Men Hot Pot**. เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://kikbb.com/hongyuan-nan-men-hot-pot-food-tour.html>
- ภาพที่ 5.59 **แผนที่ร้าน Hongyuan Nan Men Hot Pot**. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>
- ภาพที่ 5.60 **ร้าน Dong Lai Shun**. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
https://th.tripadvisor.com/Restaurant_Review-g294212-d1158029-Reviews-Dong_lai_Shun_Restaurant-Beijing.html
- ภาพที่ 5.61 **แผนที่ร้าน Dong Lai Shun**. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>
- ภาพที่ 5.62 **เกี้ยวซ่า**. เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.sanook.com/travel/1417655/>

- ภาพที่ 5.63 ร้าน **Mr. Shi's Dumplings**. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
https://th.tripadvisor.com/Restaurant_Review-g294212-d1964873-Reviews-Mr_Shi_s_Dumplings-Beijing.html
- ภาพที่ 5.64 แผนที่ร้าน **Mr. Shi's Dumplings**. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>
- ภาพที่ 5.65 ร้าน **Bao Yuan Dumplings**. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
https://th.tripadvisor.com/Restaurant_Review-g294212-d2525966-Reviews-Baoyuan_Dumplings-Beijing.html
- ภาพที่ 5.66 แผนที่ร้าน **Bao Yuan Dumplings**. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://maps.google.com>
- ภาพที่ 5.67 **ถังหูฉู่**. เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.imageholiday.com/articledetail.asp?id=5915>
- ภาพที่ 5.68 **ขนมหม้อข้าว**. เข้าถึงเมื่อ 23 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.imageholiday.com/articledetail.asp?id=5915>
- ภาพที่ 5.69 **หวังฝูจิง**. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://palanla.com/index.php?op=abroadLocation-detail&id=160>
- ภาพที่ 5.70 **ถนนคนเดินเฉียนเหมิน**. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก
<https://www.dplusguide.com/2014/china-qianmen-shopping-street/>
- ภาพที่ 5.71 **การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่งของเว็บไซต์ Mushroom Travel**. เข้าถึงเมื่อ 24 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.mushroomtravel.com/page/traveling-in-baijing/>
- ภาพที่ 5.72 **การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่งของเพจ หลิงปุก พาเที่ยว**. เข้าถึงเมื่อ 24 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.yingpook.com/blogs/world/10bestbeijing>
- ภาพที่ 5.73 **การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่งของเพจ Hash Corner**. เข้าถึงเมื่อ 24 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก
<https://www.hashcorner.com/travel/china/beijing-ปักกิ่ง/>
- ภาพที่ 5.74 **โปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งของบริษัท Tour Krub**. เข้าถึงเมื่อ 29 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://tourkrub.co/tours/15716-china-beijing-several-cities-5d3n-tg.html>
- ภาพที่ 5.75 **โปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งของบริษัท Tour Express**. เข้าถึงเมื่อ 29 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก [https://www.tourxpresscenter.com/tour-detail.php?data=ทัวร์จีน--PEK03-BEIJING-นางพญาเหนือมังกร-5D3N-\(141020\)](https://www.tourxpresscenter.com/tour-detail.php?data=ทัวร์จีน--PEK03-BEIJING-นางพญาเหนือมังกร-5D3N-(141020))

ภาพที่ 5.76 โปรแกรมท่องเที่ยวกรุงปักกิ่งของบริษัท Good Luck Tours. เข้าถึงเมื่อ 29 ธันวาคม 2564.
เข้าถึงได้จาก

https://image.makewebeasy.net/makeweb/0/SdywgAdNf/Document/PEK_HU001.pdf

ภาพที่ 5.77 กำไลหยก. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://www.mushroomtravel.com/page/beijing-china-souvenirs/>

ภาพที่ 5.78 ไข่มุก. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://www.mushroomtravel.com/page/beijing-china-souvenirs/>

ภาพที่ 5.79 แผนที่ตลาดหงเจียว. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://maps.google.com>

ภาพที่ 5.80 กระเป๋าตังค์ผ้าไหมจีน. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://www.mushroomtravel.com/page/beijing-china-souvenirs/>

ภาพที่ 5.81 เครื่องประดับมงคลจีน. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://www.mushroomtravel.com/page/beijing-china-souvenirs/>

ภาพที่ 5.82 ตะเกียบจีน. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://www.wonderfulpackage.com/article/v/1448/>

ภาพที่ 5.83 ชาจีน. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://www.wonderfulpackage.com/article/v/1448/>

ภาพที่ 5.84 คริมบัวหิมะ. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://www.wonderfulpackage.com/article/v/1448/>

ภาพที่ 5.85 แผนที่หวังฝูจิ่ง. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://maps.google.com>

ภาพที่ 5.86 แผนที่ตลาดถนนคนเดินเจียนเหมิน. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://maps.google.com>

ภาพที่ 5.87 บรรยาการการประชุม “World Leisure Conference” ในปี พ.ศ. 2563.

เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://industry-media.com/index.php/articles/looking-at-the-world/item/2374-beijing-explores-fresh-ways-of-inbound-tourism-partnership>

ภาพที่ 5.88 งานเปิดตัว “Global Distribution Partnership Program of Beijing Tourism”.

เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://industry-media.com/index.php/articles/looking-at-the-world/item/2374-beijing-explores-fresh-ways-of-inbound-tourism-partnership>

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวณัฐธินิชา บุญรอด
วันเกิด	21 ตุลาคม พ.ศ. 2542
ที่อยู่	88/3 หมู่ 4 ตำบลคลองจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110
ประวัติการศึกษา	
2555 – 2558	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนครปฐม
2558 – 2561	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์
	สายศิลป์ – จีน
2561 – ปัจจุบัน	ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
	คณะอักษรศาสตร์ เอกเอเชียศึกษา ภาษาจีน

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์
เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวณัฏฐนิชา บุญรอด
ชื่อสารนิพนธ์	ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อริศา จิระศิริโชติ
ที่อยู่	88/3 หมู่ 4 ตำบลคลองจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110
หมายเลขโทรศัพท์	095 505 9018

ลิขสิทธิ์ของสารนิพนธ์อันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(นางสาวณัฏฐนิชา บุญรอด)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....